

**ELIZABETH
CADELL**

***Substituire
de persoană***

ALCRIS

Traducerea și adaptarea
în limba română de
ANCA MORĂRESCU

Capitolul 1

Din avion, Romy Morgan privea spre Viti Levu, una dintre insulele arhipelagului Fiji, care părea o pată de culoare în imensitatea de safir a Pacificului. În prima parte a călătoriei, croșetase, dormise puțin și citise, dar acum, când era aproape de destinație, era încântată și nerăbdătoare, așa că încerca să descifreze prin hubloul avionului cât mai multe despre aceste insule minunate.

Oare a fost un gest înțelept să vină aici? Poate că s-a grăbit să fie amestecată într-un asemenea plan.

Pe furiș, scoase oglinda din poșetă și își mai privi o dată fața.

Nimeni n-avea cum să-și dea seama că purta lentile de contact. Ochii ei mari și albaștri erau ascunși de gene dese. Pleoapele erau machiate cam strident, după părerea ei, iar fardul de obraz și rujul depășiseră cu mult nuanțele preferate de ea. Se lăsase tunsă, astfel că părul ei lung căpătase o tunsoare scurtă, ca cea a surorii sale. Nu-i luase mult timp să-i convingă pe cei de la aeroport că ea era fata cu ochelari din pașaport. Așa că n-avea de ce să se teamă că ceva va merge prost.

— Tania? Tania Morgan?

Romy ridică privirea la auzul unui accent australian. Un tânăr înalt și blond se apropia de scaunul liber de lângă ea, iar fata simți că începe să intre în panică. Tania îi spusese că doar câțiva oameni o cunoșteau, așa că era foarte ciudat că exista o persoană care o recunoscuse chiar înainte să aterizeze.

— Deja m-ai uitat? Întrebă bărbatul, în timp ce fata își simțea trupul încordându-se. Presupun că trebuie să fiu mai mult decât un ziarist ca să fiu reținut de o vedetă ca tine.

Tania Morgan era un om de televiziune foarte apreciat și toată lumea știa că își făcea cunoștințe doar printre cei care

o puteau ajuta. Romy respiră ușurată. Bărbatul acesta nu era un personaj important din viața surorii sale, din moment ce insinua că deja fusese dat uitării. Trebuia să susțină și ea treaba asta, cu toate că nu-i plăcuse sarcasmul din vocea lui.

— Îmi cer scuze, eu...

— Oh, nu te scuza, spuse el, aplecându-se spre scaunul ei. Sunt sigur c-o să-ți amintești de mine. Dar, ia spune-mi, ce te aduce din nou în Fiji? Vremea? Sau e altă atracție?

Romy înghiți în sec, neștiind ce să răspundă. Ce putea să-i spună? Că Tania închiriasse o vilă aici, pe insule, că trebuia să petreacă cel puțin trei luni în ea, lucru pe care nu-l prea făcea? Că proprietarul găsisse un cumpărător care-i oferise un preț extraordinar și că o amenințase că va vinde dacă nu va veni la vilă? Ah, și poate ce era cel mai interesant dintre toate: că Tania își trimisese sora geamănă să-i rezolve problema?

Romy nu fusese de acord cu așa ceva. Avea douăzeci și trei de ani și nicio propunere nu i se păruse atât de nebunească precum cea a surorii sale. Și, oricum, bărbatul n-o să creadă niciodată așa ceva. Tania nu declarase presei că are o soră geamănă. De la începutul carierei sale, Romy o rugase să nu spună nimănui de existența ei, iar sora sa îi respectase dorința, deși niciodată nu înțeleșese de ce.

— Cât de bine e să găsești în același loc soare, nisip și apă! exclamă ea, privind pe hublou. Munții nu prea înalți erau îmbrăcați cu păduri dese, iar la poalele lor începea plaja cu nisip fin și apă limpede.

— Are ceva de-a face cu... insistă reporterul, dar făcu o pauză, ca și cum i-ar fi citit unul dintre cele mai ascunse secrete. Cu Aaron Blake?

Fata se foi neliniștită în scaun. Își aminti ce-i spusese Tania despre acest bărbat. Era un om inteligent și viclean, vărul proprietarului vilei, și poate singurul care ar putea să-

și dea seama că ea nu e Tania.

— De ce-ar trebui să aibă legătură cu el? îl întrebă pe blondul din fața ei, nevenindu-i să creadă că vocea începuse să-i tremure. Tania o asigurase că acest vânător de femei avea să fie plecat toată vara, dar fata tot se simțea neliniștită.

— Oh, nu știu... am crezut că te simți atrasă de un bărbat mai mare și mai matur. Până la urmă, e burlac. Și bogat - incredibil de bogat!

Nu m-ar deranja să am banii lui când voi ajunge la vârsta pe care o are el.

În spatele tonului calm cu care vorbea, Romy știa că urmărește ceva. Doar era ziarist, și ea trebuia să fie precaută. Probabil că era în căutarea unui articol picant despre viața amoroasă a Taniei Morgan. N-ar fi fost primul, dar pe fată o irită indiscreția lui și vru să-i spună ceva, dar fu oprită de stewardesa care-i ruga să-și lege centurile, iar bărbatul plecă de lângă ea, spunându-i că se vor întâlni la aterizare.

Însă spera să nu-l mai vadă. Avea ceva care nu-i plăcea. Și, oricum, venise aici ca să scrie și abia aștepta să ajungă la confortabila casă a Taniei.

L-a văzut din nou, printre localnicii ospitalieri care-i așteptau cu flori, i-a făcut semn cu mâna să-l aștepte, dar ea și-a luat în grabă bagajele, și s-a dus spre stația de taxi. A găsit repede unul și s-a pierdut printre străzile întortocheate ale Suvei. Nu dorea să intre în contact cu nicio cunoștință de-a Taniei. Erau identice din punct de vedere fizic, dar asta era tot. Ca personalitate, erau complet diferite și nu-ți trebuia mult să-ți dai seama că ea nu era Tania. Tania era scriitoare, îndrăzneată, semăna cu mama lor, care murise când fetele aveau abia unsprezece ani. Iar Taniei îi plăcea să fie în permanență înconjurată de oameni, să fie admirată. Spre deosebire de ea, Romy

Morgan era fata anostă, care prefera singurătatea și uneori compania puținilor prieteni pe care-i avea. I-a plăcut dintotdeauna să citească, de aceea a și împărtășit pasiunea tatălui pentru cărți și scris. Oh, ce dor îi era uneori de tatăl său! Henry Morgan murise cu trei luni în urmă și n-avusese dispoziție să mai scrie ceva. De fapt, cu asta o convinsese Tania să vină aici, unde o asigurase că va avea parte de liniște și de inspirație.

— Ei, haide, îi spusese ea într-o zi, știu când ești în impas. Croșetezi prea repede. Nu vezi? Croșetezi, croșetezi și iar croșetezi și de fapt, nu faci nimic. Ai nevoie de o lună în Fiji. Doar atât îți cer. Eu am petrecut deja două luni acolo, dar nu mai am timp și pentru o a treia și știi bine că dacă nu-mi fac apariția acolo, risc să pierd casa. Nu vreau una ca asta.

Romy își aminti că o întrebase de ce nu dorea să fie vândută, din moment ce tot nu avea timp să stea în ea.

— Glumești? îi răspunsese aceasta. Tu știi ce înseamnă să lucrezi mereu în lumina reflectoarelor? Să te trezești mereu înaintea de răsăritul soarelui? Ca să nu mai pomenesc despre călătoriile interminabile pe care le fac. E epuizant. Uneori am nevoie să mă destind. Să plec undeva, cât mai departe de toți și de toate și să mă odihnesc. Am nevoie de casa aia, Romy, și tu ești singura care mă poate ajuta să n-o pierd. Și, cine știe? spuse ea, cu strălucire în ochi. Poate că timpul petrecut acolo te va face să-ți dai seama că editorul tău e mai interesat de tine decât pare.

În timp ce vehiculul își continua drumul sinuos prin oraș, Romy își aminti de Roger Stainsbury, care fusese editorul tatălui său și care acum era și al ei. Nu făcuse niciodată un secret din faptul că o plăcea și voia ca între ei să fie mai mult decât o relație profesională. Era un vechi prieten de familie, care o ducea deseori la film, la teatru sau la cină. Era o companie plăcută, iar fata se relaxa întotdeauna în

preajma lui. Dar niciodată nu-l considerase mai mult de atât...

Își aminti cât râsese pe tema asta cu Tania și cât de îngrijorată fusese văzând-o atât de obosită. Își dădu seama că trebuia s-o ajute. Era sora ei și singurul om pe care putea să conteze cu adevărat. Și, până la urmă, și ea simțea nevoia să evadeze pentru o perioadă.

Moartea tatălui său o afectase îngrozitor de mult și fiindcă nu mai aveau alte rude, simți că trebuia să fie alături de ea și s-o ajute.

Așa că și-a rezolvat problemele, s-a tuns, s-a lăsat sfătuită de Tania în privința machiajului, și a luat drumul insulelor Fiji.

Acum, era bucuroasă că făcuse asta. Privea pe geamul mașinii la soarele dogoritor de afară. Lăsaseră în spate orașul modern și acum se îndreptau spre plaja cu mangrove și cocotieri. Pe dealurile din față șiroia un râu care sclipea orbitor în lumina soarelui, iar în dreapta, Pacificul părea nemărginit.

Și dintr-odată, pe neașteptate, ajunseră în fața casei pe care Tania o descrisese exact ca în realitate.

— Te va aștepta Nicki. De fapt, pe mine mă va aștepta, îi spusese Tania, râzând. Nu va fi acolo decât dimineața, așa că nu trebuie să-ți faci griji în privința ei.

Dar, la vederea feței, Romy se îmbujoră, și când o întrebă cum călătorise, răspunse stângaci:

— N-a fost rău.

Nicki o conduse în casa cu mobilă modernă și covoare asortate cu tapetul și tapițeria.

— E minunat! nu se putu abține Romy să nu remarce. Dar se opri imediat cum o văzu pe servitoare încruntându-se și privind-o ciudat pe cea care trebuia să mai fi fost acolo de nenumărate ori, așa că adăugă: ca de fiecare dată.

Răsuflă ușurată când se văzu singură în dormitor și își

spuse pentru a mia oară că trebuia să aibă grijă la fiecare cuvânt. Se duse să facă un duș și când reveni în cameră, o găsi pe Nicki despachetându-i lucrurile.

— Mulțumesc, dar puteam să fac și eu asta.

Fata o privi din nou suspicioasă, iar Romy își dădu seama că spusese ceva greșit. Pe Tania n-ar fi deranjat-o astfel de lucruri. Se simți dintr-odată nelalocul ei în prezența feței, și se îndreptă spre fereastră.

Priveliștea dădea spre dealul din față, la poalele căruia se afla o casă cu etaj și terasă, ale cărei ferestre străluceau sub soarele de vară. Pereții albi erau invadați de violete și panseluțe, iar fațada era împrejmuată de baobabi și de tufe de yucca.

— Ah, domnul Blake... încă e plecat, spuse menajera.

Nicki se afla în spatele ei și-i urmărea privirea care se oprise la vila din fața lor.

— Da... da, știu, se bâlbâi Romy, uimită că acest burlac putred de bogat locuia atât de aproape. Tania nu-i menționase lucrul acesta, dar poate crezuse că nu era un amănunt important, din moment ce bărbatul avea să fie plecat toată vara.

Dar nu reușea să-și ia ochii de la casa care i se părea atât de impunătoare.

— A fost foarte nervos în noaptea aceea, nu? Nu l-am văzut niciodată atât de furios, spuse Nicki, cu o inflexiune în voce.

Romy aproape că era gata să întrebe dacă pe Tania, dar se opri la timp. Nu o interesa legătura dintre sora ei și acest bărbat. Doar era plecat. Ce treabă avea ea cu toate astea? Își spuse, dorind să se încurajeze. Se gândi că poate doar din cauză că se simte vinovată fiindcă a acceptat să se implice în așa ceva, o face să se simtă așa debusolată și nesigură pe sine. Când s-a dus la culcare în acea primă noapte, reuși să se convingă că nu avea de ce să-și facă

griji.

În dimineața următoare, când s-a trezit, și-a dat seama că Nicki venise și plecase pentru că tava cu micul dejun se afla pe masa din bucătărie. O așteptau un pahar mare cu suc de portocale, un bol cu fructe – papaia, ananas și grepfruturi – și pâine proaspătă. Încă în neglijelul în care dormise, Romy făcu cafea și luă tava pe terasă. Oceanul se auzea, nu departe de casa ei; un papagal se juca printre ramurile unui acacia din împrejurimi, o barcă mergea leneș pe apă și o albină zumzăia bucuroasă într-o floare.

Ar fi putut să stea acolo ore întregi, dar venise aici să muncească.

Intră în casă, făcu un duș și se schimbă în blugi și un tricou albastru.

Ieșind din baie, se opri, înmărmurită.

Un bărbat stătea în ușa terasei, înalt, brunet, nelăsând soarele să mai intre în sufragerie. O frunte înaltă, un nas drept, sprâncene dese, dar bine definite, ochi de culoarea ambrei și gură cu trăsături hotărâte, care acum îi zâmbeau batjocoritor.

— Ești șocată, Tania? Vocea puternică și rezonantă i-a trimis fiori pe șira spinării.

Nervoasă, clipi repede din ochi, își umezi buzele și înghiți greu.

Cine naiba era bărbatul ăsta? se întrebă ea, speriată. Nu-și amintea ca Tania să-i fi descris vreun individ în vârstă de treizeci și șase de ani, supărat și atrăgător. Dar el o cunoștea!

— Ei bine? N-ai de gând să mă inviți înăuntru?

— De-desigur, se bâlbâi ea.

Prezența lui, parcă umplu camera mică și fata nu avu cum să nu observe trăsăturile ferme și formele care se conturau puternic sub pantalonii și cămașa din în.

— Trebuie să recunosc că și eu sunt la fel de surprins ca

și tine. Abia te recunosc fără machiaj.

Machiajul! Involuntar, mâinile lui Romy s-au ridicat la obraji. Bineînțeles! Tania nu lăsa pe nimeni s-o vadă fără machiaj. Bine măcar că și-a pus lentilele de contact și nu ochelarii, așa cum avusese de gând.

— Tocmai voiam să mă machiez, spuse fata, urându-și pentru o clipă sora pentru că n-o avertizase în legătură cu acest bărbat. Oare ce relație avea cu acest individ?

Neștiind ce să mai spună, bâlbâi niște scuze ciudate, cum că trebuie să meargă să se aranjeze, dar cum se întoarse, bărbatul o prinse de talie și o răsuci cu fața la el.

— Nu, nu te deranja. De data asta, te prefer așa. Arăți mai... vulnerabilă.

Tânăra încercă să-l îndepărteze punându-i mâinile în piept, dar se părea fără folos. Părea tare ca o stâncă și nu dorea nici în ruptul capului să-i dea drumul.

— Da... îmi place când ești așa. O prinse de bărbie și îi ridică fața spre a lui. Îmi dă posibilitatea să o văd pe adevărata Tania Morgan.

Oh, dac-ar ști! Era sigură că nu-i plăcea felul în care arăta nemachiată. O prefera pe sora ei. I se mai întâmplase un lucru asemănător. Băieții care aflau că e sora Taniei Morgan se dovedeau mai drăguți cu ea doar pentru că sperau să ajungă la Tania. Deci ceea ce-i plăcea acestui bărbat era faptul că părea vulnerabilă fără machiaj. Și ghicise că e un bărbat căruia îi place să fie stăpân pe situație. O privea scrutător și fata credea că avea s-o sărute. Se pregăti de atacul devastator al gurii rigide, dar nu se întâmplă nimic.

În schimb, își plimbă degetul mare peste buzele ei și acesta fu un gest atât de neașteptat, încât i se păru că emană o senzualitate care o făcu să-l privească cu ochi mari, albaștri.

— Atâta inocență...

— Dă-mi drumul! furia îi dădu putere să se elibereze din

brațele lui, și-l auzi râzând.

— Ce se întâmplă, Tania? Am atins un punct sensibil? Și când ea nu răspunse, prea pătrunsă de moment, el comentă: nicio replică usturătoare? Dar asta nu te caracterizează.

Pentru că eu nu sunt Tania! vru ea să-i strige și să termine cu toată treaba asta. Oh, Doamne, cine era? Și de ce îi disprețuia sora atât de mult?

Se încurajă și zise:

— Am venit aici să mă relaxez, nu să fac un meci cu tine, sau cu oricine altcineva care e doritor, spuse ea, surprinzător de calmă. Până la urmă, venise aici pentru Tania și ca să termine o carte. Doar nu va lăsa un bărbat, care o prinsese cu garda jos, să-i dejoace planurile. Chiar dacă era cel mai atrăgător bărbat pe care-l întâlnise în viața ei! Oricum, începu ea, când îl văzu râzând, cât timp a trecut?

Doamne! Asta sunase îngrozitor! Dar trebuia să spună ceva, orice! să afle cumva cine era. Nu putea să-l întrebe direct.

— Știi prea bine.

Nu era un răspuns la care să se aștepte și niciunul care s-o ajute în vreun fel. Tot ce reușise să afle era că nu este unul dintre prietenii Taniei, ci un om care n-o plăcea deloc și de care trebuia să se ferească pe viitor. Nu știa ce să mai spună. Totuși, adăugă:

— Am crezut că ai uitat.

El se apropie mai mult de ea. Oare ce avea în cap? Se juca astfel cu un bărbat pe care nu-l cunoștea? Și până la urmă, habar n-avea despre ce vorbeau.

— N-am uitat! spuse el cu voce joasă și tânăra își dădu seama după accent că venea de undeva din Noua Zeelandă. Dar n-am venit să vorbim despre data trecută și sunt sigur că nici tu nu vrei să facem una ca asta. Am venit

doar să-ți urez bunvenit și din moment ce suntem vecini, să încercăm să avem o relație amiabilă, de data asta!

Vecini? Lui Romy începu să-i vâjâie capul. Desigur! Cum de nu-și dăduse seama? Toate detaliile îi descriau același om. Și Tania și ziaristul din avion. Primul impuls era să fugă, dar se menținu pe poziție și întrebă cu o voce care părea să nu-i aparțină:

— Am crezut că vei fi plecat toată vara. De ce te-ai întors?

— Ca să fiu cu ochii pe tine, spuse el, cu seninătate.

Romy râse pentru că se gândi că asta ar fi făcut și Tania și pentru că altfel simțea că se topește.

— Oare am nevoie să fie domnul Blake cu ochii pe mine? întrebă ea, neștiind cum să i se adreseze. Își dădu seama din privirea lui că luase formalitatea drept ironie.

Deci, sora ei îi spunea Aaron.

El nu-i răspunse și începu să-și rotească privirea prin cameră. Fata își văzu lucrul de croșetat uitat pe unul dintre fotolii. Oh, Dumnezeuule! Tania n-ar fi croșetat niciodată! Încercă disperată să-i distragă atenția.

— Ei bine, cum a fost în Adelaide? întrebă ea, amintindu-și la timp ce-i povestise Tania.

El își ridică repede privirea spre ea și o măsură din ochi.

— Ocupat. A fost zgomotos, obositor și n-am ajuns să vizitez insulele. Apoi, după o pauză. Totul decurgea destul de bine și fără mine, așa că am decis să mă întorc. Și dragă, de fapt am fost la Sydney.

Trebuia să-ți fi amintit asta.

Altă greșeală! Simțea că-i fuge pământul de sub picioare, se albise la față și...

— Ești bine?

Bărbatul o studia curios. Oare îi observase broboanele de sudoare de deasupra buzelor?

— Sigur, de ce n-aș fi? răspunse ea calm.

Din fericire, se auziră pași pe terasă și Nicki intră cu brațele pline de cumpărături. Se îmbujoră când Aaron îi vorbi, iar aceasta i se adresă cu „Turaga”, lucru care o făcu pe Romy să înțeleagă că i se purta un mare respect în zonă. Se întreba cât de departe ajunsese Tania în relația cu acest om.

Aaron spuse o glumă pe care ea n-o auzi, dar la care Nicki râse și se îmbujoră mai mult decât era. Apoi, plecă în bucătărie.

— Știai că micuța ta menajeră e logodnica grădinarului meu? Cred că va prefera să-l ajute pe Raku la grădinărit când se vor căsători, așa că probabil o vei pierde în curând.

— Asta înseamnă că va lucra pentru tine?

— Te-ar deranja asta, Tania? întrebă el, cu o sclipire ciudată în privire. O măsura din nou, din cap până-n picioare și tânăra simțea că ochii lui o ard.

— De ce m-ar deranja una ca asta? reuși ea să spună cu greu.

— Ești sigură că te simți bine?

— Bineînțeles! Oh, Doamne! Trebuia să scape de el, și repede. Tania nu s-ar fi îmbujorat doar pentru că un bărbat o privea. Nici ea, în alte ocazii, doar că Aaron Blake nu era genul de bărbat cu care să ai de-a face la tot pasul. Doar că e puțin cam stânjenitor pentru o fată să fie prinsă astfel, spuse ea la nimereală, încercând să-i distragă atenția. Crezi că ai putea reveni când voi arăta mai bine? Nu știa cum să-l dea afară, așa că încerca orice. Imediat după plecarea lui, avea să-i telefoneze Taniei și să-i spună că nici în ruptul capului nu va mai rămâne o zi acolo. Putea pleca într-o oră, iar Tania trebuia să-și rezolve problemele cum credea de cuviință.

— Mândrie feminină? Aaron vorbi cu ironie în glas, dar se îndreptă alene spre ușă. Ne mai vedem! spuse el, aruncându-i o ultimă privire.

— Asta s-o crezi tu! murmură ea, după ce-l văzu plecat.

Se duse repede în dormitor, formă numărul de la apartamentul Taniei și sună. Niciun răspuns. Mai încercă o dată, după care apela studiourile de filmare.

— Îmi pare rău, dar echipa a plecat spre altă locație, cred că în Africa... Nu, n-avem nicio adresă de contact, se auzi vocea din receptor.

Romy era disperată. Îi mulțumi femeii și puse receptorul în furcă.

Nu putea fi adevărat. Sora ei plecase pentru aproape o lună în Africa și o lăsase să se descurce cu tot. Ce putea face oare?

Începu să se plimbe nervoasă prin cameră. Nu putea să plece pur și simplu și să-și lase sora la ananghie.

Dar cum putea să mențină aparențele cu un bărbat ca Aaron Blake în preajmă?

Era un tip deștept și viclean, care avea cu siguranță să-i descopere minciuna. Cât își dorea acum să fi urmat primul impuls de a refuza oferta surorii sale! Dar care era relația dintre ei? Ea era o fată frumoasă și cunoscută, iar el un bărbat plin de bani, probabil în căutare de astfel de femei. Își aminti că-i spusese „dragă”, dar oare era un apelativ obișnuit pentru Aaron, sau avea alte conotații, referitoare la sora ei?

Cu siguranță, Tania i-ar fi spus dacă era îndrăgostită de un astfel de bărbat. N-au ținut niciodată secrete una față de alta.

Leși în grădină. Aerul era proaspăt și parfumat de florile din jur. Locul acela era ca-n paradis. Oare putea rămâne aici, fără ca Aaron s-o demaște? Își aminti că Tania îi vorbise despre ultima seară în care se văzuseră și când acesta se enervase teribil. Acum, era sigură că încă mai era furios din acea cauză. Și știa că dacă va afla că minte, ea va fi cea care va suporta consecințele.

Capitolul 2

Nicki i-a spus lui Romy în dimineața următoare că Aaron Blake plecase spre Lautoka cu afaceri, lucru care explica faptul că încă n-o vizitase. Se întrebă de unde știa fata atâtea lucruri, dar își aminti că era logodnica grădinarului lui Aaron. Bine măcar că acum putea să lucreze în liniște, fără să se gândească tot timpul că poate primi vizite inoportune.

Dar lipsa de inspirație și o stare de tensiune provocată de prima vizită a bărbatului, n-au fost bune pentru scris, așa că după micul dejun se duse la plajă.

Nisipul era fin și mătăsos, iar apa atât de albastră că te invita să faci o baie. Romy nu mai stătu pe gânduri, își scoase pantalonii și tricoul și intră în apa limpede.

Era caldă, și Romy înotă cu încântare departe de țărm.

Se relaxa, făcând pluta, și admirând cerul, când auzi un claxon. Un Ferrari roșu ridicase un nor de praf venind dinspre vila albă de lângă casa Taniei. Tânăra își dădu seama că nu putea fi altul decât Aaron Blake. Probabil că Nicki îi spusese unde se dusesese și venise s-o caute.

Dintr-odată, intră în panică. Tania nu știa să înoate! Cu inima bătându-i nebunește, înotă repede spre plajă, își puse lentilele de contact și se înfășură într-un prosop, exact înaintea de venirea lui Aaron.

— Văd că în dimineața asta ai avut chef de o baie. Mai intri?

— Nu, răspunse ea repede, încercând să-și ferească ochii de soarele orbitor.

El își scoase cu repeziciune tricoul. Romy rămase uimită când văzu cât de mare părea în comparație cu ea. Era un bărbat bine dezvoltat. Acum, o măsura din cap până în picioare, cu nerușinare, în timp ce își descheia cureaua de la blugi.

— Ți-a spus Nicki unde mă găsești? Întrebarea era de prisos, dar tânăra simțea nevoia să spună ceva, fiindcă i se părea că nu-și găsește locul.

— Nu, o surprinse el. Nu-ți petreci de obicei pe plajă primele zile aici?

Romy râse în sinea ei. Ei, bine, măcar nu încălcase tradiția.

— Deci... vii?

Îl mai privi o dată pe sub genele rimelate. Era un specimen cum rar se întâlnește. Fiecare mușchi era bine așezat la locul lui, și corpul îi părea desenat. Avea un bronz auriu scos și mai mult în evidență de slipul alb.

— Știi că Taniei Morgan nu prea îi place apa, spuse Romy, sigură pe ea.

— Asta pentru că niciodată nu face mai mult decât să se bălăcească. Dar în apa adâncă în care te voi duce eu, va trebui să înoți. Haide... o să te învăț.

Înainte să-și dea seama ce însemnau vorbele lui, fu luată de mână și dusă cu forța spre ocean.

Se gândi că trebuie să se poarte ca o fată care se teme de apă, deși realitatea era că se temea de contactul fizic cu el și de ce o să-i facă în momentul în care va afla că l-a înșelat.

— Nu! Dă-mi drumul!

El râse și-i ignoră protestele, și când ajunseră la apă, o luă în brațe.

— Acum, relaxează-te! o sfătui el, cu blândețe. Dar nu putea face asta, din cauza căldurii pe care o emana corpul lui și care o înfiora la atingere.

— Dă-mi drumul! De data asta încercă să și tremure puțin, iar el râse din nou.

— Unde...? Aici?

Erau deja în apă până la talia lui Aaron și acesta făcu o mișcare, încercând să-i scufunde mai întâi capul. Ea îl

prinse de talie.

— N-ai tupeul! strigă ea, dar se gândi că dacă ar fi începătoarea pe care o credea el, s-ar fi simțit în siguranță în brațele acelea puternice.

— Ba s-ar putea să am, spuse el, cu ochii strălucind de încântare. Își dădu seama că-l ținea de talie și-i dădu drumul repede. Oare care era relația Taniei cu el?

— Acum, dacă începem așa...

Nu mai avu timp să protesteze, pentru că el îi ținu capul deasupra și o lăsă ușor în apă, spunându-i cum să dea din picioare...

— Așa? întrebă ea, știind totuși că nu era bine ce făcea.

— Nu, nu trebuie să scoți toată apa din ocean! Ține picioarele apropiate...

Era un profesor bun pentru orice elev. Dar ea se chinuia atât de mult să se prefacă! Și nu-și putea lua gândul de la brațele care o țineau atât de puternic.

— Așa. E bine. Acum, ține-mă bine de mâini și în timp ce dai din picioare, o să te duc la apă mai adâncă. Simți cum te ridică?

Simțea, dar i-ar fi putut spune asta de la început. Ba chiar ar fi putut face cercuri în jurul lui, sau l-ar fi putut salva dacă era în pericol de înec.

— Știi ceva? mă arde spatele. Ne putem întoarce pe plajă? Scuza era pe jumătate adevărată. Avea pielea albă și trebuia ferită de soare, dar mai mult se temea de clipele în care era singură cu el.

Aaron arboră un zâmbet de superioritate, după care spuse, cu ironie:

— Gata? Ai obosit? Bine, haide!

Și o luă din nou în brațe, nebănuind cât de mult îi accelera pulsul apropierea de el.

— Lasă-mă pe mine, spuse, când fata se așeză pe prosop, cu un tub de loțiune în mână.

Romy ezită, pentru că nu dorea să o atingă din nou. Și nu trebuia să facă nicio greșeală, fiindcă asta ar costa-o pe sora ei casa de vacanță.

— Nu, e în regulă.

— Ei, haide, nu fi încăpățânată! o mustră el, pe un ton insistent. Îi luă tubul din mână, apoi îl deschise și turnă puțină cremă în palmă. Întoarce-te!

Mâinile lui parcă erau fermecate.

Briza adia ușor, soarele strălucea pe cer, un cățel lătra undeva prin apropiere și valurile spuneau povești nebănuite...

Romy stătea ascultătoare, se bucura de mâinile care o atingeau cu atâta delicatețe și care o masau conștiincios și nu se îndoia că acele mâini știau să mângâie și să...

Se ridică nervoasă în picioare. Bărbatul de lângă ea era un om cu care începuse un joc periculos și nu iubitul ei. Și nici nu voia să fie!

— E bine așa, mulțumesc, spuse Romy.

Îi acceptă decizia, închizând tubul cu loțiune, după care se întinse lângă prosopul ei, proptindu-se într-un cot. Se așează și Romy.

— Au trecut trei luni. Nu-i așa, Tania? remarcă el cu sobrietate. Cum ți-a mers?

— Bine, spuse ea, ridicând din umeri, dar spunându-și că trebuie să fie precaută.

— Cum merge munca?

— Bine, spuse ea din nou, de data asta privindu-l pe sub sprâncene.

— Nu ești prea vorbăreață în dimineața asta, nu-i așa? spuse, plimbând niște ochi experimentați peste corpul ei aproape gol, de parcă i-ar fi cunoscut fiecare colțișor pe de rost.

Romy simți că inima i-o ia la trap și întoarse capul ca să ascundă roșeața din obraji.

Bineînțeles! Trebuia să vorbească mai mult, ca el s-o considere Tania, în continuare. Ea nu-i semăna surorii sale. Dar acum, n-avea ce face decât să mintă.

— O nouă serie de călătorii și încă un contract pentru matinale, începu ea. Ah, și încă o emisiune de o jumătate de oră despre expozițiile culturale, adăugă, amintindu-și de ultimul contract al Taniei.

— Și asta te-a ajutat oare să-ți schimbi părerea și să devii mireasă?

Ce era asta? Un fel de cerere? Se uită repede la el, și-l văzu că zâmbește ironic. Bineînțeles, o tachina.

— Încă nu sunt pregătită pentru căsătorie, răspunse ea cu fraza-tip, pe care o folosea sora ei la diferite interviuri.

— Vrei să spui că lași asta pe seama celor care sunt destul de naivi încât să fie loiali și iubitori, sau a celor care încă n-au găsit ceva mai bun de făcut în viață?

Oh, Doamne! Cât era de cinic! Romy privi uimită în ochii sticloși ai bărbatului, care se părea că nu glumește. Simțea furia care se ascundea în ei, dar de ce atâta ură? De ce pe sora ei? Oare îl ofensase în vreun fel?

— Scuză-mă, n-am vrut să spun asta. Încercă să-i îndepărteze câteva fire de nisip de pe față și, accidental, degetele lui îi atinseră buzele, moment în care ea tresări. Ce s-a întâmplat, Tania?

Ți-e frică de mine?

Vocea i se mai împlânzise, iar ochii o priveau într-un mod ciudat. Fata încerca din răputeri să se ferească să-i arate ce simțea.

— Bineînțeles că nu, spuse ea, ridicând cu mândrie bărbia delicată, luptând în sinea ei cu impulsul de a fugi cât mai departe de acest om și de această situație care i se părea mai ciudată decât orice.

— Atunci, de ce-ai plecat atât de repede data trecută? Oare te-a speriat furia mea? Sau ai considerat că, plecând,

o să poți evita publicitatea negativă?

Despre ce Dumnezeu vorbea? Ce publicitate trebuia să evite Tania?

Privea fără țință, încercând să găsească ceva de spus.

— Rămâi așa!

Romy se întoarse repede și o cameră începu să fotografieze preț de câteva secunde. Îl auzi pe Aaron înjurând și în câteva secunde bărbatul fu în picioare:

— Pleacă de aici, Swain, dacă nu vrei să-ți pierzi slujba! Asta e o plajă privată!

Romy îl recunoscuse imediat pe reporterul din avion, deși acum i se părea oarecum schimbat, în bermude și tricou. Se opri speriat de strigătul lui Aaron și lui Romy i se păru insipid pe lângă brunetul atrăgător de lângă ea.

— Sunt doar un om care muncește din greu să-și câștige pâinea și tot ce doresc sunt niște poze cu cea mai îndrăgită celebritate a Australiei.

— Domnișoara Morgan e în concediu și nu dorește să fie fotografiată, mârâi Aaron, atât de vehement, încât reporterul se dădu un pas înapoi. Dar nu se lăsă ușor intimidat.

— Asta e părerea ta. Dar poate că domnișoara dorește să vorbească în numele ei. O privi din nou pe fată, cu o grimasă pe buze. Sau poate că am parte de altfel de cooperare. Ridică din nou aparatul. Ca de exemplu, dintr-un alt unghi...

Aaron se repezi la el, îi luă aparatul din mâini și scoase filmul din el.

— Hei, ce...

— Ți-am spus să pleci, vocea lui era foarte groasă și Romy era de părere că avea să-l lovească pe fotograf.

— Bine, bine, plec.

Reporterul se dădu înapoi murmurând ceva în barbă, apoi începu să fugă de-a lungul plajei.

— Nu crezi că a fost cam mult? Întrebă Romy, tremurând. Știa că astfel de lucruri i se întâmplau surorii sale destul de des. Dar o deranjase mai mult reacția lui Aaron, care parcă își ieșise din minți.

— Nu prea cred. Își luă tricoul și-l trase repede pe el. Toți din presă sunt la fel, dar el e cel mai josnic.

Romy rămase surprinsă.

— Pentru că a făcut o poză? spuse ea fără să se gândească și, imediat cum văzu privirea lui Aaron, înțelese că făcuse cea mai mare greșeală.

Dar, cu toate astea, tot nu reușea să înțeleagă de ce procedase astfel.

— Vrea mai mult decât o poză și tu o știi prea bine, spuse, legându-și cureaua.

Deci, fotograful dorea poze cu Tania. Ce era rău în asta? Se încruntă când își aminti ce spusese mai devreme Aaron, în legătură cu publicitatea negativă. De ce publicitate negativă? Oare avea vreo legătură cu acel Swain?

— Dumnezeu știe cum a aflat că te-ai întors, spuse bărbatul, trecându-și degetele prin păr.

Romy tăcu preț de o clipă, gândind de data aceasta, înainte să vorbească.

— Am venit cu același avion. Voia să-mi ia un interviu atunci, dar nu i-am dat ocazia.

— Haide! Aaron o luă de mână și o ridică de pe prosop.

— Unde mergem? Întrebă ea speriată.

— Tu mergi acasă.

— Dar...

— Niciun dar, spuse el repede, în timp ce-i lua sandalele, prosopul și geanta de plajă.

Romy se îmbrăcă.

Cine se credea de-i dădea ordine?

— Cred că cel mai bine ar fi dacă nu te-ai mai întoarce aici singură. Dacă vrei să mai exersezi înotul, poți folosi

piscina mea.

Nu-i venea să creadă cât tupeu avea de-i ordona atâtea lucruri. O ajută să intre în Ferrari. Nu era obișnuită cu bărbații posesivi, care încercau să-i controleze viața și era sigură că nici Tania.

— N-ai drept de proprietate asupra mea, Aaron Blake! anunță ea cu bărbia ridicată.

— Așa e, spuse el, în timp ce pornea mașina. Dacă aș fi avut, ți-aș fi înfrânat de mult comportamentul ăsta voluntar.

— Dar nu poți, așa că mai bine ai lăsa-o baltă, spuse ea furioasă. Încă nu-i venea să creadă ce-i zisese. Se întreba oare cum ar fi reacționat sora ei într-o astfel de situație. Cu siguranță, nu s-ar fi enervat și i-ar fi spus verde în față ce credea. Pe ea, puțini bărbați reușiseră s-o enerveze și poate că de asta îi atrăgea atât de mult. Dar poate uneori își complica inutil viața...

— Nu mi-ai răspuns la întrebare.

— Ce întrebare? Romy era confuză. Nici nu-și dăduse seama că i se adresase o întrebare.

— De ce-ai plecat data trecută? Ajunseseră în fața casei Taniei, iar Aaron opri motorul și se întoarse spre ea.

Oh, Doamne, ce trebuia să-i spună? De unde să știe de ce plecase sora ei data trecută? Și cum putea oare să afle dacă între Tania și bărbatul fermecător de lângă ea nu era ceva mai mult decât prietenie?

Se măcină să dea un răspuns cât mai potrivit, iar până la urmă ridică mândră bărbia micuță și spuse hotărât:

— Am crezut că nu vom vorbi despre data trecută.

Dintr-odată, își aminti scopul acestei călătorii: trebuia să muncească! Privirea bărbatului de lângă ea se întunecă o clipă, după care spuse:

— la prânzul cu mine!

— Nu pot!

— De ce nu?

De ce nu putea? Of, trebuia să-i vină o idee. Ceva, orice...

— Pentru că mă duc în oraș, spuse ea la nimereală și se gândi că trebuia să și facă asta, altfel ar fi aflat că mințise.

— Cum vrei, veni răspunsul lui neașteptat și rostit pe un ton cam plictisit. Apoi, coborî din mașină și se duse să-i deschidă portiera.

În timp ce Romy se îndrepta spre ușa de la intrare, Aaron spuse:

— Să nu uiți! Dacă mai apare Swain pe aici, anunță-mă. Sau dacă nu sunt eu, spune-i lui Raku.

Apoi, bărbatul plecă, lăsând-o pe Romy enervată și puțin confuză. Cu ce drept îi tot ordona atât! Și de ce și-a pierdut răbdarea cu acel reporter?

Dintr-odată, îi trecu prin minte că Aaron nu dorea s-o împartă pe Tania cu un fotograf, și de asta n-o lăsase să pozeze. Dar își spuse că e o nebunie lucrul ăsta și-l elimină dintre posibilități. Ceva îi spunea că Aaron nu era genul de bărbat posesiv și, plus de asta, nici nu se lămurise dacă între cei doi era ceva mai mult decât o relație de vecinătate. Dar nici ea nu-i respinsese avansurile, nu? se gândi, simțindu-și obrajii în flăcări în timp ce-și amintea cum o masase cu loțiune.

Ei bine, pe viitor, va avea mai multă grijă cu asemenea fantezii, își spuse cu fermitate și intră în casă, ca să facă duș.

Aici, putea fi fermecătoarea Tania, dar în spatele machiajului, era tot Romy Morgan, iar bărbații atrăgători, ca Aaron Blake, nu se îndrăgosteau de fete simple ca ea.

Și-a petrecut după-amiaza prin minunata Suva, uitând de griji în acvariul orașului. A rămas încântată de peștii răpitori și de rechinii jucăuși, dar a trebuit să plece de acolo, pentru că mai erau multe de văzut. A găsit chiar și o expoziție de artă, unde erau fotografiile cu diverse peisaje marine. Dintr-

un butic, și-a cumpărat chiar și un suvenir. Două forme sculptate în lemn, prima era mai mare și mai strălucitoare și a doua se pierdea în umbra celei dintâi. O fascinase imediat combinația asta. Parcă ar fi fost descrierea perfectă a sa și a surorii sale. Se tot gândea la asta și mergea fără să se uite, până ce dădu peste un bărbat:

— Tania!

Individul se îmbujorase și o privea zâmbind. Era înalt, șaten și avea ochi mari, expresivi, dar nici pe departe nu se putea spune că era frumos. Romy se simțea jenată și nu mai știa ce să spună.

— Ce se întâmplă? Te uiți la mine de parcă nu m-ai cunoaște!

Oh, și cât de adevărat era! Oare ce era cu bărbatul ăsta? Din câte vedea, era om de afaceri. Costumul albastru, părul îngrijit, și cam de aceeași vârstă cu Aaron.

— Îmi pare rău, spuse ea, repede, forțându-se să joace rolul Taniei. Eram cu mintea în altă parte, altminteri te-aș fi recunoscut imediat, minți ea cu nerușinare. Trebuia să mențină aparențele. Bărbatul ăsta putea fi prieten cu Aaron.

— Cred că ai fost cu mintea în altă parte! spuse individul făcând o grimasă. Dar Romy își dădu seama că nu i se păruse nimic ciudat în atitudinea ei, când o întrebă: Cum ai ajuns aici?

Îi spuse că luase un taxi, iar el insistă să o ducă acasă.

Fata încercă să refuze, dar nu avu sorți de izbândă.

— Oricum voiam să trec pe la tine.

O conduse la mașină și, în timp ce pornea motorul, întrebă: când te-ai întors?

Romy încercă să treacă peste sentimentul de stânjeneală care o încerca, și peste faptul că bărbatul nu-și mai dezlipea ochii de la picioarele ei, și-i răspunse. Spre ușurarea tinerei, nu era genul de om căruia să-i placă să

vorbească. Cu toate astea, îi vorbi puțin despre prețul zahărului pe piață, despre munca lui. Era un fel de consilier, și chiar îi vorbi despre oameni pe care Tania îi cunoștea, iar Romy se văzu nevoită să încuviințeze și ea cu zâmbete vagi ceea ce spunea el. Dar își dădu seama că bărbatul nu era nici pe departe atât de ager la minte precum Aaron.

Nu înțelegea ce relație avea cu sora ei și cum de ea îl plăcea. Dar, în fața casei sale, opri motorul și o îmbrățișă.

Romy bâlbâi un „mulțumesc”, după care se grăbi să iasă, dar mâinile lui o reținură.

— Care-i graba? Data trecută, nu te-a deranjat atât de mult gestul ăsta, îți amintești? La petrecere? Dacă-mi aduc bine aminte, data trecută, înainte să pleci, ai făcut tot ce-ai putut ca să-mi dai de înțeles că o să fim mai mult decât... știi tu...

Tânăra habar n-avea. Dar un lucru era clar. Sora ei era încurcată cu un astfel de bărbat, deși nu putea să vadă ce-ar fi putut s-o atragă la el.

Nu părea genul surorii sale, și-i făcea pielea de găină!

— Mi-am schimbat părerea de atunci, spuse ea repede. Nu vreau să am vreo legătură cu cineva. Și speră că zicând astea, putea ieși mai ușor din mașină. Dar nu se putea înșela mai mult!

Fu prinsă cu putere de brațe care nu doreau s-o mângâie, iar gura lui peste a ei, cerea o răsplată.

Simți sânge pe buza din interior și auzi o mașină care se apropia. Îl îndepărtă la timp pe bărbat, exact când Aaron cotea ca să treacă pe lângă ei.

— Data viitoare când mai conduci pe cineva acasă, spune-i mai întâi condițiile! îi strigă ea, după ce ieși din mașină și trânti portiera.

Și fu surprinsă când auzi:

— Nu scapi așa ușor! O să mă întorc mâine seară să lămurim niște lucruri! Tu ai pornit totul!

Nu se obosi să se întoarcă să-l privească plecând. Toate astea deveniseră cam ciudate. Nu-i venea să creadă că Tania putea să încurajeze un astfel de bărbat.

Ce Dumnezeu văzuse la el?

Dar nu-și mai bătea capul cu asta, pentru că gândul îi fugea la Aaron, care probabil se supăraseră crezând că-i refuzase invitația la masă pentru a se întâlni cu un alt bărbat. Și faptul că nu se opri să-i vorbească, ci se dusesse direct acasă, îi dădea de înțeles că e tare nervos.

Ei, și ce dacă era supărat? Treaba lui. Între el și sora ei nu era nimic, altfel Tania i-ar fi spus ceva. Mereu făcea așa. Mai ales când se îndrăgostea cu adevărat. Iar ea, fiind și persoană publică, trebuia să-și aleagă cu atenție pretendenții.

Oh, dar de ce nu o suna? Între ele existase mereu o telepatie care le ajutase să treacă peste cele mai grele situații. Dar acum de ce nu funcționa?

Și nu simți nimic nici în zilele următoare. Nu putea nici să scrie, dar nici să se odihnească. Era ceva ce se instalase în mintea ei, de la moartea tatălui său. Sentimentul că pierduse pe cineva foarte important. Niciodată nu-și dăduse seama cât aveau să-i lipsească încurajările lui. Ajunsese chiar într-un moment critic, când se întreba dacă va mai fi în stare să scrie ceva vreodată.

Se decise să facă o pauză. Simți nevoia să meargă să înoate, dar își aminti de avertizarea lui Aaron și se potoli. Nu dorea să-l întâlnească pe acel reporter și ar fi fost o prostie din partea ei să se lase fotografiată. Nu putea risca să-i dea peste cap cariera surorii sale. Nu va mai ieși din acea casă până când nu va fi Romy Morgan. Se așeză la birou și-i scrisese o scrisoare lui Roger, după care începu una pentru prietenele sale, când sună telefonul.

Capitolul 3

— Tania, dragă! exclamă o voce feminină și plăcută. Sunt Sandra Donnington. Quintin Swain mi-a spus că te-ai întors.

Romy fu dezamăgită. Credea că e Tania, dar află în schimb ce repede se răspândeau veștile pe insulă.

— Dau o petrecere mâine seară, continuă vocea din telefon. Nimic spectaculos. Doar vreo optzeci de invitați, sau cam așa ceva. Vii, nu?

Oh, Doamne! Asta îi mai lipsea! Sora ei nu-i spusese adevărul când o asigurase că n-o cunoștea nimeni pe insulă.

— E foarte drăguț din partea ta, dar...

— Niciun dar, o întrerupse femeia pe Romy. Nu vreau să-mi răspunzi negativ. Și să nu-mi spui că n-ai cu ce să te îmbraci, pentru că nu te cred. Vino pe la opt și jumătate și să știi că o să mă supăr dacă n-o să apari!

Romy deveni agitată. Nu se putea duce la o petrecere unde oamenii credeau că e Tania. Cum să știe cu cine să vorbească mai întâi?

Cui să zâmbească? Ce să spună? Trebuia să se eschiveze. Dar cum să facă una ca asta?

— Uite ce e, nu vreau să supăr pe nimeni, dar sunt cam ocupată mâine, spuse ea, tremurând. Și, oricum, n-am nici mașină cu care să ajung acolo.

De obicei, Tania, când venea aici, închiria una, dar nu mereu făcea treaba asta, iar Sandra Donnington n-avea cum să știe asemenea lucruri.

— Ah, dar asta nu-i nicio problemă. Aranjez eu ceva. Rămâne la opt și jumătate, și închise telefonul.

Romy rămase cu receptorul în mână. Niciodată în viața ei nu i se mai întâmplase să fie atât de agitată. Nici măcar nu știa unde locuia acea femeie, unde era ținută petrecerea!

Lăsă telefonul în cele din urmă și începu să-și roadă o

unghie. Oare câți dintre invitați o cunoșteau pe Tania? se întrebă ea, în timp ce-i fremăta stomacul. Și oare ce se așteptau să vorbească cu ea? Ea și Tania erau la poli diferiți. Și dacă va face o greșală și va spune ceva ce nu trebuia?

Gândul acesta o supăra și nu-și mai găsi liniștea în redactarea scrisorilor, așa că-și luă lucrul și începu să croșeteze pe terasă, sperând cu disperare să-i vină o idee.

Încă mai era acolo, concentrându-se pe gândurile ei, când auzi un zgomot. Era Aaron, care se îndrepta agale spre ea, îmbrăcat sport. Grozav! Acum nu era doar agitată, se mai și îmbujorase, își spuse ea. Era tot ce-i trebuia după întâlnirea de ieri, după telefonul primit cu câteva ore în urmă, și acum asta!

— Aștepti pe cineva?

— Ca de exemplu? întrebă ea, nervoasă, în timp ce încerca să-și strecoare lucrul și croșeta undeva, între ea și scaun. O prinsese făcând ceva ce nu era caracteristic Taniei și acum stătea acolo, impunător, nemaizicând nimic.

Se uita la lucrul din lână, pe care fata nu reușise să-l ferească de privirea lui iscoditoare.

— Aștepti un val de aer rece? întrebă el, sarcastic.

Oh, oare cum i-ar fi răspuns Tania?

— Nu se știe niciodată! spuse ea, începând să râdă.

— În Fiji? Aaron se încruntă și vârî mâinile în buzunarele pantalonilor. În perioada asta a anului?

Privirea lui curioasă o făcu pe Romy să-și ferească ochii și să-i privească picioarele bronzate, cu mușchi bine conturați. Oare Tania era conștientă de farmecul lui?

— E ceva ciudat în legătură cu tine...

Deci, asta i-a fost! Privirea lui bănuitoare o măsură din cap până-n picioare. Nu mai reușea să se ferească de el.

— Am lucrat cam mult în ultima vreme, spuse ea, încercând să salveze situația. Trebuie să fac ceva ca să mă

deconectez.

— Ca de exemplu să te întâlnești cu Danny Gower? Întrebă el, cu suspiciune în glas.

Deci, ăsta era numele acelui bărbat! Dar de ce-i vorbea Aaron pe tonul ăsta? Oare era gelos? Oare ținea la Tania mai mult decât credea ea?

— Așa, și? Întrebă ea, nepăsătoare, gândind că poate nu era așa rău ca el să știe că se vede și cu alți bărbați. Poate că așa va sta mai departe de ea.

Briza unduia ușor frunzele copacilor, iar Aaron se mișcă provocator spre ea.

— El e prada din acest sezon?

Asta însemna că Aaron nu aproba obiceiul surorii sale de a schimba frecvent compania masculină. Romy aproape era pe cale să-i spună ce gândea despre toate astea, dar privirea de gheață din ochii lui o opri.

— Și dacă ar fi așa? El nu răspunse, doar o urmă înăuntru, schimbând subiectul.

— Am câțiva oaspeți la cină, în seara asta, majoritatea oameni de afaceri... dar va veni și cineva pe care cred că ar trebui să-l cunoști. Mi-am închipuit că ai vrea să știi din timp, ca să te pregătești.

Ce era asta? O invitație?

Romy simți că ia foc. Nu-i plăcea deloc felul în care trata lucrurile, nici că încerca să se amestece în viața surorii sale, și nici că abandona după chef subiectele de discuție. Și, mai ales, nu-i plăcea cum încerca să-i comande ce să facă.

— Cine te crezi de vii aici, fără niciun drept, să-mi spui ce să fac? spuse ea, ridicând semeață bărbia. De ce te interesează pe tine cu cine mă întâlnesc când vin aici? Îl provocă ea.

— Nu mă interesează deloc. Răspunsul lui o luă pe nepregătite. Oare se înșelase presupunând că era gelos pe bărbații cu care se vedea Tania? Dar poate ai dori să afli ce

crede soția lui Danny Gower.

Soția? Știa că rămăsese șocată, dar încercă să se adune repede, pentru a nu da la iveală ceea ce simțea. Acum înțelegea de ce o tot tachinase pe plajă cu măritișul, pentru că Tania umbla cu un bărbat însurat. Dar nu putea să fie așa! Romy refuza să accepte ideea asta. Sora ei nu era așa. Nu?

Dar își aduse aminte că ea juca rolul Taniei și că trebuia să salveze într-un fel situația.

— Ei bine, așa cum ai mai spus... nu e treaba ta!

Scoase un țipăt scurt când el o prinse mânios de talie și o trase spre el, dezechilibrându-o.

O privea de parcă ar fi fost cea mai josnică ființă de pe pământ, dar exista și dorință în ochii aceia de culoarea ambrei, care o făceau să se îmbujoreze când o priveau cu atâta ardoare. Apropierea lui o electriza. Îl simțea cu toată ființa ei cât este de viril și cât ar putea fi de pasional. Dar gândurile i se frânseseră în momentul în care gura lui o invadă pe a ei, într-un sărut pasional și sălbatic. Tânăra se sperie de o asemenea forță și mai ales de senzațiile devastatoare și se îndepărtă de el, brusc. În graba ei, dădu jos o statueta de pe masa de care se atinse. Era cea pe care o cumpărase din bazar.

Era extrem de furioasă și-l privea cu ochi duri, dar el se îndreptă spre ea, ridică obiectul și îl studie preț de o clipă. Ținându-și răsuflarea, Romy se întreba ce avea de gând. Că nu era în genul celorlalte din casă?

Privirea lui, rece și enigmatică, rămase pe ea, apoi îi înapoie statueta.

— Vin să te iau la opt, a fost tot ce a zis, după care a plecat.

Oh, Doamne! Ce avea să facă? Aaron Blake era mult prea isteț ca să mai joace cu el un asemenea joc periculos, iar dacă mergea la el în seara aceasta, se expunea fără voie

ochilor lui suspicioși. Încă tremurând din toate încheieturile, Romy se îndreptă spre combina muzicală, unde puse un disc cu muzică clasică, în speranța că se va liniști. Dar muzica nu avu efectul așteptat și după câteva minute o opri, pentru a se gândi în liniște cum să evite ieșirea din acea seară. Oh, dacă și-ar fi ascultat instinctul înainte de a veni aici, nimic din toate astea nu s-ar fi întâmplat...

Dar dacă nu se ducea în seara asta acasă la Aaron, Danny Gower îi spusese că va veni la ea. Și nu putea risca una ca asta. Da, se va duce la Aaron, chiar dacă îi era din ce în ce mai greu să reziste atracției lui. Până la urmă, nu aveau să fie singuri...

Casa lui Aaron Blake era la fel de frumoasă în interior cum era pe afară. Plante exotice și scara interioară din marmură completau piesele scumpe de mobilier.

Încercând să nu arate că nu mai fusese acolo niciodată înainte, pentru că își închipuia că Tania avusese acest prilej, Romy se lăsă escortată în sufragerie.

Acolo, nu apucă să admire bine tablourile originale pictate în ulei, care împodobeau pereții, pentru că mai multe perechi de ochi curioși o priveau. Simți că i se încordează tot trupul. Oare trebuia să-i știe pe toți?

Se pare că pe unii dintre ei da, pentru că soții Allison – un bărbat scund, cu ochelari, de vârstă mijlocie și soția lui cam exuberantă, veniră să o salute ca pe o veche cunoștință.

Iar când Aaron o prezintă unui bărbat cu trăsături distinse, se încruntă, întrebându-se unde îi mai auzise numele – Theo Stanley. Îl cunoștea de undeva, dar nu-și putea aminti de unde.

— Vărul meu, spuse Aaron zâmbind. Adică, proprietarul tău.

Bineînțeles! Semăna destul de mult cu Aaron. Aveau trăsături asemănătoare, cam aceeași înălțime, doar că Theo era mai în vârstă, avea părul grizonant și o mustață fină,

argintie. Se simțea foarte tensionată, pentru că trebuia să-i înșele pe amândoi.

Ochii lui Aaron o priveau, curioși să-i urmărească fiecare reacție. Tania îi spusese că nu-l cunoscuse niciodată pe proprietarul vilei, așa că se putea arăta surprinsă.

Tot își dorea să nu fi venit. Se gândi că o ceartă cu Danny Gower ar fi fost mai bună decât toate astea. Și simți că i se face rău.

— Ce vrei să bei?

Oh, oare ce obișnuia Tania să bea? Se mișca agitată de pe un picior pe altul, în timp ce gazda, îmbrăcată în pantaloni negri și o cămașă de mătase, îi aștepta curios răspunsul. Trebuia să găsească ceva și repede!

— Ca de obicei! veni răspunsul ei, cam șovăielnic.

I Se păru că durează o veșnicie până Aaron se întoarce cu un martini sec.

Cina a fost incredibil de gustoasă și chiar ar fi făcut remarcă asta, dacă s-ar fi simțit suficient de bine ca să se bucure de ea. În timpul mesei, stătu lângă Theo Stanley, care, spre fericirea ei, monopoliză întreaga conversație. Era un văduv care locuia în Noua Zeelandă și care se ocupase toată viața cu afaceri imobiliare.

— Dar acum m-am retras și prefer să predau ștafeta unor tineri isteți, ca vărul meu, spuse el râzând, după care schimbă subiectul, întrebând-o pe Romy despre părinții ei.

— Mama a murit când eram mică, explică ea. Iar tatăl meu... acum trei luni.

În fața ei, peste masă, Aaron o privi cu simpatie, deși Romy credea că nu e atent la discuție.

— Îmi pare rău, n-am știut, spuse el.

Tânăra simți cum o încearcă lacrimile, dar își feri privirea de a lui și-i zâmbi vag. Se simți ușurată când bărbatul schimbă subiectul și trecură la afaceri. Era vorba despre un proiect nou pe care-l finanța Aaron. Pentru câteva clipe,

el fu cel care monopoliza conversația, după care interveni și Theo și Mona Allison, cu propriile idei și opinii.

— Ce i-ai făcut, Aaron? Abia de a scos o vorbă, zise la un moment dat domnul Allison.

Dintr-odată, discuția încetă și Romy deveni centrul atenției. Dar ce trebuia să spună? se întrebă ea, simțindu-și gâtul uscat. Știa foarte puține despre munca lui Aaron, adică doar ceea ce-i spusese sora ei, dar nu îndeajuns de multe încât să se implice în conversație. Acum, Aaron o privea peste masă, așa cum o vulpe își privește prada. Râse ușor și încercă să nu-l mai privească pe Aaron.

— Cu atâția experți în jur, prefer să nu intervin în lucruri despre care știu foarte puține.

— Da, dar ai văzut schimbările care au avut loc de câte ori ai venit aici. Uite, de exemplu, în Lautoka. Ce crezi...

— Sistemul de canalizare și excavările din insulă nu sunt un subiect bun de conversație, spuse Aaron. Femeile probabil că se plictisesc când aud așa ceva.

— Nu, serios, mă interesează foarte mult, spuse ea, cu ochi strălucitori.

Observă cum Aaron o privea curios pe deasupra paharului de cristal. Frica luă locul bucuriei ei de a auzi lucruri noi.

Oare știa? Bănuia că nu era tânăra sofisticată care obișnuia să discute despre orice cu toată lumea? Se juca oare cu ea? se întrebă când îi văzu ironia din privire. Oare aștepta ca ea să cedeze?

Probabil că vinul o făcea să gândească mai mult decât trebuia. De aceea, fu bucuroasă când Aaron sugeră să bea cafeaua afară.

Pe terasă, aerul era plăcut, cafeaua aromată, și briza adia ușor dinspre ocean.

— Am înțeles de la Aaron că de data asta stai o lună, îi întrerupse Theo gândurile.

— Așa e, răspunse ea, cu privirea la una dintre plante. Nu știa de ce, dar era foarte tensionată.

— Nu crezi că e un gest extravagant să plătești chiria pentru o casă în care stai doar trei luni pe an? Personal, cred că e o risipă inutilă de bani, spuse el, dar parcă nu pe un ton atât de cinic ca cel al vărului său.

Și Romy se gândise că e o risipă de bani, și-i spusese de multe ori acest lucru Taniei, dar ea închiriasse casa la un preț mic și nimeni nu-i impusese că trebuie să stea trei luni pe an în această casă. Dar acum, i se impusese această clauză, din cauză că se găsiseră cumpărători. Ce-ar fi zis proprietarul dacă ar afla că acum venise doar pentru a satisface cele trei luni și că, mai mult, își trimisese sora geamănă ca să facă asta.

— Sunt de acord, e o extravaganta din partea mea, spuse ea zâmbind, în timp ce se juca încet cu colierul de la gât. Dar o slujbă în televiziune nu înseamnă doar strălucire. E o presiune extraordinară. Și începu să-i explice despre orele interminabile de filmări, despre deplasări și despre vacanțele care nu trebuia să lipsească. Viața e grea acolo sus, zâmbi ea, citând-o pe Tania.

Bărbatul lăsă cafeaua pe masă și, aruncând o privire la mâna ei delicată, spuse:

— Sunt surprins să văd că nu ai nici soț și nici logodnic. Dacă asta ar fi fost casa ta permanentă, n-ai fi fost singură pentru mult timp.

Bărbații de pe insule nu sunt atât de răbdători ca cei de pe continent. Pământul e fertil și prolific și așa își doresc și ei soțiile.

Romy nu spuse nimic și nu-și dădu nici ea seama de ce, dar auzind aceste lucruri, se uită imediat la Aaron, care o privea și, îmbujorându-se, întoarse capul. Nu înțelegea de ce nici el nu se legase până acum de nimeni. Era bărbatul perfect - inteligent și atrăgător - și se întreba cum de Tania

nu-i povestise mai multe despre el.

— Mai ai rude, Tania? Frați, surori?

Bărbatul era pur și simplu curios, dar tânăra își dădea seama că Aaron, deși aparent atent la conversația cu arhitectul de lângă el, auzea și discuția celor doi.

— Nicio altă rudă, în afară de o soră, spuse ea repede, pe nerăsuflăte, încercând să găsească un alt subiect de discuție.

— Mai mică sau mai mare?

— Poftim? Trebuia să iasă cumva din situația asta. Nu putea să se scuze să meargă la baie, pentru că nu știa unde este! replică doar: mai mare, dar este mică diferență între noi.

— Oh! exclamă Theo, iar Aaron o privi insistent. Romy nu știa dacă Tania îi povestise despre vreo soră.

Gândul o făcu să tremure, în ciuda nopții calde. Trebuia să pună capăt acestei conversații. Profită de râsul zgomotos al Monei și bălmăji o scuză că-i trebuia ceva din casă, și își luă poșeta, dar într-un gest grăbit, o scăpă din mână și tot conținutul i se răspândi pe jos.

Romy, roșie de rușine, se apucă să-și adune lucrurile. Când în sfârșit era totul gata, încercă să-și ferească ochii de privirea lui Aaron și începu să coboare scările. Dar nu făcu mulți pași, că auzi:

— Nu crezi că ai uitat ceva?

Se întoarce și încremeni. Pașaportul!

Se albi la față și se dădu un pas înapoi. Oh, Doamne, cum de a fost atât de îndemânată încât să-i scape una ca asta? Nu doar că poza arăta o față cu părul lung și ochelari, dar și dovada a cine era ea.

— Mulțumesc! încercă ea să se calmeze, întinzând mâna după el, dar Aaron nu avea nicio intenție să i-l înapoieze.

— Mulți oameni arată îngrozitor în astfel de documente, dar mă întreb cum arată un om de televiziune.

Romy simți că i se face rău. Dacă-l deschidea, avea să fie sfârșitul. Tania își pierdeă casă, și toți ceilalți încrederea în ea.

— Poți să mi-l dai, te rog? n-avusese nicio intenție să implore, dar se simțea disperată, și Aaron sesiză asta.

— Ce crezi, Theo? Întrebă bărbatul, încă indecis. Să i-l dăm înapoi?

Îi simțea frica și Romy știa asta.

— Haide, Aaron, n-o mai tachina. Dă-i-i-!

Vocea lui sună ciudat, de parcă n-ar fi știut cum să taie tensiunea dintre cei doi. Spre uimirea tuturor, Aaron îi înapoie pașaportul, oarecum plictisit să joace acest joc interminabil de-a șoarecele și pisica.

— Mulțumesc, exclamă ea ușurată, după care coborî scările în grabă.

Oare știa? se grăbi să intre în casă, stătu puțin, să-și mai limpezească gândurile, după care, dorind să iasă din nou pe terasă, deschise o ușă greșită și ajunsese în sufragerie. Nu se grăbi să iasă de aici, pentru că se văzu singură în fața unei biblioteci imense. Oare ce cărți prefera Aaron? Văzu colecția completă a lui Shakespeare, Thomas Hardy și alte volume apărute recent. Luă unul legat în piele și încercă să citească dedicația de pe prima pagină. Dar ochii o usturau. Purtase prea mult lentilele de contact și acum, cu tot machiajul, avea să se aleagă cu o iritație groaznică.

— Ai nevoie de lumină.

Se întoarse, încercând să-și acomodeze ochii la lumina care inunda acum camera.

— Am... venit după jachetă, spuse ea, încercând să se abțină din tremurat. La naiba! Parcă ar fi fost un copil prins în mijlocul unui furt.

— Bineînțeles! Aaron o trată cu un zâmbet pe jumătate de gură. El închise ușa, iar fata simți, dintr-odată, că îi e frică.

— Știi, Tania, m-ai surprins în seara asta. De câte ori te întâlnești cu Mona, aveți mereu discuții aprinse. Dar nu și în seara asta.

Te-ai purtat impecabil. Trebuie să te felicit.

Romy era încă supărată de felul în care o tratase pe terasă și nu se putea abține să nu-i dea un răspuns pe măsura atitudinii sale.

— Serios? Și există și un preț pentru purtare exemplară, domnule?

— Oh, da, spuse el, amuzat.

Se îndreptă spre ea, ca o panteră neagră, periculoasă și atrăgătoare.

Spune-i că nu ești Tania!

Spune-i acum, până nu e prea târziu! Își auzea ea conștiința.

Dar el se apropiase periculos de mult de ea, și limba parcă i se încleștase în gură...

Capitolul 4

— Thomas Hardy? întrebă Aaron, când îi văzu cartea din mână. Îți spune ceva scriitorul ăsta?

Uitase de carte! Aproape că voia să-i spună că e autorul ei preferat, dar se opri la timp și zise doar:

— Uneori.

— Dintr-un anumit motiv? întrebă bărbatul, cu ochi curioși.

— E un bun romancier. Ce alt motiv ar mai fi? răspunse ea, cu precauție. Cum ajunseseră să discute asemenea lucruri?

— A fost un geniu al creării personajelor.

Da, așa era, își spuse Romy, amintindu-și de volumele din biblioteca tatălui său, volume pe care le citise de nenumărate ori. Dar nu putea să împartă pasiunea ei pentru cărți cu Aaron Blake, care o credea Tania. Așa că spuse cu simplitate:

— Așa a fost?

— Și un scriitor foarte imprevizibil, continuă el, ridicând dintr-o sprânceană. Luă volumul din mână ei și-l închise cu putere. Putea păcăli pe oricine.

Romy îl privi nedumerită. Oare de ce spusese una ca asta? Oare se înșelase când crezuse că nu bănuiește nimic?

L-a privit cum a așezat cu grijă cartea pe raftul de sus.

— Nu încetezi să mă surprinzi, Tania. N-am crezut niciodată că citești mai mult decât scenariul emisiunilor, dar să mă uimești cu clasicii literaturii engleze! Asta e prea de tot.

Era adevărat, se gândi Romy, sora ei citea foarte rar și atunci doar literatură science fiction.

— Probabil că nu știi multe despre mine, Aaron Blake.

— Cu siguranță, spuse el, privind-o adânc în ochi.

O prinse de talie, iar ea nu făcu nicio mișcare.

— Ca de exemplu de ce preferi avansurile unui bărbat înșurat în schimbul alor mele.

Cuvintele lui au fost dure, dar Romy, cu inima bătându-i nebunește, încercă să înțeleagă ce tocmai auzise.

Deci, Tania avea o relație intimă cu vărul proprietarului său. Dar cât de departe merseseră lucrurile? Oare erau iubiți? Oare Tania era îndrăgostită de el?

Dar dacă era așa, de ce se mai vedea cu acel Danny Gower?

— Aș prefera să nu vorbim despre el, încercă ea să se salveze din ceea ce părea o situație tensionată.

— Ei, bine, îmi pare rău draga mea, dar eu vreau să vorbim despre asta, spuse bărbatul, pe un ton rece. Chiar crezi că te așteaptă fericirea alături de soțul altei femei? Întrebă, apropiindu-se și mai mult de ea.

— Cine a zis că asta caut? spuse ea, cu greu.

— Înțeleg, vrei doar să te distrezi. Ei bine, pentru mine, asta e perfect, pentru că am suficientă experiență ca să-ți ofer așa ceva.

Romy știa ce va veni, dar știa mai ales că nu avea cum să prevină asta. Aaron o îmbrățișă și o sărută cum nu mai fusese niciodată sărutată. Mii de senzații plăcute îi gâdilau tot corpul și simțea că plutește.

Oh, Doamne! Cât de mult îl dorea! O acoperea cu mângâieri blânde, iar ea îi explora cu mâinile mușchii bine conturați.

— Tania...

Fata încercă să se adune, și-l îndepărtă de lângă ea.

— Nu! protestă ea vag, simțind o durere în tot corpul.

— De ce nu? Întrebă el, dezorientat. Corpul tău încă mă dorește... la fel de mult ca pe vremuri, așa că de ce n-am lua-o de la început, chiar din seara asta?

— Nu, eu... Ce putea să spună?

Respirând greu, cu mâinile pe pieptul lui, încercând să-l

rețină, căuta ceva potrivit de spus.

Deci, nu era nicio îndoială în ceea ce-i privea. El și Tania erau iubiți. Sau, mă rog, fuseseră. O clipă, chiar a vrut să-i spună adevărul, dar și-a amintit cu câtă nerușinare i-a răspuns sărutului său, cu câtă pasiune l-a mângâiat, cum putea să explice asemenea lucruri? Nu putea să dea un răspuns nici măcar pentru ea. Și ce-ar fi crezut Aaron despre ea? Că și ea, la fel ca Tania, era lipsită de scrupule?

— Mă doare capul, spuse ea, în cele din urmă.

El n-o crezu. Era evident lucrul ăsta din privirea sceptică pe care i-o aruncă. Dar spuse cu simplitate, luându-i bărbia în mâini și privind-i obrajii îmbujorați:

— Ei, dar avem o lună întreagă, nu? lucru care a făcut-o să stea ca pe ace de-a lungul întregii seri, cu toate că el n-a mai vorbit despre așa ceva, nici măcar când a condus-o acasă.

În dimineața următoare, s-a trezit cu o durere de cap infernală. Asta ar trebui să-mi fie învățătură de minte să nu mai spun minciuni, își spuse ea, în timp ce făcea duș.

Noaptea trecută se foise tot timpul în pat, întrebându-se ce avea să facă și cum avea s-o scoată la capăt. Oare de cât timp sora ei și Aaron erau iubiți? Cât de mult însemna el pentru Tania? Și de ce când putea avea un astfel de bărbat, sora ei accepta avansurile unuia ca Danny Gower? Întotdeauna Romy își admirase sora, o considerase mai presus de ea, dar acum începea să se îndoiască dacă merita într-adevăr toată considerația ei. Nu-i plăceau gândurile care-i zburau prin cap, dar nu-și putea explica în alt mod comportamentul Taniei. Iar Aaron Blake își ceruse aseară ce era al lui. Oh, cum avea s-o scoată la capăt cu toate astea?

Trebuia să plece! Azi! Dacă mai trecea o zi, lucrurile aveau să se înrăutățească.

Leși din duș și se șterse cu un prosop. Se îmbracă în niște

pantaloni albi și un maiou roșu, în timp ce se privea în oglindă. Era copia fidelă a Taniei. Micuță, delicată, cu picioare lungi și subțiri, și rotunjimi apetisante. Îi lipsea doar aerul sofisticat al surorii sale. Lucru pe care nu-l avea și nu-l va avea niciodată.

Toți bărbații cu care ieșise o consideraseră o porțiță spre Tania și ea ajunsese la concluzia că trăia în umbra succesului ei. Privi statueta pe care o cumpăraseră din bazar. Era atât de potrivită cu realitatea! Cum avea să reziste unui bărbat ca Aaron Blake? N-avea nici experiența necesară și nici tăria surorii sale.

Gândurile astea au făcut-o să ia o decizie.

Sună la aeroport, dar nu obținu nicio altă informație decât că nu mai exista niciun loc vacant pentru acea zi. Își făcu totuși rezervare pentru ziua următoare și începu să-și facă bagajul, ca nu cumva să se răzgândească.

Ei, și ce dacă se va supăra Tania? Va înțelege ea. Și dacă nu, asta e. Încă nu putea să creadă cum de sora ei a implicat-o într-o asemenea problemă.

Danny Gower venise aseară și plecase supărat, după ce aflase de la Nicki că era la Aaron. Și petrecerea din seara asta, de care aproape uitase! Își dădu seama că nu găsisese nicio scuză pentru a nu participa la ea. Poate va spune că are o migrenă. Da, putea să facă asta. Iar mâine avea să plece.

Se decise să facă o plimbare. Ieși pe una din aleile care duceau spre plajă. Își aminti de Aaron și de avansurile pe care i le făcuse cu o seară în urmă. Îi era rușine pentru că nu reușise să-l oprească la timp. Dacă va mai rămâne aici, va avea cu siguranță mai multe lucruri de regretat.

Cât și-ar fi dorit să înoate! Se uită cu invidie la o șalupă care era în larg. Se abținu să meargă pe plajă. Nu dorea să întâlnească pe nimeni, dar știa că, în adâncul inimii, pe Aaron nu dorea să-l vadă. Tot mergând, îngândurată, se

afundă în pădurea de lângă plajă. Se opri la un moment dat și își dădu seama că ieșise de pe potecă și că acum nu știa încotro s-o ia. Mersese mai mult de o jumătate de oră și se rătăcise. Auzea valurile, dar nu mai vedea oceanul. Mai merse încă o jumătate de oră printre copaci și ieși în final din pădurice. Ajunse la un drum de țară, și își spuse că poate acesta ducea la satul unde stătea Nicki, sau chiar la vila Taniei.

Oh, câtă nevoie avea de un duș rece!

Abia conturat acest gând, auzi o mașină apropiindu-se și, când privi în urmă, rămase îngrozită. Dar era prea târziu ca să mai facă ceva, pentru că Ferrari-ul roșu deja încetinisese.

— Vrei să te duc undeva? spuse Aaron privind-o cu ironie cum se îmbujorase, fiind sigur că se rătăcise. Din acest motiv era atât de amuzat, își spuse ea, având un prim impuls de a-l refuza. Dar dacă o făcea, probabil că va trebui să meargă mile întregi. Așa că era un singur lucru pe care-l putea face.

— Am vrut să mă plimb, spuse ea cu nonșalanță, în timp ce se urca în mașină, lângă el. Nu mi-am dat seama cât de departe am ajuns.

— Trebuie să fii tare îngândurată!

Romy nu mai spuse nimic. Probabil că Aaron credea că se gândea la Danny Gower.

— Și presupun că a fost o întâmplare că ai trecut pe aici? întrebă ea, regretând că nu putuse pleca azi. Ar fi trebuit să-și ia valizele de dimineață și să închirieze o cameră la hotel, ca să evite să-l mai vadă. Dar acum era prea târziu ca să se mai gândească la asta.

— De fapt, te căutam, spuse el.

— Serios?

— Sandra Donnington mi-a spus că te-a invitat la petrecere și m-a rugat pe mine să te aduc.

Mergea și el! Oh, Dumnezeuule, ce scuză să mai inventeze

acum? Deja se arătase reticentă când o sunase Sandra. Iar dacă trebuia să meargă, măcar avea pe cine să se bazeze. Dacă mergea singură la acea petrecere, avea să fie cel mai neinspirat gest pe care-l făcuse vreodată. Dar și să meargă cu el, ar fi fost sinucidere curată! Așa că spuse simplu, întorcând capul în altă direcție:

— Nu, mulțumesc.

— Ce faci? O să-l aștepti pe Danny Gower? Sunt sigur că te-ar duce cu plăcere. Dar, din păcate, draga mea, îți conduce soția, spuse el, pe un ton de gheață.

Ea îl privi cu răceală și-i văzu profilul bine conturat și aparenta mulțumire de pe buze. Era clar ce gândea despre ea în acele momente! Cu siguranță, Tania pierduse respectul acestui bărbat, chiar dacă încă îl mai dorea pentru ea. Iar lui Romy nu-i convenea că trebuia să înghită toate răbufnirile lui.

— Nu merg, spuse simplu, gândindu-se la ce s-ar putea întâmpla dacă ar onora invitația. Dar trebuia să se liniștească pentru că nu avea să mai treacă prin alte situații neplăcute.

Imediat ce va ajunge acasă, va suna la un hotel, va închiria o cameră și va merge să stea acolo până mâine.

— Vom vedea dacă va fi așa.

Hotărârea lui o făcu să-l privească cu ură. Dar el nu-și luă privirea de la drum și ea întoarse capul. Credea că poate s-o oblige?

Ei bine, va avea o mare surpriză!

— Unde mergem? întrebă ea, când văzu că trecură de casa Taniei și Aaron accelerează motorul.

— Să înotăm, spuse el, lejer.

— Să înotăm?

— Da, nu-ți amintești? Ai nevoie de instrucție.

— Nu pot, spuse ea, uitând că mai întâi trebuia să gândească și apoi să vorbească. Ce să spună? Aaron o

privea ciudat. N-am costumul la mine, reuși ea să îngâne, în cele din urmă.

— Hm! Când te-a preocupat pe tine asta?

— Ce? Romy era șocată. Doar nu-și închipuia că avea de gând să înoate goală cu el.

— Ce e cu modestia asta falsă? Până acum nu te-a deranjat niciodată lucrul ăsta. Dacă te îngrijorezi din cauza lui Theo, să știi că petrece ziua la niște prieteni, iar Raku a ieșit cu Nicki. Așa că vom fi singuri.

Singuri! Romy simți cum începe să se agite. Oh, de ce trebuia să i se întâmple tocmai ei una ca asta? Nu era o pudică, dar nici n-avea de gând să înoate goală cu un bărbat pe care abia îl cunoscuse.

El opri mașina și, în timp ce se îndrepta spre ușa ei, s-o ajute să coboare, își spuse că trebuie să-i spună adevărul. Era singura cale prin care putea să se salveze. Iar dacă Aaron ținea atât de mult la Tania, atunci va avea el grijă să nu-și piardă casa.

— Aaron... Începu ea, tremurând, dar un zgomot îi făcu pe amândoi să privească în sus. Era Raku, care repara o fereastră.

— Oh, cred că ești tare dezamăgită! dar Romy îl privi cu atenție și văzu că cel dezamăgit era el.

Intrară în casă și el zise repede, înainte ca tânăra să invoce o scuză ca să dispară:

— Ți-ai uitat cândva un costum aici. Mai ții minte? O să-l găsești într-unul din sertarele din camera de oaspeți. Ies și eu imediat.

Bineînțeles, fără nicio indicație în legătură cu locul unde era camera de oaspeți! O privea, și ceva din ochii lui parcă îi spunea să urce pe scări. Făcu asta și simți cum privirea lui o urmărește în continuare, în timp ce dădea un telefon. Oh, Doamne! Acum s-o ia la stânga sau la dreapta? Tania ar ști cu siguranță! îi aruncă o privire bărbatului, dar acesta se

întorsese cu spatele, absorbit de conversația telefonică. O luă la dreapta. Oh, câte uși! Iar Raku tocmai se îndrepta spre ea. Cum să-l întrebe unde trebuia să ajungă? Dar bărbatul îi deschise ușa din dreapta ei și o invită politicos să intre. Îi mulțumi, și în gând, îl binecuvântă.

Găsi costumul repede, o bucatăică minusculă roșie, pe care Tania o considera uneori prea mare. Se îmbracă și ieși afară. Briza adia ușor și piscina cu apa ei clară și curată o invita să facă o baie. Dar se opri la timp. Pentru că se presupunea că nu știe să înoate.

— Foarte drăguț!

Se întoarse repede și-l văzu pe Aaron cum o soarbe din priviri. Și-ar fi dorit să fi purtat un costum care s-o acopere mai mult, dar acum era prea târziu.

— Ești gata?

Se schimbase și el și îmbrăcase un slip albastru care-i scotea în evidență pielea bronzată.

— E foarte cald. N-aș putea doar să mă bălăcesc? Încercă ea să amâne cât mai mult momentul.

— Nu.

Era hotărât să n-o lase să-i scape și plonjă în piscină. Înotă puțin, grațios ca un delfin și apoi o invită și pe ea în apă. Romy, cu sufletul la gură, folosi scările pentru începători și, ajungând la ultima treaptă, simți că o prinde de talie. Ea se crispă și probabil că Aaron credea că a tresărit din cauza apei.

— Nervoasă?

— Foarte! răspunse ea cu sinceritate, deși amândoi se refereau la lucruri diferite.

Apoi, timp de patruzeci și cinci de minute, a făcut exerciții cu ea și a încercat s-o mai învețe câte ceva din mișcărilor elementare. Romy se gândea că după cât efort depusese cu ea, dacă afla că-l înșelase pretinzând că e Tania și că nu știe să înoate, avea s-o înece cu siguranță.

La un moment dat, când Aaron declară ședința încheiată, o strânse în brațe și o sărută.

— Aaron, ce faci? Întrebă ea, simțind cum începe să-i vâjâie capul.

— Poți s-o consideri plata serviciilor mele.

Nu! se revoltă ea, în sinea ei. El era iubitul Taniei, nu al ei! Dar gândurile i se risipiră în sărutul pasional care urmă. Se prinse de trupul lui și-i răspunse cu ardoare și dorință. Se arcui în brațele lui puternice, imaginându-și că nu mai erau decât ei doi pe lume

— Aaron... nici nu-și dădea seama că-l strigă.

— Oh, Doamne, ești atât de frumoasă!

Romy își aminti că prin vis că el pe Tania credea că o sărută, nu pe ea. Auzi un zgomot venit parcă din altă lume. Nu înțelegea de ce Aaron o privea acum ciudat. Probabil o ura pentru că, deși umbla după un bărbat însurat, încă mai avea putere asupra lui.

— Nu crezi că unul din noi ar trebui să răspundă la telefon?

Deci, asta era!

Se eliberă rușinată din brațele lui și-l lăsă să iasă din piscină. Leși și ea, și se gândi că dacă avea să afle vreodată că-l înșelase...

Fiori reci îi trecură pe șira spinării. Nu va reuși să mai dea ochii cu el. Dar mâine va fi departe, așa că nu mai trebuia să-și facă griji.

— Trebuie să ies puțin, spuse Aaron, venind spre unul din șezlongurile pe care se așezase Romy. Tânăra îl privi. Era deja schimbat în costumul de serviciu.

— Când ești gata, Raku o să te ducă acasă. O să vin mai târziu să te iau, ca să mergem la petrecerea Sandrei.

Se uită din nou la el, dar deja plecase, cu siguranță pentru că nu mai dorea să se certe cu ea.

Oricum, avea să-și dea seama singur că plecase.

Era atât de tensionată, și piscina era atât de tentantă. Nu mai era nimeni în jur. Raku era în garaj, Aaron plecase... De ce n-ar înota puțin?

Lăasă prosopul pe scaun, și se duse tiptil până la marginea piscinei. Sări în apă și încercă să atingă fundul piscinei. Apoi, făcu câteva bazine și exersă toate stilurile de înot. Parcă toate gândurile negre trecuseră și se simți mai relaxată. Dar când întoarse privirea, îngheță.

Capitolul 5

— Ia te uită! Domnișoara știe să înoate! Și s-ar părea că ar putea să mă învețe și pe mine câte ceva!

Romy intră în panică și nu reuși să scoată un cuvânt, mai ales din cauza privirii lui Aaron, care n-o lăsa nici măcar să gândească. Și deși intenționa să iasă din apă pe cealaltă parte a piscinei, bărbatul o prinse de mâini și o trase fără efort afară. Se zbătea să se elibereze, lăsându-i dâre de apă pe costumul imaculat.

— Ești surprinsă să mă vezi? Tonul lui era de gheață și Romy încerca disperată să găsească o scuză plauzibilă. Ei bine, acum aș dori să aflu câte ceva de la tine, i-o tăie el. Și trebuie să-mi faci pe plac, Romy Morgan!

Îi știa numele? Îl privi înspăimântată.

— Cum ai aflat? Întrebă ea, tremurând.

Îi întoarse mâna cu duritate și o așeză pe șezlongul de lângă el. O privea stând în picioare, cu ochi căprui, pătrunzători.

— Cred că eu sunt cel care trebuie să primească răspunsurile. Expresia lui era fermă, vocea controlată. La dracu'! Cât de prost mă credeai?

În ciuda soarelui de vară care strălucea cu intensitate, Romy simți că-i e frig.

— N-am crezut niciodată c-ai fi un prost. Și nu înjura în fața mea!

— De ce nu? Tania face la fel, atunci când e nervoasă. Iar tu vrei să fii Tania, nu? Se așeză în fața ei.

— Nu credeam că înșel pe cineva, spuse ea, gândindu-se cât de ridicol suna așa ceva. Tu trebuia să fii plecat, iar eu...

— Dar uite că m-am întors și ți-am dat peste cap toate planurile!

— Am făcut-o doar pentru ca Tania să nu-și piardă casă,

spuse, știind că nu mai putea ocoli adevărul. Și într-un fel, simțea că i se ia o piatră de pe inimă în timp ce-i mărturisea toate astea. Tania nu putea veni, iar eu am crezut că e o idee excelentă să vin aici, și să-mi termin cartea. Până la urmă, n-avea de unde să știe că nu fusese ideea ei și că se împotrivise atât. Și poate că aflând asta, acum ar fi fost mai înțelegător cu sora ei, deși după tot ce se întâmplase, probabil ar fi fost în stare să le ucidă pe amândouă. Sunt scriitoare, mărturisii ea, cu timiditate.

— Știu, te-am verificat. N-a fost nevoie decât de câteva telefoane și am aflat totul. Știam că Tania are o soră, dar nu știam că sunteți gemene. Apoi, toate s-au pus cap la cap și am decis să mă joc cu tine o vreme, ca să văd până unde mergi. Știam că n-avea să dureze mult până s-o dai în bară.

Romy își aduse aminte de lecțiile de înot, de sărutări, de întâmplarea cu pașaportul... Cu siguranță, știa de mult timp.

— Ești un... Dar nu continuă. Nici el nu avea mai multe scrupule ca ea. Se uită absentă la un fluture multicolor care zbura deasupra piscinei. De cât timp știi, mai exact?

— Hai să spunem că am bănuir ceva încă de la început. Ceva nu era în regulă cu tine. Croșetatul. Comentariile pe care le făceai și care n-aveau nicio legătură cu ce era în jurul tău. Și alte lucruri...

Vârî mâinile în buzunare și privi spre piscină. Tăcu un moment.

— Cât de departe aveai de gând să mergi? întrebă el, întorcându-și privirea spre ea.

— La ce te referi? întrebă Romy care se gândise că va ajunge s-o întrebe și un astfel de lucru.

— Adică, ai fi sărit în patul amantilor surorii tale? Și asta făcea parte din favoarea pe care i-o făceai surorii tale?

— Nu! scoase ea un țipăt, deși în adâncul sufletului știa că moare de rușine pentru felul în care se comportase în

prezența lui. Dar el era doar unul. De mai mulți nici nu se punea problema. Nu, cum poți să crezi așa ceva?

— Nu? Și atunci, săruturile noastre? Știi bine că nu erau deloc inocente! Ah, știi! Te durea capul, aseară. Dar azi, la piscină? Ce aveai de gând? Urma să-mi spui să mă opresc? Când deja te înfierbântaseși? M-ai fi lăsat să fac dragoste cu tine?

— Nu! sări în picioare, nervoasă. Niciodată în viața ei nu se simțise mai jenată ca în acele momente. Știai în dimineața asta că nu sunt Tania. Și tot ai încercat să...

— Din pură curiozitate, draga mea. Să văd dacă ai sau nu de gând să mă oprești.

Făcu ochii mari. Deși ea iscase toate astea, i se părea incredibil că un bărbat poate crede așa ceva despre ea.

— Bineînțeles că aveam de gând să te opresc! spuse ea, tremurând și încercând să pară convingătoare.

— Când, mai exact? Când m-aș fi simțit prost, dacă n-ai fi continuat? Atunci? Îți place să te joci cu bărbații, Romy Morgan? Să-i faci să creadă că au o șansă...

— Nu! spuse ea, vehement. Dar poți crede ce dorești.

— Și ce-mi spui de Danny Gower?

Aaron o privea cu mânie. A avut și el parte de tratamentul tău generos?

Doar zgomotul palmei în aer o făcu pe Romy să-și dea seama că l-a plesnit. Privi îngrozită cum i-au rămas urmele degetelor ei subțiri pe obraz. Niciodată nu mai plesnise un bărbat și nici nu-și putea închipui că și-ar putea pierde controlul în asemenea măsură.

— Înțeleg, spuse el, calm. Mult mai calm după un astfel de asalt. Deci, eu sunt singurul pe care te-ai decis să-l onorezi cu favorurile tale.

Romy simțea că-i ardeau obrații de rușine și nu mai putea suporta să-l simtă atât de aproape de ea. Îi simțea respirația și parfumul masculin.

Oh, Doamne! Nu-l lăsa să mă atingă! Știa că nu trebuia mult efort din partea lui ca să-și dea seama cum stăteau lucrurile, dar nu trebuia să-și mai facă altă părere despre ea, era de-ajuns că o considera josnică și mincinoasă. Se întreba de ce contează atât de mult părerea lui pentru ea.

Dar se relaxă când îl văzu că se duce să-și toarne niște suc de ananas într-un pahar, din bolul adus de servitor și pus pe o măsuță din apropiere.

— Ce anume te-a făcut să vii aici, Romy? Luă o înghițitură, apoi puse paharul jos. De ce n-a putut să vină Tania?

— Ți-am spus, eu...

— Adevărul! insistă el, simțind că nu era pe deplin sinceră. Amintește-ți, acum dăm cărțile pe față.

— Tania a fost chemată pentru o filmare și nu putea refuza. Trebuia să meargă să lucreze în America, dar dacă făcea asta, pierdea casă, pentru că trebuia văzută aici. Părea atât de obosită... Avea nevoie de concediul ăsta. Dar nu și-l putea lua, așa că am venit eu în locul ei, ca s-o ajut. Oricum, și eu aveam nevoie să plec de acolo.

Își privi unghiile lăcuite. Parcă durerea pierderii tatălui nu mai era atât de intensă.

— Am vrut să-ți spun... de mai multe ori... dar m-am temut că Tania își va pierde vila. Ceea ce probabil că se va întâmpla acum, spuse ea, ca pentru sine. Oricum, plec mâine, recunosc eu. Așa că-i poți spune lui Theo ce dorești. Deja mi-am făcut rezervare.

— Anuleaz-o!

Ea se întoarse și-l privi nedumerită. Părea hotărât.

— N-o să scapi așa ușor, spuse el, calm.

— Ce vrei să spui cu asta? întrebă ea, dându-se un pas înapoi, când se îndreptă spre ea.

— Ce aveai de gând să faci mâine înainte să pleci? Să lași un bilet spunând că ți-e sora bolnavă și că trebuie să ai

grijă de ea? Ceva de genul ăsta, spuse ea, uimită de acuratețea gândului său. Chiar asta se gândea să facă.

— E ca și cum am uitat niște acte și trebuie să mă întorc după ele, nu? Și o să am grijă să aflu dacă și-a împlinit scopul călătoria asta.

— Ce vrei să spui, mai exact?

— Ai venit aici să-i faci o favoare surorii tale... și chiar o să i-o faci! Începând cu petrecerea Sandrei Donnington din seara asta, unde vei demonstra pe cine preferi.

— Și ce-are asta de-a face cu mine? izbucni ea nervoasă, când și-o imaginează pe Tania cu soțul altei femei.

— Totul, din moment ce ai ales să-i iei locul. Se apropie de ea. Ultima oară când a venit aici, Tania, n-a fost deloc discretă, iar Quintin Swain a fost pe fază să înregistreze totul. A trebuit să-l ameninț încontinuu să nu publice o poveste siropoasă cu referire la Tania. Ei bine, el va fi la petrecere, în seara asta. Și mulți alți ziaristi. Așa că, fiind aici în locul Taniei, va trebui să faci ce trebuia să facă ea. Adică să arăți lumii spre cine se îndreaptă cu adevărat afecțiunea ta... spre mine!

— Nu! spuse ea, cu hotărâre și se mai dădu un pas înapoi, gata să cadă în piscină dacă el n-o prindea repede. Simțea vibrații în tot corpul iar atingerea lui o înfiora. Dă-mi drumul! se tânguie ea.

La început nu făcu asta, lipind-o de pieptul lui, ca și cum ar fi dorit să prelungească momentul de intimitate dintre ei. Ca și cum ar fi dorit s-o sărute! gândi ea, dar el se îndepărtă imediat.

Bineînțeles, nici el nu trebuia să se mai prefacă!

— Ei bine?

Romy se gândi la tot ce implica toată treaba asta.

— Nu mă poți obliga s-o fac! spuse ea, semeață.

— Așa e, dar cred că-ți pasă de sora ta și vrei să-i salvezi reputația. Un scandal i-ar putea ruina cariera. Pe mine nu

mă prea interesează lucrul ăsta, dar sunt sigur că Taniei i-ar păsa. Și, bineînțeles, o să-l împiedici pe Theo să vândă casa. Totul depinde de tine.

Dar era un șantaj, își dădu ea seama.

Chiar nu-i dădea nicio șansă, se gândi. Întorcea totul în favoarea lui. Dar nu era sigură că i-ar fi putut spune vărului său dacă nu-i făcea pe plac. Însă un lucru era clar. Ținea foarte mult la Tania, din moment ce era pregătit să meargă atât de departe pentru ea. Și nici ea nu putea rămâne indiferentă când era vorba despre sora ei. Nu-i putea întoarce spatele, când avea nevoie de ajutorul ei.

— Bine, spuse ea, învinsă. O să fac cum dorești.

— Perfect!

Se apropie de ea, Romy simțindu-l periculos de atrăgător.

— Drept recompensă, poți rămâne aici restul vacanței, așa cum ai plănuțit... te poți ocupa de scris... atâta timp cât respecti regulile mele... mergi cu mine, oriunde te iau... și anulezi orice încercare de a leza imaginea surorii tale.

Oh, trebuia să continue farsa asta toată luna? Să pretindă că era iubitul ei? vru să protesteze, dar imaginea Taniei o făcu să se oprească la timp. Pentru ea, era mai important felul în care o percepea lumea decât sacrificiile la care avea să se supună pentru a obține asta.

Acceptă condițiile lui și își dădu seama că nu se simțea bine.

— Ce s-a întâmplat? întrebă el.

— Mi-am pierdut una dintre lentilele de contact.

— Vrei să spui că... porți lentile?

— De obicei, port ochelari, spuse ea, gândind că era încă un punct în minus.

— Ia uitate! Ești plină de surprize! Și ce-mi sugerezi să fac? Să golesc piscina?

— Bineînțeles că nu. În mod normal nu înot cu ele, dar azi m-am gândit...

— Deci, să înțeleg că asta te face incapabilă să onorezi invitația din seara asta.

— Probabil că da.

Nu putea pretinde că e Tania dacă purta ochelari, nu? gândi ea, ușurată că nu trebuia să joace un rol stupid în fața atâtor persoane.

— Oh, ba da, vei merge. Chiar dacă va trebui să te țin de mână tot timpul și să-ți ghidez fiecare pas.

Era decis să-i protejeze Taniei reputația cu orice preț și asta nu putea să însemne decât că o iubea foarte mult. Și Dumnezeu știe cât de mult dorea și ea să nu se scrie nimic urât despre sora ei. Poate dorea asta mai mult decât Aaron. Erau surori, până la urmă! Dar faptul că lui nu-i păsa de starea ei, o durea rău.

— Nu va fi necesar. Nu sunt oarbă, plecă ea de lângă el și intră să se schimbe.

Casa Sandrei Donnington era la o oră distanță de casa Taniei, dar până să ajungă la destinație, Romy era atât de tensionată că nu mai știa nici pe unde mergea.

— Nervoasă?

Îi simți ironia din voce și-l împinse imediat de lângă ea, dar se împiedică de o treaptă și se prinse din nou de mâna lui.

— Tu ai început jocul ăsta, îi șopti el la ureche și Romy știa că are dreptate.

— Tania, draga mea, cât mă bucur să te revăd!

Romy recunoscuse vocea de la telefon și-i strânse mai tare mâna lui Aaron. Bărbatul îi aruncă o privire pe jumătate amuzată, dar nu se sinchisi s-o liniștească, ci privi spre gazda care se apropia de ei.

Sandra Donnington era o femeie de vârstă mijlocie, care se chinuia în mod evident să arate bine. Purta o rochie neagră la modă, iar părul și machiajul erau atent aranjate. O văduvă al cărei soț a făcut avere din inventarea unui

sistem de răcire revoluționar, își aminti Romy spusele lui Aaron. Și nu era doar cea mai bogată femeie de pe insulă, ci și o prietenă veche de-a lui. Felul în care l-a sărutat pe obraz și faptul că l-a ținut îmbrățișat mai mult de câteva clipe, îi confirmară toate acestea.

— Văd că ai avut grijă să ai cea mai bună escortă din Viti! o complimentă femeia. Și dacă aș fi în locul tău, aș avea grijă să capăt cât mai repede numele lui, ca să nu mi-o ia alta înaintea.

Începu să râdă, dar Romy se gândi că era oarecum o aluzie la comportamentul licențios al Taniei, care în loc să aleagă bărbații disponibili, umbla cu unii ca Danny Gower. Dar, chiar și așa, cuvintele fuseseră spuse din inimă și fără răutate, pentru că Sandra părea o femeie binevoitoare și sinceră.

— Arăți mai bine ca niciodată! o complimentă femeia pe Romy. Dar ce-ai făcut până acum? Trebuie să-mi povestești. Vom vorbi mai târziu, dacă Aaron va dori să-ți dea drumul. Și ce rochie frumoasă!

O cumpărase chiar în acea după-amiază, când Aaron o dusesse în oraș. O lăsase să caute prin magazine, în timp ce el avea să se ocupe de afaceri. Nu-i trebuise mult timp să aleagă rochia roz care parcă îi făcea cu ochiul dintr-o vitrină. Își aminti că și Aaron rămăsese impresionat când o luase de acasă. Chiar îi spusese că e frumoasă. Culoarea rochiei îi scotea în evidență părul blond, iar croiala îi lăsa spatele delicat gol. Aaron rămăsese impresionat, dar își revenise imediat, iar Romy trebuise să fie de acord cu el și să recunoască faptul că arăta exact ca Tania.

Își spuse că nu trebuie să uite asta și-l lăsă pe bărbatul de lângă ea s-o conducă în casa luxoasă a Sandrei.

Era evident că toată lumea îi aștepta cu nerăbdare, pentru că de cum au intrat, toată lumea întoarse privirea spre ei și Romy simți că nu va putea face față acestei seri.

— Afișează zâmbetul acela de Mona Lisa și nimeni nu va ști diferența, îi șopti el.

Noaptea a fost un coșmar. Oamenii au roit în jurul lor, bărbații doreau să discute afaceri cu Aaron, iar femeile pur și simplu să fie observate. Romy zâmbise atât de mult, încât o dureau mușchii feței și era conștientă doar de faptul că Aaron o ținea de talie într-un mod în care parcă spunea tuturor că Tania era a lui.

Încerca un sentiment asemănător geloziei față de sora sa, când se trezi alături de un producător cu care sora ei lucrase mai demult și care-i adresă o întrebare la care doar Tania îi putea răspunde. Simți cum o trec fiori reci și încercă să se adune. Simțea privirea lui Aaron care o veghea și știa că nu-i va plăcea deloc dacă o va da în bară.

— E o petrecere minunată, răspunse ea bărbatului de alături, fluturând cochet din gene. Să n-o stricăm cu astfel de discuții. A mers! Bărbatul a încuviințat înțelegător și s-a pierdut în mulțime.

— Foarte bine. Te-ai descurcat excelent! șopti Aaron.

— Stai liniștit, n-o să-ți dejoc planurile, spuse ea, printre dinți.

Dar Aaron se pare că era într-adevăr dispus s-o ajute, așa că a încercat s-o scoată din toate situațiile incomode care au apărut pe parcurs.

La un moment dat însă, o brunetă atrăgătoare veni lângă ei, îl luă de mână pe Aaron și, spunându-i lui Romy că l-a ținut destul lângă ea, îl luă de acolo. Toată încrederea pe care o avea în forțele proprii se topi instantaneu.

Ce să facă acum? Se uită la fețele pe care nu le vedea clar. Lipsa lentilei o deranja în mod evident. Cum avea să se descurce? Dar trebuia să-și păstreze calmul.

— Haide, bea! Sandra îi oferi încă un pahar de șampanie, dar Romy o refuză.

— Îmi place să am mintea limpede, spuse, și imediat se

gândi că mai făcuse o gafă: Tania nu era așa. Nu bea niciodată mai puțin de două pahare. Dar dacă gazda a crezut că se poartă ciudat, a fost destul de drăguță să nu-i spună așa ceva.

— E ușor oare să fii lucidă când un bărbat ca Aaron te duce acasă?

Romy se îmbujoră și speră că Sandra va da vina pe alcool.

— Îl placi mult, nu? spuse ea și Sandra încuviință.

— Ca pe un frate pe care nu l-am avut niciodată. Dar te avertizez, dacă aș fi avut mai puțin cu câțiva ani, ai fi avut o competiție serioasă! Oh, la naiba! spuse femeia aruncând o privire spre intrare. A venit presa! Bineînțeles, în frunte cu acel Quintin Swain. Aaron se va înfuria. Romy își aminti de incidentul de pe plajă și îndrăzni să spună:

— Știi că nu-i place presa, dar nu mi-a spus niciodată de ce.

— Serios? Sandra părea surprinsă. Cred că are ceva de-a face cu mama lui. De ce nu-l întrebi? și se scuză să meargă să întâmpine ziaristii.

— Mă așteptai? Romy nu reușise să înțeleagă ce-i spusese Sandra, așa că vorbele bărbatului care era deja lângă ea o luară pe nepregătite. Danny Gower o privea insistent.

— De fapt, nu te așteptam, răspunse ea cu răceală, încercând să-l caute în mulțime pe Aaron. De ce nu se întorcea?

— Se pare că ai fost abandonată, ceea ce înseamnă pur noroc pentru mine. Hai să ieșim în grădină, să luăm aer și... să petrecem puțin timp singuri. E o lună încântătoare afară. Romy îi aruncă o privire încețoșată și se întrebă cu amărăciune cum de s-a uitat sora sa la un astfel de om.

— Ce idee minunată! îi răspunse ea, binevoitoare. Vine și soția ta?

— Ce naiba ai, de data asta? Înainte, nu erai așa. Romy încerca din răputeri să zărească chipul frumos al lui Aaron. Stai liniștită, Blake e probabil încurcat cu bruneta aia cu care l-am văzut, comentă Danny. Așa că de ce nu le-am urma și noi exemplul? O luă de mână. Haide, lasă-te înduplecată!

— De ce nu te duci tu afară, cu femeia pe care ai luat-o de soție?

— Ești geloasă pentru că însoțitorul tău face ochi dulci altei femei?

Bineînțeles că nu era geloasă, încercă ea să se convingă. Era doar enervată pentru că a fost adusă aici, împotriva voinței sale, de către bărbatul care-i cunoștea identitatea și care nu dorea pe nimeni altcineva alături în afară de Tania. Dar ce se întâmpla cu ea? De ce era atât de nervoasă? Ce-i păsa cu cine era Aaron? Cu doar câteva zile în urmă, nici nu știa de existența lui.

— Pur și simplu n-am nici cea mai mică intenție de a avea o relație cu un bărbat însurat, spuse ea în șoaptă, și-l zări la câțiva pași de ei pe Quintin Swain, care-i privea insistent.

Iar în timp ce Danny o prinse de talie, văzu blițul aparatului de fotografiat cum surprinde momentul. Trebuia să plece de acolo! Dintr-odată, o mână puternică o prinse de umăr și o trase deoparte.

— Haide, Gower, ai auzit ce-a zis doamna, pleacă la soția ta.

Romy nu l-a văzut plecând pentru că era fascinată de mirosul proaspăt al lui Aaron, de mâinile lui puternice și de privirea de ambră care o învăluia, gata s-o topească.

— Se pare că am venit la timp, nu-i așa? spuse el zâmbind, în timp ce o conducea spre ringul de dans. Încă o secundă și ai fi apărut în ziarele de mâine, pe prima pagină. Sau asta dorești? Poate că sora ta te-a trimis aici tocmai pentru a-l întâlni pe acest Danny Gower.

Romy îl privi cu răceală.

— Pentru informația ta, să știi că nu-l suport pe acel bărbat! În ziua în care m-a adus acasă, habar n-aveam cine era. Și în ceea ce privește apariția în ziarele de scandal, se pare că nu te-a interesat atât de mult soarta mea, de vreme ce ai plecat și m-ai lăsat să mă descurc de una singură.

— N-a fost așa cum spui, și o știi bine. Eram cu niște colegi de muncă, chiar în spatele tău. Sunt sigur că nu a fost o catastrofă faptul că eram la doi pași de tine. Zâmbi. Sau încerci cumva să-mi spui că... ți-am lipsit?

Tânăra nu răspunse, doar întoarse privirea, simțind că se îmbujorează. Era bine de știut că nu fusese în compania vreunei brunete...

Melodia se termină, dar Aaron nu părea să vrea să-i dea drumul.

— Rămâi aici, spuse el, încet.

Începu o melodie lentă, luminile se mai estompară și Romy se simți lipită de pieptul lui masiv. Felul în care o privea Aaron îi dădea fiori.

— Pune-ți brațele în jurul gâtului meu.

Romy aruncă o privire celorlalte cupluri și văzu cât de intim dansau. Atunci, fără nicio reținere, făcu ceea ce i se spusese, și puse mâinile după gâtul lui. Îi simți părul catifelat, tuns scurt și nu se putu abține să nu-l mângâie.

Aaron scoase un murmur de satisfacție și Romy simți cum i se încordează fiecare mușchi. Bineînțeles, voia ca lumea să știe că el era iubitul Taniei! Gândul acesta o făcu să se retragă din brațele lui.

— Ce s-a întâmplat? Ceilalți vor crede că nu vrei să fii cu mine.

— Atunci, au dreptate. Nu vreau să fiu aici, spuse ea, încercând să se retragă din brațele lui, dar el nu-i dădu drumul.

— Nu asta am avut impresia că simți în piscină, azi-dimineață... sau aseară, după cină. Vocea lui era joasă și incitantă. Așa că, să nu ne mai prefacem, bine?

Romy simți cum îi ard obrajii și o tensiune inexplicabilă îi invada tot corpul.

Bărbatul se apropie și mai mult de ea și puse mâinile pe curbura spatelui ei gol.

— Vezi, mă dorești... spuse el, râzând ironic, în timp ce-i mângâia gâtul cu buzele.

Ar fi negat totul dacă Aaron n-ar fi început să-i sărute cu delicatețe buzele și, în final să i le acapareze cu pasiune. N-avea ce să facă. Trebuia să i se abandoneze și să se bucure de aceste momente mirifice. Îi simțea trupul puternic și nu dorea altceva decât să rămână în brațele lui pentru totdeauna și să se bucure de căldura și masculinitatea lui. Știa că toată lumea din jurul lor le vedea atingerile intime, dar în acele momente nu-i mai păsa de nimeni și de nimic, fiind conștientă doar de bărbatul care-i înnebunea simțurile.

— Ușurel, îi spuse el încet. Relaxează-te, muzica s-a terminat.

Luminile s-au aprins și Romy își dădu seama că era îmbujorată și răvășită.

— Ce am făcut ca să merit asta? întrebă ea, încercând să respire normal.

Lui i se păru amuzantă întrebarea și începu să râdă, iar ea se simți jenată.

Ce putea să mai spună? Că-și dorise s-o sărute și când s-a întâmplat asta nu mai dorise să-i dea drumul? Deja își făcuse o impresie despre ea, din felul în care se comportase la piscină.

— Ai vrut o demonstrație, nu? îi șuieră ea. Ai primit-o.

Acum du-mă acasă!

În mod ciudat, el nu mai comentă nimic și plecară în câteva minute.

Mare parte a drumului au fost tăcuți.

Danny avusese dreptate. Afară era o lună minunată. În Fiji era o noapte magică... Putea auzi valurile oceanului care scăldau plaja pustie și aerul sărat pe care-l răspândeau pe insulă.

— Romy...

Îl privi curioasă.

— Nu ți-am cerut scuze pentru ce s-a întâmplat în seara asta. Ești o tânără foarte atrăgătoare. Dar n-am vrut ca lucrurile să meargă atât de departe.

Grozav! Credea că asta rezolva totul.

Nu o făcea să se simtă mai bine faptul că-l atrăgea când arăta ca Tania.

— De ce-ți faci atâtea griji? Toată lumea crede acum, că trăim o poveste pasională. Asta era și ideea, nu?

— Asta a fost tot? Ne-am prefăcut?

Romy își mușcă buza. Trebuia să-l lase să creadă ce dorește. Se simțea mai puțin umilită dacă se întâmpla așa.

— Ce altceva a fost? minți ea, gesticulând ca Tania, și fiind sigură că și Aaron surprinsese asemănarea asta.

— Doamne, ce rece ești!

Nu mai zise nimic și se concentră asupra drumului.

Oh, de ce trebuia să se simtă atrasă de un bărbat îndrăgostit de sora ei? Un bărbat care o considera mincinoasă și ușoară și care o disprețuia din cauza asta. Și-ar fi dorit să fie acasă, sau în orice altă parte, dar nu în acea mașină, cu el. A respirat ușurată când a oprit mașina în fața casei Taniei.

Aaron a venit curtenitor, să-i deschidă portiera, iar Romy a ieșit grăbită, i-a murmurat noapte bună și s-a îndreptat spre ușa de la intrare. Dar n-a făcut mulți pași pentru că bărbatul a prins-o de talie cu brațe puternice și a întors-o cu fața la el.

Romy se încordă. Știa că dacă-i cedează acum, Aaron și-

ar fi dat seama că nu se prefăcuse la petrecere. Dar nici ea nu era pregătită să recunoască așa ceva.

— Reziști, Romy? îi șopti el, în timp ce o săruta pe gât.

— Nu mai e nimeni, așa că nu trebuie să ne mai prefacem, spuse ea, pe un ton de gheață. Chiar nu înțelegea de ce se purta așa. Ce dorea să demonstreze? Că este irezistibil? Ei bine, era, dar nici în ruptul capului nu voia să-i confirme una ca asta. Se îndepărtă din brațele lui, de data asta nemaîntâlnind rezistență. Se grăbi pe scări și intră în casă, fără să-l mai privească.

Noaptea, stând în pat și privind luna prin fereastra mare, nu-și mai putu reține lacrimile.

Capitolul 6

Romy nu l-a mai văzut pe Aaron în zilele următoare și era supărată pe ea însăși pentru că sperase să-l vadă.

De ce conta atât de mult pentru ea? Nu o interesa persoana lui, și nici el nu era interesat de ea. Nu se vedea cu el decât de dragul Taniei, și își propuse ca de acum încolo să nu se mai gândească la el și să se concentreze pe muncă. Se bucura că acum putea să poarte ochelarii. Dar trebuia să meargă cât mai repede în Suva ca să cumpere o pereche de lentile, pentru că în oraș nu trebuia văzută cu ei. Da, așa va face, își spuse și se apucă de treabă.

Nu-și dădu seama cât timp trecuse, dar când își simți ochii obosiți, puse stiloul jos și observă că era deja noapte. Se uită peste ceea ce scrisese și constată cu satisfacție că întrecea toată munca ei de până atunci.

Oftă mulțumită și se duse în pat.

O trezi o mișcare pe care o auzi în cameră. Deschise ochii și se sperie când văzu un bărbat înalt, stând lângă patul ei.

— Sst! Imediat, o mână îți acoperi gura, deși n-ar fi contat dacă țiipa, pentru că oricum nimeni nu putea s-o audă, gândi ea. Se ridică în capul oaselor și se holbă la Aaron.

— Ce faci aici? Cum ai intrat?

Abia de-l vedea, soarele încă nu răsărise.

— N-a fost greu să fac rost de cheie.

— De ce? Ce dorești?

Și ea vorbea în șoaptă, deși nu înțelegea de ce.

— Dulce răzbunare?

— Pentru ce?

Știa că încă nu trecuse peste faptul că-l înșelase, dar nu se aștepta s-o trezească la ora asta. Am crezut că te-ai răzbunat deja. Noaptea aceea, la petrecere...

— Era pentru altcineva. Acum, e o chestiune personală. Îmbracă-te.

— Ce? Era ultimul lucru pe care-l aștepta de la el și-l auzi râzând în timp ce-l privea stupefiată.

— Bineînțeles, dacă nu vrei s-o faci tu, atunci...

— Bine, bine!

Oricum, se simțea mai puțin vulnerabilă afară din pat. Dar nu mai crezu asta când privirea lui se plimbă fără reținere pe corpul acoperit de pijamaua semitransparentă.

— Ai un obicei să apari neinvitat în dormitoarele fetelor? întrebă ea, în timp ce-și căuta lucrurile.

— Nu, de obicei sunt invitat, spuse el, sigur pe sine, iar Romy nu trebuia să se îndoiască de asta.

— Și ce-ai de gând acum? întrebă ea, cu hainele în mână și așteptând să iasă din cameră.

— O să afli.

Un bărbat care folosea cuvinte puține, dar cel puțin avea bunul-simț să aștepte afară, cât se îmbrăca.

Veni la el în câteva minute, îmbrăcată în pantaloni de trening și un tricou, și purtând ochelarii ei obișnuiți.

— Deci, asta e adevărata Romy Morgan! spuse el, părând amuzat, dar nu spuse dacă îi și plăcea așa.

Cum ar fi putut? Știau amândoi cum stăteau lucrurile. Haide!

Îi ținea ușa, lăsând aerul proaspăt să intre în casă, dar ea nu se mișcă din loc.

— Dă-mi un motiv bun pentru care să te urmez.

— Un cumpărător interesat de această casă? sugeră el, fără să stea pe gânduri.

— Încă ai mai fi în stare să-i spui lui Theo? Nu putea crede așa ceva. De ce?

— De ce nu? întrebă el, nepăsător.

Pentru că o iubești pe Tania, aproape fu pe cale să-i spună. Dar se opri la timp. Nu putea fi sigură de așa ceva. Poate că bărbații duri că el nu simțeau dragoste, ci numai dorință.

— Țsta e șantaj, îl acuză ea, în timp ce ieșea pe terasă. E un lucru josnic și...

— Deci e ca și cum te-aș înșela.

Romy nu mai scoase niciun cuvânt. O cuprinseseră remușcările, în timp ce urca în Ferrari.

— Unde mergem?

Porniseră pe o alee străjuită de mangrove și cocotieri. Soarele încă nu răsărise, dar nu avea să mai întârzie mult.

— O să vezi.

— Îți face mare plăcere să mă faci să plătesc în felul ăsta, nu-i așa?

— Dacă în seara aceea, pe ring, sărutul meu n-a însemnat nimic pentru tine, nu înțeleg de ce protestezi acum atât, spuse el, zâmbitor.

— Să înțeleg că te crezi un expert în ceea ce privește comportamentul oamenilor?

— Draga mea, când o să ajungi la vârsta mea o să-ți dai seama că doar un prost se poate considera un expert în comportamentul oamenilor. Ființa umană este imprevizibilă și cu cât ai mai multe experiențe de genul ăsta, cu atât începi să le înțelegi și să-ți simplifici viața.

Era o remarcă plină de cinism și Romy se gândea că trebuie să fi trecut prin niște experiențe marcante de vorbea astfel. De fapt, erau multe lucruri pe care ar fi dorit să le afle despre el. De exemplu, unde copilărise. Ce se întâmplase cu familia lui. Și ce problemă avea cu presa.

— Din moment ce se presupune că sunt Tania, nu crezi că era mai bine să mă lași să mă aranjez? Sau mă vrei așa?

— Ce te face să crezi că te vreau? întrebă el, cu răceală în glas.

Romy se îmbujoră și, plină de furie, întoarse privirea. Trebuia să-și aleagă cu grijă cuvintele, sau mai bine să tacă. Îi simți privirea ațintită asupra ei și-i spuse:

— Pentru ce am de gând, merge și așa.

Nu o consolă deloc răspunsul lui, dar tăcu din gură.

Aaron opri mașina în port și coborâră amândoi. Merseă la un iaht, pe care i-l indică bărbatul.

— Ai mai condus o barcă?

— Nu.

— Haide, îi spuse el, și tinerei îi străluceau ochii de încântare.

Îi arătă câteva manevre, apoi Romy zise:

— Cred că am prins ideea.

— Bine, acum mă duc să reglez viteza și în câteva clipe vom fi gata de drum.

Așa a și fost și s-au îndepărtat cu viteză de țarm.

— Acolo e Beqa, Toberua și Gau, spuse el, arătându-i unde să privească. Romy simțea puterea vasului în mâinile ei și parcă i se părea că zboară. Simțea și puțină invidie față de bărbatul care știa atâtea despre insule.

— De cât timp locuiești aici?

— Cam de șapte ani.

— Și înainte de asta? Noua Zeelandă?

— Nu.

— Atunci, unde ai locuit?

— În Islanda de sud.

— De ce ai plecat?

— Nu era nimic de făcut acolo. Am stat o perioadă cu Theo și cu nevasta lui, timp în care m-a învățat multe despre afacerile imobiliare. Așa că am venit aici și am pus pe picioare o afacere proprie.

— De ce Fiji? De ce Viti Levu?

— Din dorința de a scăpa de aglomerație.

— Doar din cauza asta? Începu ea să râdă.

Nu-i venea să creadă că un bărbat atrăgător ca el căuta, ca și ea, izolarea.

— Și dorința de a mă asigura că frumusețea insulelor nu e irosită de oameni fără minte. Cu banii și munca mea, pot

face asta. Ceea ce aduce mai multă satisfacție decât să construiesc clădiri imense pe uscat.

Înțelegea ce spunea, cu toate că, doar cu câteva zile în urmă, nu-l credea așa.

— Deci, mai și muncești?

— Da, și destul de mult. Dar mă și distrez mult, atunci când am ocazia.

Nu avea de ce să nu-l creadă, părea un om care încerca să obțină ce era mai bun de la viață.

— Dar părinții tăi? Încă nu vorbise despre ei și Romy nu putea să nu se întrebe de ce. Mai trăiesc?

— Cred că tata e pe undeva. Era avocat. Un om foarte dur cu soția și fiul său, deși după părerea multora, îi întregeam imaginea de om respectabil. Dar a întâlnit un model și vestea legăturii lor a stat pe prima pagină a ziarelor din Londra înainte ca mama să bănuiască ceva. Când a aflat de aventura tatii, n-a mai rezistat. Într-o noapte, a ieșit cu mașina și s-a aruncat de pe un pod, sfârșii el, cu trăsăturile încordate.

— Îmi pare rău, șopti ea.

— După asta, îl auzi ea continuând, surprinzător de calm, tata s-a căsătorit cu frumoasa lui, iar eu am fost trimis de la o mătușă la alta și am frecventat mai multe internate, pentru că noua lui soție, ca și el, de altfel, nu suporta copiii. Cam asta e viața mea.

Dorea să-l ia în brațe și să-l mângâie, să-i ofere sprijinul ei. Îi părea rău că avusese o copilărie nefericită, atât de diferită de a ei.

Simțea repulsie față de femeia care stricase o familie și care o făcuse pe mama lui să se sinucidă. În mare, și Tania făcea la fel. Umbla cu bărbați însurați, încercând să le distrugă căsniciile. Nu era de mirare că Aaron se înfuriase pe ea când o văzuse cu Danny. Poate că povestea lui avea să se repete în altă familie...

— Danny are copii?

Întrebarea îi ieși de pe buze fără să-și dea seama, iar Aaron o privi înțelegător.

— Da, are o fetiță de șapte ani.

— Înțeleg, răspunse Romy încet. Acum înțelegea de ce era atât de cinic. De ce reacționase atât de violent față de Quintin Swain. De ce ura presa. Întâmplarea din copilărie putea marca pe oricine...

Poate că nu din gelozie încercase să convingă pe toată lumea că era iubitul Taniei. Poate că...

— Ți-ai adus un costum de baie? Era prea îngândurată ca să-și dea seama că oprise deja motorul.

— Dacă nu, mi-am luat libertatea de a-l aduce pe cel pe care l-ai lăsat pe terasa mea...

— Nu, e în regulă, spuse ea, încercând să-și ia gândul de la o posibilă legătură între ei doi. Nu va avea decât de suferit, dacă avea să-i cedeze. Fusesse inspirată și își luase un costum de acasă, înainte să plece. Am luat unul cu mine.

— Atunci, du-te și schimbă-te.

Când reveni, Aaron o aștepta îmbrăcat într-un sort negru. Pielea lui bronzată strălucea în soare și-i dădea un aer exotic.

Romy se îmbujoră când îl văzu că o măsoară din cap până în picioare, fără scrupule.

— O să ai nevoie de ăștia! spuse, înmânându-i niște ochelari. O să-ți arăt cele mai bine păzite secrete ale insulei. Scufundări! Ce palpitant!

Era extrem de încântată și intra cu plăcere în ocean, alături de el. Apa era călduță și atât de limpede, că putea să jure că vede la o sută de metri adâncime. Aaron o conducea, arătându-i câteva din minunile acvatice: corali, pești multicolori, alge cu frunze dantelate și o țestoasă micuță care ieșea de sub o piatră.

Romy ieși la suprafață ca să ia aer și-l văzu pe Aaron

urmând-o. Dar nu-l lăsa să-i spună nimic, pentru că se grăbi să se scufunde din nou.

— De ce m-ai adus aici? îl întrebă ea mai târziu, când se aflau pe punte, la plajă. Până la urmă, nu era nimeni în jur, care să-i vadă împreună și nu câștiga nimic din toate astea.

— Pentru că ai îndurat multe de când ai venit aici și pentru că ai dreptul să te relaxezi. Și am spus că vreau să mă răzbun, pentru că doream să te scufunzi cu mine, din moment ce m-am chinuit atât să te învăț să înoți.

Așa că a adus-o aici, știind că se vor bucura amândoi, de fiecare minut.

— Ai un fel foarte ciudat de a acționa, Aaron Blake. Nu puteai să mă întrebi pur și simplu?

— Ai fi venit?

— Nu, răspunse ea cu sinceritate. Nu avea de gând să se încurce cu iubitul sau ex-iubitul surorii sale. Îi văzu privirea cum se plimba pe sânii ei.

— Și eu cred la fel. Dar când vei ajunge să mă cunoști mai bine, o să vezi că întotdeauna primesc ceea ce doresc. Am vrut să mă scufund cu o femeie frumoasă și tu erai singura care mi-a venit în minte. În plus, nu trebuie să-ți port de grijă ca unui copil mic. Unde ai învățat să înoți așa?

— Tata m-a învățat, spuse ea, amintindu-și acele sâmbete minunate pe care le petreceau împreună. Și-a dorit mereu un băiat și eu eram cea care venisem pe lume în locul lui. Dar nu semănam deloc cu Tania. Mereu aveam zgârieturi pe genunchi și haine rupte. De multe ori, mă lua cu el când mergea la pescuit și stăteam amândoi în barcă, prindeam ceva, apoi mergeam la cort, frigeam pește și ne petreceam restul serii discutând despre cărți și...

Se opri brusc. Nu mai vorbise astfel despre tatăl ei. Simțea cum îi tremură vocea.

— Erați apropiați, veni observația lui Aaron.

Ea tăcu o clipă, timp în care văzu o barcă trecând pe

lângă ei.

— După moartea mamei, au rămas tata și Tania, spuse ea încet.

— Dar frumoasa Tania? De ce n-a învățat să înoate și ea? întrebă el, plin de sarcasm.

— Taniei nu i-a plăcut niciodată apa. Mereu s-a temut de ea. Zâmbi. Tata spunea că e din cauza unei conduite care s-a spart și a inundat casa în ziua în care s-a născut ea.

Aaron izbucni în râs. Era prima dată când îl vedea râzând și i-a plăcut imaginea lui astfel. Îi destindea trăsăturile și-l făcea să pară mai tânăr.

— Ați fost născute în aceeași zi, nu? Dar care e diferența dintre voi?

Zâmbi când îi spuse că era mai tânără cu zece minute.

— Așa că sora mai mică a decis să învețe să înoate și să facă față problemelor vieții.

Îl se părea că râde de ea și ar fi dorit să-și pună ochelarii, dar el îi spusese mai devreme că era frumoasă așa și nu voia să-i schimbe părerea.

— Acum trei luni, n-am reușit să fac față prea bine situației spuse ea, ca un reproș pentru sine, întrebându-se în același timp de ce-i spunea așa ceva lui Aaron Blake. Am fost terminată. N-am mai reușit să scriu nimic care să aibă un sens, până acum...

Se opri, dându-și seama că putea interpreta în defavoarea ei asemenea vorbe.

— Și nu e de înțeles? întrebă el, ridicându-se de pe prosop. Nu poți pierde pe cineva fără să te afecteze. Privi în larg.

Romy simțea că vorbește din proprie experiență. O pasăre trecu deasupra lor și o urmărire amândoi cu privirea.

— Și de unde ți-a venit inspirația asta despre care vorbești? întrebă el, zâmbind ironic.

— Nu știu. Magia insulelor, probabil.

Știa prea bine că el o determinase să scrie, el o inspirase.

— Încerci să mă convingi pe mine de asta, sau pe tine? Întrebă, venind spre ea. Eu cred că e ceva mai mult de atât.

— Atunci, poți să crezi ce poțestești. Simțea că devine tensionată și vru să se ducă în cabină să se schimbe. Dar se întoarse și alunecă pe o frânghie, exact în brațele lui Aaron.

— Pune-ți ochelarii, bleguțo.

I-i luă din mână și i-i așează pe nas. Acum, îl vedea clar și fu surprinsă să constate că nu o privea cu ironie, așa cum crezuse.

— Nu știu de ce, zâmbi el, ca și cum și-ar fi răspuns la propria întrebare. Ai o frumusețe absolut naturală. Și ai un impact asupra mea, mai mare decât al oricărei alte femei.

Romy gândi că acum o ironiza, cu siguranță. Își feri privirea de a lui și simți că se îmbujorează.

— Uite dovada, spuse el, și nu-i dădu drumul din brațe. Nu e reciproc sentimentul? Întrebă când o văzu agitată.

— Așa, și ce-i cu asta? recunosc eu ea. Mă simt atrasă de tine... acum știi. Dar asta nu înseamnă că vreau să fac ceva în sensul ăsta.

— De ce nu? Întrebă el, privind-o amuzat.

Nu putea să-i spună că se temea de el, sau că știa foarte bine cât de mult avea să sufere de pe urma unei legături cu el.

— Iubești pe altcineva? Întrebă, când tânăra nu mai spuse nimic.

— Nu, veni răspunsul ei. Dar ce se va întâmpla cu Tania?

— Sentimentele mele pentru sora ta sunt total diferite față de ceea ce simt pentru tine. De când te-am cunoscut, m-am simțit atras de tine și mă înnebunește doar gândul că o singură atingere de-a mea te transformă într-o pisică sălbatică.

— Nu! protestă ea, când el îi luă ochelarii și o trase mai

aproape de el.

— E adevărat, nu-i așa, iubito? Vocea lui era joasă și atrăgătoare. Mă dorești la fel de mult cum te doresc și eu?

Încercă să se împotrivească, dar sărutările lui o acaparară. O așeză pe punte și el veni peste ea. O acoperi de mângâieri și-i spuse că e frumoasă. Romy nu mai reușea să se împotrivească, simțea că sunt doar ei pe lume și, deși știa că avea să sufere după tot ce se va întâmpla, se lăsă dusă de val. Dar după câteva clipe se auzi un zgomot și puntea se umplu de apă.

— Oh, la naiba! spuse Aaron, ridicându-se repede. Văzu o barcă ce trecu pe lângă ei. Oh, doar niște adolescenți dornici de distracție. Apoi, îngrijorat: te-am lovit?

— Nu, încercă Romy să-și revină. Nu crezi că e timpul să ne întoarcem? Eu am venit aici să muncesc și deja se face târziu.

— Scuze, am uitat, spuse el, crispat. Săruturile mele sunt bune doar când avem spectatori, sau când încerci să mă păcălești, nu-i așa?

Și se duse nervos și porni motorul, iar în drum spre casă nu mai vorbiră nimic.

Aaron se purtă cu răceală față de ea și în următoarele zile, în ciuda faptului că Romy se simțea din ce în ce mai bine în compania lui și descoperirea că aveau o mulțime de lucruri în comun. Împărtășea iubirea ei pentru cărți, și chiar i-a împrumutat câteva volume pe care tânăra le-a citit cu nesaț și despre care au discutat în timpul unui prânz sau al unei cine, sau când se plimbau pe malul mării. Știa multe despre clasici, despre scriitorii moderniști... De fapt, la vârsta lui, știa multe despre viață, în general, descoperise Romy, și lucrul acesta o speria din ce în ce mai mult, pentru că începea să simtă admirație pentru tot ceea ce reprezenta el și încă un lucru pe care nu dorea să-l recunoască.

Îi comandă lentile de contact și insistă să le plătească, spunând că le pierduse pe proprietatea lui și-i rămăsese dator.

În schimb, Romy îl urmă în toate locurile în care Aaron credea că e bine să fie văzuți împreună. A dus-o la restaurante scumpe, la petrecerile la care erau invitați cu bucurie și unde Aaron, spre ușurarea ei, se plictisea repede și plecau după câteva ore.

Odată, a luat-o la un „meke”, într-unul din satele apropiate, o petrecere locală cu scenete și dansuri populare, la care Romy s-a uitat cu multă plăcere. A admirat costumele confecționate din frunze și flori și muzica ce venea dintr-un „lali”, un fel de tobă scobită din trunchiul unui copac.

Cu toate că petreceau mult timp împreună, Aaron făcuse în așa fel încât să nu rămână niciodată singuri și Romy era de părere că ar trebui să fie mulțumită, dar în adâncul sufletului, tânjea după mângâierile lui.

Era îndrăgostit de Tania, asta își spunea mereu. Și chiar dacă avea să uite un astfel de lucru, nu putea omite faptul că Tania s-ar fi simțit trădată dacă ar fi acceptat o relație cu Aaron. Oricum, avea să plece în curând și nu-și putea permite să îndure suferința de a-l părăsi, mai ales când era sigură că o va lăsa atât de ușor să plece...

Da, era îndrăgostită de el. Trebuia să recunoască. Măcar pentru ea. Ce motiv ar mai exista pentru faptul că-i place atât de mult cum zâmbește? Sau că simte fiori când o privește? Și era o ironie faptul că Aaron a insistat să se poarte ca doi iubiți, pentru a da lumii de înțeles acest lucru, iar ea, în spatele rolului jucat, îl iubea cu adevărat. Dar jocul funcționa de minune. Chiar și Sandra Donnington fusese păcălită.

— Aveți idee cât se vorbește despre relația voastră? Întrebă ea într-o după-amiază, când erau cu ea și cu Theo

pe terasa lui Aaron.

Romy își ținu respirația. Nu știu ce să spună.

— Așa e, Tania? Avem o relație? întrebă Aaron lejer.

Tânăra îl privi indignată. Cum îndrăznește s-o întrebe asemenea lucruri, când știa foarte bine că se folosește de ea pentru propriile planuri? Se luptă să se controleze, dar nu reuși pe deplin.

— Cine ascultă zvonurile... n-are cum să știe cum sunt lucrurile în realitate, spuse ea, nepăsătoare.

Ochii bărbatului se întunecară, trăsăturile i se încordară. N-are decât să se înfurie, gândi Romy, pentru că am distrus imaginea pe care s-a străduit atât de mult s-o construiască.

— Păcat, spuse Sandra. Aaron are nevoie de o femeie care să aibă grijă de el, dar e prea mândru ca să recunoască una ca asta, nu-i așa, dragule? Și zicând asta, îi acoperi mâna cu a ei.

Romy văzu gestul și simți invidie față de cei doi, că se iubeau atât de mult.

— Poate... la fel ca oaspetele meu mai tânăr... nu sunt încă pregătit să mă leg de cineva, spuse el, aparent amuzat.

Romy îl privi pe Aaron, încercând să înțeleagă comentariul făcut.

Nu reuși să citească nimic pe fața lui, așa că își luă ochii de la el și privi nepăsătoare cum Theo scoate o țigară din pachet. Ridică privirea spre chipul acestuia și văzu că o privește insistent.

— Nu, spuse el brusc, nu prea se implică în nimic, nu?

Romy afișă un zâmbet slab. Bineînțeles, Theo se referea la răspunsurile evazive pe care i le dăduse cu referire la presupusa ei carieră în televiziune.

— Cred că Tania e o cu totul altă femeie, dincolo de aparențe.

Nu putea spune un adevăr mai mare. Romy deveni

tensionată și-i aruncă lui Aaron o privire rugătoare.

El se uită la ea zâmbitor și spuse:

— Crede-mă, Theo, ai mare dreptate!

Romy îngheță. Cât îi mai plăcea jocul ăsta! gândi ea, și fu distrasă de flacăra aurie cu care își aprinse Theo țigara.

— Un obicei de care i-am spus să scape de ani buni. Nu e bun pentru sănătate.

Theo pufăi nepăsător.

— Da, și tu ești singurul care mă bate la cap cu lucrul ăsta!

— Poate pentru că e singurul om care ține cu adevărat la tine și care nu se teme să-ți spună ce gândește, veni comentariul Sandrei.

Romy știa că femeia mai în vârstă avea dreptate și aprecia felul în care Aaron schimbasesc subiectul de conversație.

Încă o mai privea insistent, când o servitoare apărură să anunțe cina. Theo și Sandra au luat-o înainte, iar când Romy vru să-i urmeze, Aaron o opri.

— Relaxează-te, ești prea tensionată! Oricum, Theo pleacă mâine, spuse, privind-o în ochi. Făcu o pauză de câteva momente, timp în care niciunul dintre ei nu se mișcă. Și când te gândești că dacă nu vedeam statueta aceea din lemn pe care ai cumpărat-o din oraș, nu mi-aș fi dat seama că ești altă persoană, ci aș fi crezut că toată lumea că ești Tania...

Deci, asta o deconspirase! se gândi ea, amintindu-și cât de mult o studiasc Aaron în ziua în care o văzuse.

Dar acum era cu gândul la bărbatul de lângă ea, care se apropiase periculos de mult.

— Îmi place să știu ceva despre tine, pe care nimeni altcineva nu-l știe! spuse el amuzat, în timp ce-și plimba privirea peste buzele ei provocatoare. Mă face să mă simt... privilegiat. O prinse de talie și se apropie de ea. Romy

încercă să nu-i arate ce simțea în acele momente.

— Vrei să spui că te face mai puternic? i-o întoarse ea. Până la urmă, trebuie doar să mă ameninți că-i spui lui Theo că nu sunt Tania, iar eu fac orice-mi ceri.

— Orice îți cer? Începu să râdă cu poftă. Oh, ce bine ar fi să fie așa, frumoasa mea Romy... Deși nu cred că te opui așa cum spui, metodelor mele.

— Ce vrei să spui cu asta?

— Vreau să spun că vrei să fii în brațele mele atât de mult ca și mine, și faptul că te determin uneori să faci asta, te face să te bucuri de moment, fără să recunoști că și tu doreai același lucru. Am dreptate?

— Nu! Oh, Doamne, o cunoștea atât de bine! Dă-mi drumul!

— Atunci, de ce tremuri? Ignorându-i cererea, o strânse și mai tare în brațe. Indiferență? Sau o pasiune pe care ți-o reprimi și pentru care mai repede ai muri decât s-o recunoști?

Romy deveni agitată și încercă să se elibereze, dar pieptul lui era ca de oțel și părea inutil să te lupți cu un asemenea om.

— Dă-mi drumul!

— De ce anume te temi, Romy?

De tine, și de mine. Pentru că te iubesc! strigau gândurile în mintea ei.

Dintr-odată, se întrebă oare cum ar fi reacționat dacă ar fi spus așa ceva. Probabil ar fi izbucnit în râs.

— De nimic. Totul se va rezolva când voi pleca de aici, șuierea ei și Aaron o privi cu răceală. Reuși să se elibereze din brațele lui și intră în casă.

Theo a rugat-o să-l ducă la aeroport în următoarea zi, pentru că Aaron avea treabă și nu putea face el asta.

Romy se văzu nevoită să accepte și așteptă călătoria cu teamă, gândindu-se că era posibil ca Theo să-i adreseze

întrebări la care doar Tania putea răspunde.

Dar nu avu de ce să se teamă, pentru că în mare parte a drumului, Theo fu tăcut și gânditor.

Însă Romy era de părere că se va simți mai bine când îl va vedea urcat în avion. Chiar în acel moment, Theo îi adresă o întrebare:

— Ieri n-am ajuns la nicio concluzie, Tania. O privea în timp ce-și mângâia mustața argintie. Tu și Aaron aveți o relație sau nu? Tânăra întoarse privirea spre el, neștiind ce să răspundă. În fond, nu știa care sunt planurile lui Aaron în legătură cu Tania și nici dacă aceasta renunțase la relația lor.

— Te-ar deranja dacă ar fi așa? întrebă ea, încet.

— Mi-ar plăcea să-l văd la casa lui.

Vărul meu are nevoie de o femeie deșteaptă și tu ești astfel, spuse Theo, surprinzând-o cu sinceritatea lui. Are nevoie de o soție, de copii.

Știu că, în general, n-are o părere bună despre căsătorie și despre femei, dar speram că tu vei fi cea care vei schimba toate astea.

Romy nu putea să-i spună că o căsătorie între ea și Aaron ar fi posibilă doar când va fi viață pe Marte, așa că se bucură când ajunseră la aeroport și își luară rămas-bun.

Nu credea că mai era în stare să reziste mult timp și, privind zâmbitoare cum se îndepărtează, îngheță.

Theo rămase înmărmurit și nu știa ce să mai spună. Se uita când la ea, când la tânăra care tocmai se îndrepta spre ei.

Tania!

Capitolul 7

Lăsând jos o valiză, Tania alerga spre sora ei, s-o îmbrățișeze.

— Romy! Începu ea să strige, entuziasmată, dar sora ei i-o tăie imediat.

— Romy! Ce bine că te văd! Tocmai îl conduceam pe Theo. Ți-am povestit de el, Theo Stanley, proprietarul vilei în care locuiesc aici, spuse ea, în timp ce bărbatul se îndrepta spre ele.

— Proprietarul tău? Tania părea încurcată. Apoi, își reveni rapid. Bună ziua, eu sunt Romy, sora geamănă a Taniei.

— Oh, Doamne, sunteți în dublu exemplar!

Theo rămăsese fără cuvinte, iar Tania izbucni în râs. Doar Romy nu găsea nimic amuzant. N-ar fi suportat ca Theo să afle că l-a înșelat tot timpul. Nu acum. Începuse să-l placă, deși de multe ori îi adresase întrebări destul de incomode.

— Toată lumea reacționează la fel, spuse ea, încercând să-i evite privirea. Romy speră să-și termine aici cartea. E scriitoare. Și, privindu-și sora strălucitoare, nu-i venea nici ei să creadă cât de bine semănau.

Theo aprobă din cap.

— Dar semănați ca două picături de apă. Își mângâie gânditor mustața. Sunt sigur că ați înșelat mulți oameni.

Tania zâmbi când o luă pe Romy de braț.

— Așa e, surioară, nu? spuse ea nepăsătoare, dar Romy simțea cum obrajii îi luaseră foc de rușine.

Theo se forță să zâmbească.

— Uite ce e, nu trebuie să-l lăsăm pe Theo să piardă avionul, nu-i așa, Tania? murmură tânăra, în timp ce zborul bărbatului era anunțat.

Theo privi pasagerii care se îndreptau grăbiți spre peron.

— Aaron știe de treaba asta?

— Bineînțeles, spuse Romy zâmbind, și dorindu-și ca

bărbatul să plece mai repede. Și simți privirea rece a surorii sale.

Bineînțeles, Tania credea că Aaron e încă plecat. Ei bine, avea multe să-i spună surorii sale.

— Ce făcea aici? o întrebă Tania pe Romy, imediat ce scăpară de Theo. Și la ce se referea când a întrebat dacă știe Aaron. Aaron e plecat. Nu?

— Nu, e aici. Și trebuie să vorbim serios despre asta.

— Oh, Doamne! Știe?

— Tu ce crezi?

Taniei nu-i mai trebuia alte lămuriri.

— Oh, biata de tine! Cred că te-a făcut să treci prin iad! Nu mai știa ce să spună. Rămăsese fără cuvinte.

— De prima dată când m-a văzut. Merseră spre mașină și, în timp ce Romy pornea motorul, spuse: ai fi putut să mă avertizezi că e iubitul tău.

— A încercat să... Tania se opri. Ce s-a întâmplat mai exact între voi doi?

— Nimic, te asigur. Își aminti de ce putea să se întâmple și simți că se îmbujorează, dar continuă calmă: e al tău în întregime, surioară dragă, și ești binevenită să-l întâmpini cum trebuie. Trebuia să spună ceva, nu avea să se lase purtată de sentimente, pentru că era sigură că Aaron dorea o femeie ca Tania și nu una anostă ca ea.

— Dar ai relații apropiate cu el, nu crezi? Văd că ți-a împrumutat și mașina!

Romy sesiză ironia din vocea ei, și își dădu seama că mai ține încă la Aaron.

Porniră la drum și încercă să-i explice totul.

— Am încercat să-ți telefonez imediat cum a sosit Aaron, dar mi-au spus că deja plecaseși. Ce faci aici? Își aduse ea aminte abia acum să întrebe. Parcă aveai filmări prin Africa...

— Malcolm, producătorul nostru, s-a îmbolnăvit și a

trebuit să amânăm totul. Dar nu regret pentru că era o căldură infernală, cred că aproape două sute de grade.

Romy era obișnuită cu exagerările surorii sale, dar de data asta simțea că nu le mai suportă.

— Oh, vrei te rog să vorbești cum trebuie și să nu mai faci atâta caz din orice? Mi-ai spus că nimeni nu te cunoaște bine aici. Și eu vin liniștită, la rugămințile tale, și ce găsesc? Că unul dintre iubiții tăi, un anume Aaron Blake, nu doar că e aici când nu trebuie să fie, ci și că-și varsă toți nervii pe mine, crezând că ești tu! Că mă sună persoane necunoscute care mă invită la petreceri, că încă din avion mă urmărește un reporter insistent, de care nu mai reușesc să scap... și că ai o aventură cu un bărbat însurat!

— Oh, Doamne! Quintin Swain! Iar a apărut individul ăsta? Am ieșit odată cu el, acum mult timp, dar nu mi-a plăcut deloc și l-am refuzat când m-a invitat a doua oară, iar de atunci mă urmărește încontinuu, ca să se răzbune.

— Grozav! pufni Romy, în timp ce depășea un camion.

— Îmi pare rău, surioară... N-am vrut să-ți fac probleme.

A fost ghinion că te-ai întâlnit cu Quintin în avion. Dacă nu te-ar fi văzut acolo, n-ar fi aflat nimeni că ești aici. El și Sandra Donnington sunt singurii care mă cunosc mai bine.

Romy își aminti că Sandra aflase de la ziarist.

— Ah, și Aaron! continuă Tania. Îți jur că n-am știut că e aici. Poate că sunt uneori aeriană și nu gândesc cum trebuie, dar trebuie să mă crezi că nu mi-aș trimite propria soră în gura unui lup ca Blake. Știi, am simțit că ceva nu e în regulă, dar am crezut că e doar în imaginația mea. Se pare că nu m-am înșelat. Oh, și apropo, aș vrea să știi, chiar dacă nimeni altcineva nu mă crede, că n-am nicio relație cu Danny Gower, dacă despre el vorbeai mai devreme.

— Adică, vrei să spui că mai sunt alții? întrebă Romy, cinic.

— Bineînțeles că nu! Bărbații însurați nu m-au atras

niciodată. Dădu nepăsătoare din umeri. A fost doar un flirt nevinovat.

— Un flirt nevinovat!

Romy o privi stupefiată. Tania, Danny n-are doar o soție, ci și o fetiță de șapte ani!

— Serios? Întrebă ea, indiferentă. Ei bine, n-are decât să le păstreze. Oricum am vrut doar să-l fac gelos pe Aaron.

— De ce? Ești... îndrăgostită de el? Întrebă Romy cu inima strânsă.

— Oh, Romy, haide! Ce fată nu e? Și să nu-mi spui că a ajuns să te atragă și pe tine, pentru că dacă era așa, acum ai fi fiert de gelozie. E foarte sexy!

N-o mai auzise niciodată pe sora ei vorbind astfel.

— Oricum, iubire, când vei avea și tu experiența mea, îți vei da seama că sunt bărbați pe care nu-i poți cuceri dacă nu joci dur. Iar Aaron Blake e unul dintre ei. Așa că am flirtat cu Danny pentru a-l face pe Aaron să creadă că nu voi aștepta la nesfârșit să legalizeze relația noastră. În schimb, el s-a înfuriat îngrozitor. Chiar și de față cu Nicki!

— Știi de ce a reacționat astfel?

— Da, pentru că este de o moralitate plictisitoare, spuse ea, spre stupefacția surorii sale căreia nu-i venea să creadă ce soră fără scrupule avea. Tot ce-și dorea era să stea în brațele lui Aaron, care s-o mângâie și s-o sărute, așa cum făcuse când erau pe iaht. Dar își aminti că de-acum Tania îi va lua locul și că Aaron va fi mai mult decât bucuros de acest schimb. Am crezut că-ți va fi dor de mine, dar arăți de parcă ți s-ar fi întâmplat o nenorocire.

— Îmi cer scuze, încercă Romy să se adune. Sigur că mi-a fost dor de tine, iar acum mă simt ușurată că ai venit. Mi-a fost foarte greu să fiu în locul tău.

— Parcă ai spus că Aaron știa... dar cred că ai spus-o doar așa... Romy îi explică modul cum s-au petrecut lucrurile, apoi zise:

— Theo a fost aici, iar Aaron a promis că nu-i va spune nimic... se opri. N-avea de gând să-i spună ce condiții trebuise să îndeplinească. Nu era pregătită pentru asta. Și oricum, dacă nu va afla de la ea, cu siguranță avea să-i spună Aaron.

— Acum, nu mai are importanță dacă-i spune sau nu.

Romy se uită surprinsă la sora sa.

— Ce vrei să spui cu asta?

— Theo nu mai e proprietarul casei. Tania o privi încurcată. Nu ți-a spus asta?

— Nu.

— Ciudat. Scoase din geantă un plic. Am primit cu câteva săptămâni în urmă înștiințarea și noile condiții de închiriere. Și ghici cine e noul proprietar al casei? Aaron Blake!

— Vrei să spui că acum casa ta e a lui?

— Da. Ce s-a întâmplat? întrebă Tania, când Romy o privi înmărmurită.

Dar fata nu-i putea spune. Era prea șocată ca să mai vorbească. O folosise. Aaron Blake o folosise fără scrupule. Gândind astfel, simți cum furia pune stăpânire pe ea.

Dar de ce nu i-a spus Theo? Probabil a crezut că știa. Deci, Aaron a șantajat-o ca să-și bată joc de ea. O tot amenința că-i spune adevărul lui Theo, când el era cel care avea drept de decizie asupra casei Taniei.

Dar când îl prezentase pe Theo la aeroport drept proprietarul ei? Oh, sigur că exista o înțelegere între el și Aaron. Lacrimi fierbinți îi inundară ochii. Câtă umilință!

O auzi pe Tania țipând:

— Ai grijă! Romy văzu o mașină intrând pe contrasens și viră mult la dreapta, până ce intrară pe câmp. Pierdu controlul automobilului și se izbiră de un copac. Cealaltă mașină nici nu se obosise să oprească, continuându-și nestingherită drumul.

Lui Romy îi trebuiră câteva momente până să-și vină în

fire. Se uită nervoasă la Tania. Fața ei era palidă și avea ochii închiși.

— Tania! o scutură ea frenetic, abia având curajul să respire. Tania! Vorbește cu mine!

— Ce-ar trebui să spun? veni răspunsul amuzat al surorii sale.

— Ești bine?

— Da, tu?

Romy avea o zgârietură la mâna stângă, pentru că se izbise de ușă în timpul impactului, dar asta era tot. Au fost norocoase. Bine că purtau centurile!

Tremurând, ieși din mașină, ca să vadă pagubele. Caroseria era zgâriată pe cea mai mare parte, iar ușa dreaptă era îndoită.

— Oh, nu! spuse Romy, aproape izbucnind în plâns.

— Hei, lasă, iubire, n-a fost vina ta, ci a idiotului care a intrat pe contrasens și care nici măcar nu s-a sinchisit să oprească.

— Încearcă să-i explici asta lui Aaron!

— Oh, am uitat de asta! Ei, dar lasă, putea fi și mai rău. Ți-ar fi putut împrumuta Ferrari-ul! spuse ea, zâmbind.

— Oh, Tania, încetează! Și, spre surprinderea ei, izbucni în plâns. Tania o luă repede în brațe și o lăsă să se descarce. Mereu se purta frumos cu ea și mereu încerca s-o protejeze și s-o consoleze.

— Te-a zăpăcit, nu-i așa? De ce te-a deranjat atât de mult când ai aflat că el cumpărase casa?

Dar Romy nu era pregătită să-i explice cum stăteau lucrurile. N-avea de gând să facă una ca asta acum. Și oricum, era mai supărată fiindcă odată cu venirea surorii sale, s-au dus toate șansele de a-l face pe Aaron să-i pese de ea.

— Hai să sunăm să vină cineva de la un service să ia mașina, și apoi luăm un taxi până acasă, spuse ea,

ștergându-și lacrimile.

— N-ar fi mai simplu dacă l-am suna pe Aaron și i-am povesti ce s-a întâmplat? Vreau să spun, va fi mai bine dacă ar rezolva el asta...

— Nu, i-o tăie Romy cu hotărâre. Eu i-am bușit mașina și tot eu am de gând să i-o repar. Și oricum, nu-i acasă, e plecat să rezolve niște afaceri și poate că, dacă avem puțin noroc, reușim s-o reparăm înainte să afle.

— Sugerezi chiar să nu-i spunem?

— E chiar așa greu de priceput? Ultimul lucru pe care mi-l doresc e să mă cert cu Aaron, așa că mai bine ne-am apuca de treabă.

Ideea lui Romy s-a dovedit a fi cea mai bună, pentru că în câteva ore au reușit să ducă mașina la un garaj și, gândindu-se că ar fi bine să menționeze numele lui Aaron Blake, au reușit să obțină o programare pentru ziua următoare. Numele lui Aaron avea influență peste tot, pe insulă, dar Romy a insistat ca factura să fie trimisă pe numele ei. Până la urmă, Aaron îi sugerase în acea dimineață să împrumute mașina pentru perioada cât stătea pe insulă. Ea refuzase atunci, dar acum se gândi că dacă nu i-o va aduce imediat, va crede că s-a răzgândit și n-o va mai întreba nimic de ea.

După toate astea, se simți mai bine, dar căpătă o durere de cap.

De aceea, când Tania o invită seara în oraș, refuză.

— Cred că o să iau o carte și o să citesc puțin, spuse ea zâmbind, mulțumită că acum putea fi din nou ea însăși.

— Da, poate ar fi mai bine așa, răspunse sora ei, îngândurată, în timp ce o privea. Ești cam palidă. Dar aș vrea totuși să-mi promiți ceva.

— Bine, dar sper să nu fie ceva care să mă forțeze să gândesc.

— Nu, bleguțo, spuse Tania, râzând. Tot ce vreau să te

rog e să nu-i spui lui Aaron că m-am întors, dacă se întâmplă să te întâlnești cu el. Îmi trebuie ceva timp ca să găsesc o explicație bună. Sunt sigură că e tare furios că te-am trimis pe tine în locul meu... mai ales după felul în care ne-am despărțit data trecută. Măine voi putea da ochii cu el, și mizez pe faptul că va fi mai mult surprins decât furios.

Romy o privi apoi pe Tania cum se aranjează de plecare. Nu era firesc pentru ea să-și facă atâtea griji în privința unui bărbat, dar bineînțeles, Aaron era unul deosebit, unul care poate că reprezenta jumătatea ei...

Doar un bărbat ca el o putea aduce cu picioarele pe pământ pe Tania. Cu toate astea însă, simți că i se face rău, doar la gândul că i-ar putea vedea împreună. Își luă lucrul de croșetat dintr-un coșuleț de lângă scaun, ca să mai uite de gândurile care o măcinau.

— De ce-ai făcut asta? Adică, de ce v-ați despărțit așa? o întreabă ea pe Tania pe un ton potolit. Când a crezut că sunt tu, mi-a spus că trebuie să evit publicitatea negativă.

Tania începu să râdă.

— Oh, bineînțeles că n-a fost asta. N-am făcut nimic greșit. Pur și simplu am vrut să-l învăț minte să nu mai țipe la mine în fața servitorilor. Bineînțeles, n-a putut să suporte una ca asta. Bănuiesc că mereu a fost invers în ceea ce-l privește, de asta crede probabil că am plecat atât de repede. Fiindcă mă temeam de presă. Dar știi cum gândesc eu. Chiar și publicitatea negativă, e tot un fel de publicitate. Te face remarcat.

Romy nu putea fi de acord pe deplin cu una ca asta. Ar fi trebuit să fii extrem de nepăsător ca să nu te afecteze răutățile din presă.

— Stai liniștită. Imediat cum pleci, fac o baie și mă duc direct în pat, așa că secretul tău e în siguranță cu mine, o informă ea pe Tania.

— Mulțumesc, îi spuse tânăra ieșind din dormitor. Arăta

devastator, cu o jachetă roșie din piele peste o rochie neagră, sexy. S-ar putea să vin târziu, așa că nu mă aștepta, o avertiză ea pe Romy, în timp ce o săruta pe obraz. În același moment, un taxi claxona la poartă.

— Nu te voi aștepta, spuse Romy, deși nu era liniștită știindu-și sora că ieșea singură noaptea. Dar așa fusese de mică. Romy își aminti că încă din adolescență, avea probleme cu tatăl ei în privința orelor petrecute în oraș și a companiei pe care o avea. De aceea, imediat cum s-a angajat, și-a căutat un apartament și s-a mutat. Dar ieșirile ei nu i-au afectat niciodată cariera. La primele ore ale dimineții era mereu proaspătă și gata de o zi de muncă.

Atrăgea norocul ca un magnet, se gândi Romy în timp ce puneă săruri în apa din cadă. Îi veni în minte chipul lui Aaron. Ce noroc pe ea că l-a întâlnit!

Își scoase hainele și se vâri în apa caldă. Îi reveni în minte Tania, accidentul și Aaron. Trecu prin mai multe stări, de la furie la umilință, și apoi iar furie.

De ce o înșelase? De ce se folosisese de ea? Oare îl deranjase atât de mult faptul că-l mințise în legătură cu Tania?

Chinuită de asemenea gânduri și de întrebări la care nu găsea răspuns, ieși din apa care n-o ajutase deloc să se relaxeze și îmbrăcă un halat moale. Abia ieșită din baie, auzi un ciocănit în ușa din față.

Aaron! El trebuia să fie, gândi ea, începând să se panicheze.

— Romy? Întrebă el, ca și cum n-ar fi fost sigur și se simți ușurat când o văzu. Era îmbrăcat ca ieșit dintr-o revistă de modă. Și toate lucrurile îi veneau atât de bine!

— Nu... te așteptam, spuse ea, întrebându-se dacă-și dăduse seama că mașina lipsea.

— Nu? o studie el din cap până-n picioare. La cum arăți, așa crede altceva. Romy se îmbujoră, dar se decise să

reziste asalturilor lui.

— Vrei niște cafea? se întoarse ea spre bucătărie, dar simți că mâna lui o oprește.

— Nu.

— Atunci, ce dorești? întrebă ea, privindu-l în ochi.

— Nu trebuie să-mi spui ceva? întrebă el, hotărât.

N-avea cum să fi aflat despre mașină, se gândi ea. Oare o văzuse pe Tania?

— De exemplu? se aventură ea să întrebe.

— De exemplu, accidentul pe care l-ai avut azi, când te întorceai de la aeroport.

Urmară câteva clipe de tăcere.

— Oh, asta! spuse, într-un sfârșit. A fost doar o zgârietură, serios.

— Un far de înlocuit, o ușă de schimbat și toată caroseria vopsită? Ah, și să nu uit de oglinda retrovizoare care era spartă. Cinismul lui era evident. N-aș vrea să știu ce consideri tu că e cu adevărat grav.

— N-a fost vina mea, spuse ea, încercând să se apere. Dacă șoferul acela n-ar fi intrat pe contrasens, atunci noi n-am...

— Voi? Era și Theo cu tine?

— Nu, dădu ea vehement din cap. Un... autostopist. Cum ai aflat?

— Cei de la garaj m-au informat imediat. Mi-au spus că a venit o domnișoară drăguță cu ea, dar că s-au temut să nu fie cumva furată.

Nu se pomenise nimic de Tania.

Romy se dădu un pas înapoi, în timp ce Aaron se apropia mai mult de ea.

— De ce nu mi-ai spus tu ce s-a întâmplat? Reacționase mai bine decât se așteptase ea. Dar nu era deloc confortabil să-l vadă cum o privește cu nesaț din cap până în picioare. Ce credeai că aveam să-ți fac? Că te iau la

bătaie?

— M-am așteptat să primesc cel puțin o prelegere despre femeile incompetente la volan, recunosc eu, cu sinceritate.

— Chiar crezi că sunt ultimul misogin de pe pământ?

— Și nu ești?

— Din întâmplare, cei mai buni conducători auto pe care-i cunosc eu sunt femeii... și cei mai capabili oameni. Sandra e un bun exemplu. Făcu o pauză. Dar ce se întâmplă cu tine, Romy? Faptul că am doborât barierele pe care le-ai ridicat împotriva mea te-a lăsat fără niciun mijloc de apărare împotriva dorinței pe care o simți pentru mine și pe care încerci din răspuțuri s-o negi?

— Nu!

Încercă să se miște într-o parte, dar Aaron o înlănțuie cu brațele.

— De ce anume te temi, Romy? De asta?

Nu-i mai lăsa timp să reacționeze, pentru că începuse să o sărute cum știa mai bine. Tânăra nu reușise să-l îndepărteze și nevoile primare își făcuseră simțită prezența, așa că și ea îi răspunsese printr-un impuls de abandon total. Își reveni însă și-l îndepărtă de lângă ea. Simțea durere și vină. Durere că nu-l putea avea, vină că era totuși iubitul Taniei.

— Cu cât recunoști mai repede că mă dorești, cu atât te vei simți mai bine, spuse el, încercând să-și calmeze respirația. Acum, îmbracă-te! Vreau să te scot în oraș, să mâncăm.

— Nu... nu vreau să mai ies nicăieri cu tine.

Cum să-i spună că-l iubea și că o durea faptul că nu era al ei? Nu-i putea spune nici că știa cine era proprietarul casei și că aflase că fusese mințită. Ar fi însemnat să-l lase să creadă că Tania venise.

Spuse totuși:

— M-am săturat să țin loc de original.

— Deci, asta era? De asta tot încerci să-mi opui rezistență? De ce nu încetezi să trăiești în umbra surorii tale? De ce nu vrei să accepți că un bărbat te poate dori pentru ceea ce ești?

Se uită la el cu răceală. Cine se credea de încerca s-o analizeze?

— Dacă nu te superi, să știi că am o migrenă. Și intenționez să mă culc mai devreme.

— Ce scuză convenabilă! E una care crezi că te ajută să scapi de situațiile deranjante, nu?

Și ce-ar trebui să fac eu? Să... plec pur și simplu?

Un moment, Romy crezu că avea s-o bată la cap până va ceda, dar fu bucuroasă când îl văzu că se îndreaptă spre ieșire.

— Cei de la garaj mi-au spus că ai cerut ca nota să fie trimisă pe numele tău...

— Așa e. Eu voi plăti reparațiile, îl întrerupse ea.

— O să le plătești pe naiba! spuse el printre dinți, trântind ușa în urma lui.

Romy se duse tristă la culcare. Avu o noapte agitată și-i visă pe Aaron făcând dragoste cu Tania. Nu merita una ca asta. Dar n-avea să primească mai mult de atât. Lacrimi fierbinți îi scăldară obrazii și avu coșmar după coșmar, până dimineață.

Capitolul 8

Se trezi cu o durere îngrozitoare de cap. Se duse la baie, își dădu cu puțină apă rece pe față, după care intră în dormitorul Taniei. Patul era nefăcut, de parcă nu dormise nimeni în el.

— Tania! Oare se trezise devreme? Ciudat, gândi Romy și se duse în bucătărie unde o găsi pe Nicki. Aceasta o salută zâmbind și la câteva minute după asta, auziră amândouă mașina lui Aaron frânând nervos în fața casei. Acesta coborî repede și urcă scările câte două, până la ușa de la intrare. Nu mai ciocăni, ci intră pur și simplu, spunând cu tupeu:

— Nicki, poți să pleci!

Romy rămase uimită, dar avu putere să reacționeze:

— Cu ce drept îi ordoni menajerei surorii mele?

Nicki privea încurcată de la unul la altul. Romy își dădu seama de greșeală dar, nedorind să rămână singură cu Aaron, spuse: rămâi, Nicki!

Nicki nu rămase pe gânduri, și ascultă ordinul lui Aaron, care spuse, triumfător:

— E angajata mea, drăguțo! Da, își aduse aminte Romy, acum el deținea proprietățile lui Theo și probabil că și pe servitorii din ele. Nici nu mă mir că abia așteptai să scapi de mine noaptea trecută! Îți făcuseși deja planuri să ieși în oraș, înainte ca eu să apar aici? Sau nu ți-au ajuns săruturile mele și l-ai chemat după aceea?

Habar n-avea de ce era atât de furios, iar el îi puse un ziar în mâini.

„Tania Morgan se distrează într-un club de noapte cu Danny Gower, unul dintre consilierii capitalei”, articol de Quintin Swain.

O poză de-a Taniei, îmbrățișată cu Danny Gower, făcea prima pagină a unui ziar local. Iar Aaron credea că era ea.

— Nu... înțelegi, reuși ea să spună, în timp ce Aaron se

apropia periculos de repede de ea.

— Atunci, lămurește-mă, dragă.

— Nu sunt eu, e... Tania, reuși ea să spună, dându-și seama că fusese o prostie din partea ei să ascundă venirea surorii sale.

— Și te aștepți ca eu să înghit una ca asta?

Haide, dulceață... mai încearcă!

— Dar asta e adevărul, spuse ea, speriată. S-a întors ieri, când îl conduceam pe Theo la aeroport. S-a întors cu mine...

— Da? Atunci, unde e? Întrebă el, neîncrezător.

— Nu știu!

Probabil că Tania încă mai era cu acel Danny Gower! Oh, de ce trebuia să suporte consecințele faptelor ei? Dar mâinile lui Aaron pe trupul ei o făcură să uite de orice gând referitor la Tania.

— Preferi să fii văzută cu un bărbat însurat decât să accepți că mă dorești? Dar știu că m-ai dorit de multe ori, și aseară n-a fost o excepție. Ia spune-mi, ți-a satisfăcut Danny așteptările, sau l-ai amețit și pe el cu aceeași scuză că te doare capul? Și înainte ca ea să apuce să vorbească, spuse: ei bine, asta e o ocazie când trebuie să vii cu ceva mai bun de atât.

— Nu! Se luptă cu toată puterea, dar Aaron părea de neînvins când o ridică în brațe ca pe un fulg și o duse în dormitor. Romy se panică și începu să-l lovească, dar totul era în zadar.

— Păstrează-ți energia! O să ai nevoie de ea.

O așeză pe pat și începu să o sărute dur și pasional, Romy se abandonează dorinței care o măcina și Aaron o posedă cu duritate.

Emoțiile au fost atât de puternice, încât Romy izbucni în plâns.

— Ce s-a întâmplat? o privi el în timp ce-i săruta

zgârietura provocată de accident. Te-am rănit? întrebă el, îngrijorat.

— Da, dar putea fi mult mai rău, spuse ea, aducând vorba de accident, și evitând subiectul pe care-l abordase el. Puteam să fi murit.

— Cine? Tu și autostopistul acela? întrebasese de parcă ar fi crezut că fusese în mașină cu Danny Gower.

— Nu, Tania. Mai devreme spuneam adevărul, continuă ea, văzându-i expresia neîncrezătoare a lui Aaron. Ne-am întâlnit la aeroport exact când îmi luam rămas-bun de la Theo...

— Vrei să spui... chiar s-a întors? Se ridică și se uită la ea. Atunci... nu ești tu în fotografia din ziar? Oh, Doamne, de ce nu mi-ai spus? întrebă el, cu fața în părul ei. O ținea strâns în brațe și Romy constată cu bucurie că bărbatul nu făcea asta din remușcare, ci din ușurare. Dar de ce era atât de bucuros că Tania fusese cu acel bărbat și nu ea?

— N-ar fi trebuit să fac dragoste cu tine atât de brutal... O privi în ochi. De ce nu m-ai oprit?

— Am încercat, dar nu mă ascultai.

— Da, bănuiesc că ai dreptate, spuse el, începând să râdă.

— Toate eforturile tale de a-i convinge pe ceilalți s-au dovedit inutile, nu-i așa? spuse ea, gândindu-se la fotografia din ziar și întrebându-se cum putea sora ei să se poarte astfel. Până la urmă, amândoi vor avea de suferit. Îmi pare rău.

— Oare? Am crezut că o să te bucuri după tot ce te-am pus să faci cu amenințarea că-i spun lui Theo... Am crezut că acum vei fi mulțumită că până la urmă am pierdut.

Urmără câteva clipe de tăcere, după care sună telefonul.

— Da, bine, Nicki. Fă-mi legătura. Oh, Doamne, sigur. Vin imediat! spuse Aaron și închise. Se ridică și, în timp ce se îmbrăca, spuse: sunt niște probleme cu vilele din Lautoka și

e nevoie urgentă de mine acolo. Îmi pare rău.

— Înțeleg, spuse ea, încercând să nu se arate dezamăgită.

Și, ca și cum Aaron i-ar fi citit gândurile, continuă:

— Nu înțeleg de ce venirea surorii tale aici, ar trebui să ne încurce planurile. Aș vrea să rămâi aici... să continuăm ce am început.

O privea cu afecțiune, dar Romy nu contenea să se întrebe cât timp o va mai dori.

— Dar asta depinde, continuă el cu voce caldă.

— De ce anume?

— Dacă nu începem să aruncăm cu lucruri unul în altul.

Sau dacă nu se consumă pasiunea.

Deci nu încerca să legalizeze relația lor, gândi Romy, cu tristețe.

— Dar cum rămâne cu Tania? Oare ce avea să spună despre relația lor?

— Nu văd de ce-ar deranja-o faptul că suntem împreună. Nu eram atât de apropiați, continuă el, nepăsător. Dar, dacă te preocupă lucrul ăsta, lasă-mă pe mine să-i spun.

— Nu... o s-o fac eu. Până la urmă, Tania era sora ei. Și, dacă era adevărat că între ea și Aaron nu fusese ceva serios, atunci doar orgoliul îi va fi lezat și în cele din urmă va înțelege. Dar... nu crezi că altora li se va părea ciudat? De exemplu, Sandrei?

— Nu-mi pasă ce cred ceilalți. După ce a apărut ziarul ăsta, probabil că ceilalți vor crede că Tania are o nouă cucerire și nu se vor întreba de ce m-am îndrăgostit nebunește de frumoasa ei soră.

Se îndrăgostise? Asta îi spunea? Oare o iubea?

O îmbrățișă și o sărută cu pasiune. Ea îi răspunse, supusă și doritoare.

— Ești foarte tentantă, zise el, încercând să se desprindă din îmbrățișare, dar voi avea grijă de asta mai târziu.

Se ridică și pleacă. Romy se uită după el, visătoare. Îi spusese că vrea să rămână aici. Dar nu putea sta mult timp din cauza legilor de imigrare de pe insule. Dacă tot o dorea atât, oare ce avea să se întâmple? S-o ia de nevastă? Oh, cu siguranță, gândea prea departe.

Dar îi reveni imaginea Taniei în minte. Oare cum va reacționa?

Văzu halatul aruncat lângă pat și coborî după el, când, în același timp, cineva intra în cameră.

— Romy? Unde ești? L-am văzut pe Aaron ieșind când... Și se opri, văzând-o pe Romy că încearcă să se acopere repede cu halatul. Te-ai culcat cu el spuse ea cu răceală, arătând obosită și dezamăgită.

— Tania, pot să-ți explic...

— Nu trebuie. Totul e foarte clar! spuse ea, cu un ton aspru.

— N-am crezut că o să te deranjeze atât de mult.

— Nu? i-o tăie Tania. Mă întorc acasă și ce găsesc? Sora mea își face de cap cu iubitul meu! Iar tu spui că nu te așteptai să mă supăr? Era aproape de isterie.

— A spus că... nu erați atât de apropiați.

— Asta ți-a spus? Romy rămase blocată. Oare Aaron mințise? Și apoi, își aminti cu durere că o mințise și în legătură cu casa.

— Dacă tot spui că ții atât la el, atunci ce căutai aseară prin club, în brațele lui Danny Gower? Poza voastră e în ziarele de dimineață. Aaron mi-a adus unul.

— Ah, deci ați văzut asta, spuse ea, așezându-se pe pat.

Am văzut-o și eu, dar nu e nimic adevărat în ceea ce se scrie acolo. Îi aruncă lui Romy o privire. Bine, am ieșit de câteva ori cu el la cină și ultima dată, la o petrecere, eram cam amețită și i-am făcut promisiuni pe care nu intenționez să le îndeplinesc, l-am încurajat chiar să mă sărute de față cu toată lumea. Dar am făcut-o doar pentru

că Aaron nu-mi acorda suficientă atenție. Iar aseară, m-am întâlnit cu o prietenă de-a mea, Sonya, și am ieșit împreună în club. Din întâmplare, am dat acolo peste Danny. Nu voiam să am ceva de-a face cu el, dar el s-a apropiat, m-a îmbrățișat și, până să-l îndepărtiez de mine, Quintin Swain a apărut de undeva și a imortalizat momentul. O privi cu răceală. Asta e tot. Mulțumită?

— Nu. Romy o privea furioasă și nu-și amintea când se certase ultima oară cu sora ei. Dacă te-ai purtat atât de inocent aseară, atunci unde ți-ai petrecut noaptea?

— Cu Sonya, o privi îngrozită. Doamne! Credeai că mi-am petrecut noaptea cu un bărbat ca Danny? Ți-am spus și ieri că a fost un flirt nevinovat. Voiam ca Aaron să creadă că doresc un alt bărbat. Atâta tot. Nu m-am culcat niciodată cu Danny și nici nu intenționez s-o fac. Niciodată nu m-am amestecat în relații în care să aibă alții de suferit. În ciuda a ceea ce scriu ziarele, să știi, Romy, că nu mă culc cu fiecare bărbat cu care ies în oraș. Am crezut că măcar sora mea are încredere în mine.

Romy nu știa ce să mai spună. Era măcinată de vinovăție.

— Oh, știi că am spus ieri că Aaron e prea moral, continuă ea. Dar îmi place o astfel de calitate la un bărbat. Aseară nu m-am întors pentru că am plecat târziu din club, iar casa Sonyei era mai aproape decât a mea. Așa că am rămas acolo. Ceea ce e mult mai decent față de ce ai făcut tu, în absența mea. Când te-am rugat să vii aici, n-am făcut-o doar de dragul meu... Am sperat că un alt loc, alți oameni, te vor ajuta să treci peste durerea că l-am pierdut pe tata. Vocea începu să-i tremure. Aaron m-ar fi luat de nevastă în cele din urmă. Sunt sigură de asta. Dar ai venit tu și ai stricat totul!

Se aruncă pe pat și începu să plângă. Lui Romy i se frânse inima. De ani de zile nu-și mai văzuse sora plângând.

Întotdeauna o considerase mai puternică decât ea. Dar acum, văzând-o atât de vulnerabilă, se așeză pe pat, lângă ea, și-i spuse cu lacrimi în ochi:

— Îmi pare rău. N-am crezut că ții atât de mult la el...

— E singurul bărbat care m-a înțeles vreodată, spuse ea. Tata n-a făcut-o, la fel ca toți nemernicii ăia care m-au cerut de nevastă. E singurul bărbat pe care l-am respectat cu adevărat.

Da, putea înțelege asta, și ea simțea la fel. Dar descoperi un lucru: Aaron avusese dreptate când îi spusese că trăia în umbra surorii sale. Fusesse atât de absorbită de succesul ei, că nu se gândise niciodată s-o întrebe dacă e fericită. Acum își dădu seama că era mai tristă și mai singură decât fusese vreodată.

Își dădu seama că nu va fi niciodată în stare să fure fericirea surorii sale. Trebuia să plece acasă. Și să ia totul de la început...

Și nu va lăsa pe nimeni să-și dea seama cât de mult suferă.

Capitolul 9

— Știi, Romy... pari schimbată... Ce s-a întâmplat cu domnișoara serioasă, cu ochelari și păr lung? Întrebă Roger Stainsbury, în timp ce oprea mașina în fața casei imense a lui Henry Morgan.

— Habar n-am, spuse ea, încercând să glumească, în timp ce editorul ei o însoțea spre ușa de la intrare. Avea în ochi o tristețe pe care n-o putea ascunde de bărbatul isteț de lângă ea.

— Nu e o schimbare doar în felul în care arăți, comentă el, la fel de impresionat ca acum trei săptămâni, când intrase în biroul lui cu o nouă carte, gata de tipărit. O întoarse cu fața spre el.

Te-ai schimbat și în alte privințe. Ai devenit mai încrezătoare în tine, mai sigură.

Și, afișând un zâmbet de cunoscător, spuse: ai întâlnit pe cineva în Fiji, nu?

Ea râse din nou, nesimțindu-se la largul ei, mai ales că era conștientă că emanciparea ei era o urmare a faptului că-l cunoscuse pe Aaron. Niciun om care ar fi intrat în contact cu el, n-ar fi rămas neschimbat, gândi ea, simțind că i se face rău. Iar prietenii și toate cunoștințele cu care se vedea acum îi spuneau că e frumoasă, pentru că Aaron o convinsese de lucrul ăsta și o făcuse să-l creadă.

Era ciudat că un bărbat dintr-o insulă îndepărtată reușise s-o trezească la viață...

— Oh, a fost doar una dintre idilele acelea de vacanță, spuse ea, pe un ton care se voia a fi indiferent. Ce altceva ar fi putut să spună? Că fiecare părticică din trupul ei tânjea încă după atingerea lui Aaron Blake? Că se trezea noaptea cu amintirea lui în gând și că își înfrâna cu greu dorința de a-i telefona doar ca să-i audă vocea? Roger ar fi crezut-o nebună, așa cum începea să se creadă și ea.

Sperase că lui Aaron îi va păsa de ea și că o va contacta, dar trecuse mai mult de o lună și nimic din toate astea nu se întâmplase. Și chiar dacă primise mai multe scrisori de la Tania, nu-i vorbise în niciuna ceva despre el. Se întreba dacă erau din nou împreună și la gândul că asta ar face-o fericită pe sora ei, o umplea și pe ea de mulțumire pentru decizia aleasă. Dar durerea pe care o simțea acum era foarte mare, mai ales pentru că își dăduse seama că nu însemnase mare lucru pentru el.

— Mă bucur să aud una ca asta, îl auzi pe Roger spunând, deși se simțea o notă de scepticism în voce. Aștept multe de la tine și aș vrea ca nimic să nu stea în calea ascensiunii tale.

Ea îi zâmbi slab. Nu, nu-l va dezamăgi, își spuse ea. După ce-i citise ultima carte, îi spusese că era cea mai bună din câte scrisese vreodată și o rugase să mai scrie alte două după același tipar. Nu-i putea spune că fusese inspirată de perioada când fusese îndrăgostită. Era de profesie scriitoare și știa că va trebui să se descurce cu noua sarcină, cu sau fără ajutorul lui Aaron. Cel puțin, asta îi va îndepărta gândurile de el.

— Ținem legătura, spuse bărbatul, refuzând invitația la cafea. Dar încercă s-o sărute și ea întoarse capul la timp, ca el doar să-i mângâie obrazul. Era un bărbat drăguț, de încredere și manierat și și-ar fi dorit să se fi îndrăgostit de un asemenea om. Dar deocamdată nu se putea gândi la altcineva, nu acum, când avea sentimente atât de profunde pentru Aaron.

Abia de auzi urarea de noapte bună a lui Roger și-l văzu ca prin vis îndepărtându-se de ea. Era prea copleșită de durerea pe care o simțea ca să-i mai pese de ceea ce se întâmpla în jurul ei.

Intră în casă și rămase surprinsă când aprinse lumina și văzu pe cineva care se îndrepta spre ea.

— Tania!

— Am obținut slujba aceea din America! îi strigă ea bucuroasă. E pentru o scurtă perioadă, deocamdată, dar plec la sfârșitul săptămânii și trebuia să te văd.

Romy se bucură că sora ei arăta mai relaxată și mai plină de viață după concediul binemeritat.

— E minunat! Se simți mândră pentru reușita surorii sale. Dar încă nu înțelegea cum de ajunsese în fața ei, când o credea în Fiji. O întrebare o chinuia și nu-și dădu seama cum îi ieși de pe buze: cum rămâne cu Aaron?

— Am terminat-o cu el. Am avut o ceartă îngrozitoare din cauza ta, și apoi nu ne-am mai văzut.

— Din cauza mea? Era tot ce reținuse Romy. Dar am crezut că tu și cu el...

— Între noi n-a fost niciodată ceva serios, recunosc eu, privind în altă parte. A avut dreptate când ți-a spus asta.

Romy o privea uimită, nevenindu-i să creadă ce putea aude.

— Nu mi-a promis niciodată nimic... de fapt, nici n-a fost o relație. Pur și simplu mi se părea că mă atrage fiindcă era singurul bărbat care nu m-a lăsat să acționez așa cum voiam. Și, bineînțeles, mă simțeam atrasă de el și din punct de vedere fizic. Făcu o pauză. Cred că din mândrie m-am supărat atunci pe tine... pentru că am aflat că ai fost cu el. Și pentru că oricât de mult țineam la el, un lucru era sigur pentru amândoi: n-aveam nimic în comun. El preferă să citească o carte sau să facă o plimbare decât să meargă la o petrecere zgomotoasă... ceea ce e pe gustul meu. Cred că avea mai multe în comun cu tine.

Tania se duse în sufragerie, iar Romy o urmă absentă.

Aaron îi spusese adevărul? Relația cu sora ei nu fusese una serioasă? Și s-au despărțit în cele din urmă din cauza ei?

Dar asta se întâmplase cu o lună în urmă, iar el nu se

obosise să ia legătura cu ea. Ceea ce însemna că nu-i păsa cu adevărat de ea, nu? Poate că se plictisise de sora ei și-și propusese să mai facă o cucerire.

— Un lucru m-a preocupat săptămâni întregi, o auzi pe Tania spunând și, privind-o, Romy îi văzu neliniștea din privire. Tu și Aaron... ați avut ceva serios?

Romy simți cum o năpădesc lacrimile, dar încercă să și le rețină. Nu-i putea spune surorii ei adevărul, pentru că asta ar fi făcut-o să se simtă și mai vinovată.

— De unde ți-a venit ideea asta? spuse, încercând să râdă. Bineînțeles că nu, așa că hai să uităm de el, da?

— Ei bine, dacă scena din seara asta din fața casei înseamnă ceva pentru tine, cred că ai trecut și tu peste el, nu? spuse ea, încă neîncrezătoare. O luă pe după umeri.

Mă bucur. Știi, m-am simțit îngrozitor în ultima lună, după cearta pe care am avut-o. Dar dacă n-a însemnat atât de mult pentru tine... Era clar că voia să abandoneze subiectul. Mai spuse doar: ah! nu ți-am spus. Am anulat contractul de închiriere a casei.

Romy o privi stupefiată. Deci tot efortul, toate încercările ei, tot ce îndurase din partea lui Aaron fuseseră în zadar.

— De ce? Vrei să spui că vila din Fiji...

— Bine, știu că ai tot dreptul să mă strângi de gât, o întrerupse sora ei. Dar în următoarele șase luni îmi vor fi de ajuns o casă la Melbourne și una la New York. Din câte văd, ai reușit să vinzi casa asta, spuse ea privind în jur la cutiile cu lucruri. Unde ai de gând să te muți?

Romy îi spuse că va sta câteva zile la hotel, timp în care va încerca să găsească o locuință potrivită pentru ea.

— Nu vorbi prostii! O să te coste o avere. Stai la mine! sugeră ea. Eu n-o să stau acolo câteva luni și va fi mai bine dacă va avea cineva grijă de locuință. Știu că am dus vieți destul de separate și diferite, și că nu prea ne vedem des, dar oh, surioară! O să-mi lipsești cât o să fii plecată, spuse

Tania, cu lacrimi în ochi.

Și dintr-odată, au început să plângă amândouă și să se îmbrățișeze, cu toate că Romy, spre rușinea ei, era mai tristă fiindcă îl pierduse pe Aaron.

Dar primi invitația Taniei și, până la sfârșitul săptămânii, se mută în apartamentul ei de lux, decorat și mobilat modern. Unele din obiectele de acolo îi aminteau de casa surorii sale din Fiji, și-i aduceau în minte clipe care o chinuiau.

În următoarele zile, munci mult, descoperind că scrisul ei era mai prolific decât fusese vreodată. În clipele în care se odihnea, doar imaginea lui Aaron îi domina gândurile – zâmbetul lui, privirea, mângâierile. Și singurul fel în care putea scăpa de amintirea lui chinuitoare era să se apuce din nou de scris.

Munca prospera, dar sănătatea ei părea să se subrezească, pentru că nu se hrănea cum trebuie și nu se odihnea, ajunsese să aibă amețeli și grețuri, dimineața. Și chiar și când a încercat să lase lucrurile mai ușor în următoarele câteva zile, lucrurile nu s-au îmbunătățit. Așa că într-o zi, s-a dus la doctor și acesta i-a confirmat ceea ce ea nu dorise să accepte.

Era însărcinată.

Părăsise destul de îngrijorată cabinetul, în acea zi. Oare cum avea să se descurce cu un copil, de una singură? Dar, cu toate astea, simțea, o urmă de mândrie și de plăcere. Știa că dacă un lucru avea s-o facă fericită, acesta ar fi fost să aibă un copil cu Aaron. Dar i-ar fi plăcut să fie și el lângă ea, s-o protejeze și s-o apere. Să împartă cu el bucuria nașterii. Dar realitatea era că, acum, n-avea pe nimeni și se simțea foarte singură.

În următoarele zile se luptă cu gândul de-a lua legătura cu el, de a încerca să-l anunțe că are nevoie de sprijinul lui. Dar mândria învinse și de această dată, pentru că nu dorea

să-l implore, din moment ce el n-o contactase atâta timp. Poate că și pe el îl oprise mândria, își spunea ea, încercând să se încurajeze.

Dar sub apa caldută, când făcea duș, se întreba pe cine încerca să păcălească. Aaron dorise o aventură și de asta avusese parte. Iar dacă ea fusese destul de naivă încât să se îndrăgostească de el și să mai rămână și însărcinată, pe cine trebuia să dea vina acum?

Se duse în dormitor să se îmbrace. Își dorea copilul lui. Avea să se descurce de una singură. Multe mame treceau prin aceeași situație ca și ea. Avea destui bani, avea o carieră în ascensiune, care, deși nu era atât de strălucitoare ca a Taniei, îi oferea totuși confortul necesar pentru creșterea și educarea unui copil.

Capitolul 10

Tania îi telefonase cu o zi în urmă și o rugase să treacă pe la televiziune ca să ia din biroul ei o agendă pe care o uitase acolo. O sfătuisese să nu spună nimănui cine este și să treacă drept ea, ca să nu se ivească probleme.

Romy îi urmă instrucțiunile și se strecură neobservată, luă agenda, iar acum se îndrepta spre ieșire, încrezătoare că nu se va întâlni cu nimeni. Se obișnuise să fie în locul surorii sale și simțea că acum se descurca de minune.

Trecând dintr-un coridor în altul, la un moment dat se opri, stupefiată. În fața ei, Aaron o cerceta din cap până-n picioare.

— Tania? Sau...?

El chiar nu-și dădea seama, realiză ea, în timp ce încercă să râdă convingător. Dar era dureros să știe că bărbatul cu care va avea un copil n-o putea deosebi de sora sa. Bineînțeles că toate indiciile îi sugerau că ea era Tania. Pe lângă faptul că erau identice, tocmai ieșise din biroul ei.

— Oh, haide Aaron. Chiar nu-ți dai seama?

O durea și faptul că n-o recunoscuse, dar și faptul că venise direct la locul de muncă al surorii sale.

— Am sunat acasă la Romy. Speram s-o găsesc... Știi cumva unde e?

Deci, pe ea o căuta! Emoția o lăsă fără cuvinte. Voia s-o vadă! Dar de ce?

— Nu știu, îi scăpă ei, fără să vrea. Nu dorea să-l mintă, dar simțea că e mai bine să stea în expectativă până află motivul pentru care o caută. De ce credeai că e în locul meu?

— Am fost la vechea adresă și am aflat că s-a mutat, iar noul proprietar mi-a spus că stă cu tine.

Deci, asta era! Trebuia să aibă grijă ce spune. Mai întâi, trebuia să afle motivul pentru care o căuta și abia apoi îi va

spune cine e de fapt.

Întrebă, precaută:

— De ce dorești să o vezi?

— A plecat repede de pe insulă. Și fiindcă tot am venit cu afaceri la Melbourne, aș vrea să aflu de ce.

O șocă indiferența lui. Așadar, asta era singurul motiv.

Pur și simplu se afla în trecere și voia să vadă ce-i cu ea.

Simți că începe să se agite, dar încercă să nu-l lase să vadă ce-i provocaseră în suflet cuvintele lui. Se forță să râdă zgomotos.

— Oh, bineînțeles... Nu-ți place să fii lăsat baltă, nu-i așa, Aaron? Dintr-odată, un zgomot îi făcu pe amândoi să se întoarcă.

Cineva ieșise dintr-un coridor și se îndrepta repede spre ei. Romy simți că intră în panică. Dacă era o persoană care o cunoștea pe Tania și care era surprinsă s-o vadă acolo, atunci Aaron ar fi ghicit adevărul.

Dar persoana respectivă trecu pe lângă ei, o salută pe Tania, după care se îndepărtă.

Romy răsuflă ușurată.

— Ai de gând să-mi spui unde e?

Vocea lui suna ca o amenințare. Gândurile i se risipiră și simți că nu mai rezistă.

— Ți-am spus... nu știu... O privea cu ochi neîncrezători. A... stat cu mine o vreme după care, într-o dimineață, pur și simplu a plecat. Habar n-am unde.

I se părea mai ușor să mintă. Simțea că astfel îi putea spune orice și era pregătită să facă asta până când va pleca. Dar știa că nu avea să mai suporte mult situația. Era prea aproape de el și avea nevoie de brațele lui, de mângâierile lui...

Se adună repede când văzu că o privește cu ochii aceia amenințători, că o studiază din cap până în picioare...

— Cum era Romy?

Hm! De parcă îi păsa! E însărcinată! îi veni să strige. Și, un moment, chiar avu impresia că rostise lucrurile astea, dar își veni repede în fire.

Gândurile îi zburară la ce va face el dacă ar afla una ca asta. Ar fugi pe insulă, regretând că le-a cunoscut vreodată pe surorile Morgan? Nu, ar fi incapabil. În schimb, ar căuta-o pe Romy, i-ar pune un inel pe deget și ar trece copilul pe numele lui, iar pe ea ar urî-o pentru tot restul vieții că l-a obligat la o căsătorie pe care n-o dorea. O străbătu un fior. Nu trebuia să știe vreodată că-i poartă copilul.

Trebuia să plece de acolo. Putea veni oricine care o cunoștea pe Tania și care o știa în America...

— Se simțea poate bine, mai ales pentru că nu mai avea de-a face cu tine, reuși Romy să-i spună, cu glas tăios.

— La fel de sigură pe tine, Tania? întrebă el, ironic, dar feței nu-i păsa. Reușise să-l păcălească. Nu știa cum, dar reușise. Iar acum, simțea că i se face din nou rău.

Îl văzu cum se îndepărtează de ea. Se simți bine pentru câteva clipe, dar când ajunse la mașină, o tristețe o învălui și își dădu seama că asta poate era singura dată când îl mai vedea pe bărbatul iubit.

Ajunsa acasă, intră în baie, încercând să treacă neobservată de Avis, menajera Taniei, și dădu drumul lacrimilor. Nu știa cum avea să treacă peste toate astea. Într-un târziu, se liniști, se spală pe față și se machie puțin. Avea de gând să iasă în oraș, să-și petreacă ziua la muzeu, să facă orice i-ar putea lua gândul de la el.

Când ieși, o salută pe Avis și-i spuse că pleacă.

— Arătați minunat, domnișoară Morgan. Mereu mă întreb de ce ați vrut să vă faceți scriitoare. La cum arătați, puteați avea lejer o carieră în televiziune, la fel ca sora dumneavoastră. Încă mai puteți.

Romy începu să râdă.

— Mie îmi place viața liniștită, fu tot ceea ce spuse și nu

încercă să-i explice femeii că munca ei îi aducea satisfacții enorme.

O lăasă pe femeie în hol și se duse în dormitor după poșetă. Avis mai spusese ceva, dar Romy nu o auzi. Când se întoarse, intră în sufragerie și îngheță. Aaron stătea lejer într-un fotoliu din fața ei, de parcă ar fi fost în propria lui casă.

— Cum... ai intrat? reuși ea să întrebe, după un moment de tăcere.

— M-a ajutat menajera ta. Ea tocmai pleca, iar eu i-am spus că mă aștepti și m-a lăsat să intru.

— Ți-am spus. Romy nu e aici.

Simți că se îmbujorează și-l văzu că se ridică și se îndreaptă spre ea. Deși casa era destul de spațioasă, prezența lui domina totul.

— Știu, spuse el, calm. Am venit să te văd pe tine.

— De ce? abia de putea gândi clar. Doar nu se întorsese după Tania!

El o măsură din cap până-n picioare. Ochii, gura, rochia purpurie, picioarele... Nu-i scăpă nimic.

— De ce te îmbraci întotdeauna în roșu? Cauți intenționat pericolul? întrebă el, cinic.

Nu înțelegea ce avea de gând, dar tonul lui îi făcea sângele să clocotească.

— Ce dorești?

— Pe tine!

— Ei bine, îmi pare rău, dar am o întâlnire pentru prânz, reuși ea să spună, forțându-se să rămână calmă. Așa că...

— Anuleaz-o! îi șuieră, când încercă să treacă pe lângă el, dar brațul lui de fier o opri.

— De ce? Cu ce drept vii aici și-mi ceri una ca asta?

— Ne-am despărțit în termeni nefavorabili de fiecare dată, așa că, fiindcă tot am venit aici, de ce n-am încerca să avem o relație care să ne satisfacă pe amândoi?

Nu putea crede una ca asta! Venise pentru ea, pentru Romy, și acum îi era totuna dacă n-o găsisse și Tania era disponibilă și doritoare.

— Te-ai culcat cu Romy!

— N-a făcut niciun secret din faptul că mă dorea, spuse el, parcă încercând să se tempereze. Ce bărbat ar putea fi învinuit în fața unei astfel de tentații?

Încercă să se abțină să-și înfigă unghiile în fața lui frumoasă. Doar gândul că se putea da de gol singură o oprise de la un asemenea gest.

— Și acum, sugerezi să fim din nou iubiți? Încercă să pară sigură pe ea. Ei bine, îmi pare rău, dar nu mă mai atragi în niciun fel, Aaron Blake. Noi doi am terminat-o de mult.

Se înșelase dacă sperase că astfel avea să-l facă să plece. Și scoase un țipăt de protest când o trase spre el.

— Ei bine, asta rămâne de văzut, nu-i așa? Întrebă el, privind-o furios.

Se luptă cu brațele lui, dar era mult mai puternic și reuși s-o potolească, iar sărutul care urmă fu unul posesiv. Tânăra îi răspunse ascultătoare și-i înlănțui gâtul cu mâinile. Era atât de bine să-l îmbrățișeze din nou! Simți cum dorința îi arde tot trupul, iar ea se abandonează lumii de vis. Dar, deodată, toate astea încetară și-l simți pe Aaron cum se îndepărtează de ea.

— Deschide ochii... Romy.

Ea deschise ochii înlăcrimați.

— De ce? Întrebă el, cu durere în voce.

Ea nu-i putea răspunde. Nu acum, după ce tremurase de dorință în brațele lui, deși știa că-l mințise din nou, cu nerușinare.

— De ce ai pretins din nou că ești Tania? M-ai fi lăsat să plec de aici, poate fără să mă mai vezi vreodată?

Romy se întreba de ce părea atât de furios. Poate că avea dreptate. În fond, fusese din nou păcălit, dar și ea

avea dreptul să fie supărată.

— Am crezut că nu-ți pasă în patul căreia dintre noi intri. Acum câteva clipe, când credeai că o seduci pe Tania...

— Oprește-te! Se apropie furios de ea și o luă de umeri. Prostuțo! Chiar ai crezut că m-ai păcălit adineauri? Recunosc, la televiziune am avut doar o bănuială vagă. Ai jucat destul de bine. Dar chiar nu crezi că știu să te deosebesc de sora ta? Că nu știu că tu îți ridici bărbia când vrei să mă provoci? Că te îmbujorezi când ești nervoasă? Și mai ales că faci o mare greșală de exprimare: eu și Tania n-am fost niciodată iubiți!

Romy se holbă la el, nevenindu-i să creadă ce auzea.

— Cum? dar am crezut...

— Oh, recunosc că am fost tentat de multe ori. Până la urmă, arată la fel ca tine. Dar ea voia mai mult decât o relație fizică, ceea ce eu nu-i puteam oferi. Și pentru că n-aveam de gând să mă însor, iar ea nu voia nici mai mult nici mai puțin decât un inel de logodnă, relația noastră n-a evoluat. Dar cu tine... De fiecare dată când te sărut, mă faci să-mi pierd controlul. Tania n-a avut niciodată efectul ăsta asupra mea. De asta nu mi-a trebuit mult să-mi dau seama că pe tine te-am văzut mai devreme... pentru că am simțit instantaneu dorința de a te lua în brațe și de a te mângâia și săruta. Aveam atâta nevoie de tine!

Nevoie simțea, nu dragoste, gândi Romy, cu amărăciune. Iar ea deja îi arătase că-l accepta în patul ei și fără inel de logodnă...

— Nu mi se pare că ți-ar plăcea să rămân, spuse Aaron, cu o grimasă. Dar să știi că am și eu o limită. Nu pot accepta să mă respingi la nesfârșit! Când am condus spre casa asta, mi-am dat seama că trebuie să te găsesc și să te fac să înțelegi că nu trebuie să-ți fie frică de mine. Așa că sunt aici, gata să te protejez. De mine... sau de tine. Iar asta ar însemna că ții la mine mai mult decât vrei să

recunoști, nu-i așa, Romy? Aaron deja aflate lucrul ăsta din felul în care-i răspunsese la sărut.

Ar fi vrut să sară în brațele lui, să-i spună cât de mult îl iubește, să-i strige cât de dor i-a fost de el, să-i spună că așteaptă copilul lui... Dar nu făcu nimic din toate astea.

— Nu mi se pare că-ți păsa prea mult dacă mă găsești sau nu. Nu mi-a plăcut deloc faptul că mă cauți doar pentru că s-a întâmplat să vii aici și nici n-ai încercat să iei legătura cu mine, înainte.

— E adevărat, poate că așa ar fi trebuit să fac... recunosc Aaron, oftând. Dar e valabil și pentru tine, Romy. Nimănui nu-i place să fie părăsit, așa cum ai făcut-o cu mine. Când m-am întors în noaptea aceea, tot ce mi-a spus Tania a fost că te săturaseși de insulă și ai decis că e mai bine să pleci.

Avea dreptate. Era exact ceea ce-i spusese surorii sale.

— Tot ce puteam crede era că regretai ce se întâmplase mai devreme între noi. Am crezut că te supăraseși pe mine pentru ceea ce ți-am făcut în ziua aceea. Pentru că aproape te-am violat. Și pentru că mă disprețuiam din cauza asta, n-am putut să iau legătura cu tine atât de repede.

— Nu te urăsc... spuse ea. Am plecat fiindcă am crezut că sunt o piedică în relația ta cu Tania.

— Dar îți spuseseam deja că n-aveam nicio relație cu ea. De ce nu m-ai crezut?

Nu-i putea spune că sora ei o lăsase să creadă altceva. Oricum, o putea ierta pe Tania, acum. Putea înțelege de ce sora ei era atât de tristă la gândul că-l va pierde. Atracția lui putea face pe orice femeie să-și piardă mințile. Chiar fără să existe iubire. Nu fusese și ea o astfel de victimă?

— Dar nici tu n-ai fost destul de sincer cu mine, nu-i așa? M-ai lăsat să cred că Theo încă mai deține casă, pe când tu o cumpăraseși deja. Așa că n-aveai de ce să te folosești de mine...

Se opri, simțind cum un val de greață îi inundă gura.

Se albi la față.

— Te simți bine? o întrebă Aaron, îngrijorat.

— Cred că da, spuse ea, încercând să se calmeze sub privirea lui atentă.

Bineînțeles, el nu știa de copil și nici nu trebuia să știe! Nu voia să-l împingă la o căsătorie pe care n-o dorea.

— De ce m-ai mințit? De ce-ai pretins că tu și Tania erați iubiți și m-ai determinat și pe mine să fac asta? Ca să-i protejezi reputația? Sau pentru a proteja familia lui Danny, ca să nu treacă prin ceea ce ai trecut tu?

— Tot nu înțelegi, nu-i așa? Crezi că sunt atât de marcat încât să salvez căsătoria altui bărbat? Începu să râdă. Mă mir că nu te-ai gândit și că eram gelos pe relația dintre Tania și Danny.

Romy se îmbujoră de rușine. Chiar asta crezuse.

— Recunosc că în seara aceea te-am luat la petrecere ca să-i arăt lui Swain că sora ta nu e subiect de scandal. Și da, am fost puțin îngrijorat că încă o familie ar putea fi distrusă. Dar n-am fost niciodată obsedat de chestiunea asta și nici nu m-am gândit să te folosesc pe tine. Helen Gower e suficient de puternică să suporte infidelitățile soțului său și suficient de indulgentă încât să i le și accepte. Sora ta mi-a explicat de ce a ieșit cu Danny și mă bucur că n-a avut nimic de-a face cu el. Oricum, e mult prea inteligentă ca să se încurce cu un astfel de om. Dar am crezut că până acum ți-ai dat seama că am mințit și te-am luat peste tot cu mine pentru că te voiam aproape... N-am înțeles la început de ce mă simțeam atât de atras de tine, pentru că Tania n-avea un astfel de efect asupra mea. Dar când am aflat adevărul, nu m-am mai mirat.

O trase spre el, iar Romy simți că pierde uzul rațiunii.

— Parcă erai o pasăre speriată, șopti el, cu buzele în părul ei. Speriată de mine și de chimia asta care există între

noi. Și dacă ți-aș fi spus atunci adevărul, ai fi plecat și n-aș mai fi auzit niciodată de tine. Am semnat actele exact în ziua în care ai venit tu și mi-a trebuit mult pentru a-l convinge pe Theo să nu-ți spună nimic. Dar nu i-am spus și motivul pe care-l aveam pentru a face asta.

— Nemernicule! șuieră ea, dar el o strânse și mai tare în brațe.

— Da, recunosc el, ai dreptate. Dar, să știi, iubito, n-am venit cu afaceri la Melbourne. Am venit aici pentru că trebuia să te găsesc, să-ți spun cât de mult te iubesc, Romy.

Cuvintele lui parcă s-au pierdut undeva în aer și Romy îl privi neîncrezătoare, după care totul dispăru și se trezi după câteva clipe în patul Taniei, cu Aaron lângă ea, privind-o îngrijorat.

— Îmi pare rău, reuși ea să spună, jenată.

— N-am mai spus niciodată unei femei că o iubesc și nu m-am așteptat să se întâmple una ca asta.

Dar ce s-a întâmplat, Romy? Ești bolnavă...?

O mângâia ușor și o privea cu îngrijorare. Acum, era clar c-o iubește.

— Bineînțeles că nu, prostule. Doar că aștept copilul tău, asta-i tot!

Uimirea îi acoperi fața, dar pentru o clipă doar, după care, o bucurie fără margini îi inundă privirea și o strânse în brațe atât de tare încât o duru.

— Oh, iubito! De ce nu mi-ai spus mai devreme? Îi săruta părul cu delicatețe. Își ridică privirea și o întrebă: credeai că nu te doream?

— Da... Adică, n-am plănuit nimic, nu știam dacă-ți plac copii. Am crezut că o să te înfurii și...

— O să mă înfurii! Oh, Doamne! O strângea din nou în brațe, parcă nedorind s-o mai lase să scape. Vreau mulți copii... și o familie... și dragoste... și multă protecție. Dar,

Înainte de toate, te vreau pe tine. Vreau să te întorci cu mine în Fiji, azi. Și ne vom căsători cât mai repede posibil.

Dar se opri imediat.

— Vrei și tu asta, nu? Adică... mă iubești și tu, nu?

— Bineînțeles, râse Romy. Te iubesc!

Buzele lui le acaparară pe ale ei într-un sărut pasional și afectuos. Aaron începu să-i mângâie trupul și Romy simți cum pierde controlul.

— Nu aici... șopti el.

De data asta, trebuie să se întâmple în patul nostru și nu în al Taniei.

— Asta nu te-a oprit înainte, spuse ea cu îndrăzneală.

— Atunci, a fost diferit. Am fost supărat pe tine. Deja mă frământasem toată noaptea de grija accidentului pe care l-ai avut... iar tu te arătai atât de ostilă față de mine...

— Pentru că Tania venise și am crezut că nu mă mai vrei.

O sărută din nou.

— Prostuțo... șopti el. Dar ce se întâmplă cu întâlnirea ta de azi? Întrebă el, dintr-odată. Nu crezi că trebuie să anunți că nu te mai duci?

— Oh, am mințit, spuse ea, chicotind. El se ridică, furios.

— M-ai păcălit din nou. Am spus că n-am să fac dragoste cu tine în patul Taniei, dar cred că nu se va supăra dacă o să-i folosim canapeaua.

Apusul făcea orizontul să ardă în culori purpurii, iar oceanul scălda cu valurile sale înspumate plaja cu nisip auriu. Casa albă străjuită de palmieri era liniștită, iar pe terasa ei, Romy ascundea un secret...

Fusesse o zi normală. Făcuse o vizită doctorului, care îi spusese că avea o sarcină normală, și primise o scrisoare de la Tania, care-i spunea cu mult entuziasm că-i plăcea munca ei de acolo și că s-ar putea să rămână mai mult pentru că se îndrăgostise de un tehnician de platou și credea că de data asta era ceva serios.

Romy zâmbi la gândul că sora ei e într-adevăr fericită și că se bucura și pentru căsătoria ei cu Aaron și pentru nepotelul care era pe drum. Inima parcă încetă să-i bată o clipă, când auzi zgomotul mașinii.

Din câțiva pași, Aaron fu lângă ea, o îmbrățișă și o sărută pasional. Fuseseră despărțiți vreo cinci ore și deja simțeau fiecare lipsa celuilalt. Așa se scurseseră trei luni fericite, de când Romy devenise soția lui.

— Ce ți-a spus Chisholm? Ești bine? Sarcina decurge normal? Ce vrei să-mi spui?

Oh, Doamne! Nu putea ascunde nimic de el!

— Totul e perfect, spuse ea, mângâindu-i obrazul.

— Atunci crezi că moștenitorul meu s-ar supăra dacă am face dragoste?

— Moștenitor? De ce crezi că e băiat?

— Oh, fată, băiat, nu contează, o să-l iubesc la fel. Dar nu cred că voi iubi vreodată pe cineva mai mult ca pe tine. Deci, să revenim, crezi că s-ar supăra?

— Nu cred, spuse ea, îmbrățișându-l și privindu-l drept în ochi. Doar că trebuie să știi ceva... Râse mândră: sunt gemeni!

Sfârșit